

การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม
กับมิตรประเทศและการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล

โดย

พลเรือตรี สุรพงศ์ เจริญวัฒนสุข
รองเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร
กรมส่งกำลังบำรุงทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๐
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับ
มิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล

ลักษณะวิชา การทหาร

ผู้วิจัย พลเรือตรี สุรพงศ์ เจริญวัฒนสุข หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการด้านการแสวงหาความร่วมมือฯ ดังกล่าวของกองทัพไทยในปัจจุบัน และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือฯ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล โดยการวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ ระเบียบ คำสั่ง รวมไปถึงผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ โดยวิธี Swot Analysis ด้านจุดแข็ง พบว่า กองทัพไทย (โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) เป็นหน่วยงานหลักที่รอบรู้ในการปฏิบัติงานด้านการส่งกำลังบำรุงอย่างชัดเจน และจุดอ่อน พบว่า การกำหนดยุทธศาสตร์ไม่มีความชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ และยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง ดังนั้นแนวความคิดในการพัฒนาฯ คือ ๑. การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ ซึ่งไม่มีการปรับเปลี่ยนขนาดใหญ่ ๒. การปรับโครงสร้าง ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ๓. การปรับปรุงระบบงาน ควรมีการปรับระบบงานครั้งใหญ่ ๔. การปรับการจัดอัตรากำลังพล (ตามความเหมาะสม) ๕. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล ควร **เร่งสร้างบุคลากร “ตัวคุณ”** ๖. การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร ควรมีการปรับเปลี่ยน โดยใช้วิธีการหลายๆอย่างประกอบกัน ซึ่งการนำแนวทางที่ได้จากผลการวิจัยมาปรับเปลี่ยนในรูปแบบที่ก่อให้เกิดรูปธรรมคือ การจัดตั้งเป็น “ศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ” เพื่อตอบสนองผลการวิจัยดังกล่าว

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งนี้คือ ๑. ควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างของกองทัพไทย เพื่อรองรับตามแนวทางการพัฒนาฯ ๒. ควรจัดให้มีการจัดทำวงรอบของงบประมาณประจำปี ๓. การจัดซื้ออาวุธและยุทโธปกรณ์ต่างๆ ควรมีขีดความสามารถและคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน รวมไปถึงการทำ MOU (ด้านยุทธโธปกรณ์) ควรกำหนดเป้าหมายแผนงานที่ชัดเจน และ ๔. ควรจะมีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง เป็นเพื่อเป็นการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าวฯ ต่อไป

Abstract

Title **The Development of Logistics Cooperation with Friendly Countries and Upgrading to International Standards.**

Field **Military**

Name **Rear Admiral Surapong Charoenwadhanasuk Rtn Course NDC Class 60**

Research "The development of cooperation in logistics cooperation with friendly countries and upgrading to international standards", aims to study the problem and the factors that affect the demand side as well as the pursuit of cooperation. Royal Thai Armed Forces said today. And to offer guidelines for development cooperation minister. And upgrading to international standards. The research is qualitative research using regulation orders to the extensive research literature. Relevant as a tool for gathering information.

The results of this research The research was conducted by analyzing the strengths Swot Analysis showed that Royal Thai Armed Forces. (Directorate of Logistics) is the primary agency well-versed in the practice. Logistics co weaknesses and clearly showed that the strategy is unclear. Lack of knowledge And no agency directly responsible. Thus, the concept of development. 1. Strategic Change 2. This does not change the big restructuring. The new unit should be established 3. Improvement System. There should be a big adjustment system 4. Adjustment of the Personnel. (As appropriate) 5. Human resource development should accelerate personnel "multiplier" 6. The development of corporate culture. Should be modified Using various combinations. This approach has led to adjustments based on the findings in a format that is causing substantial. The establishment of a "Sourcing logistics center with friendly countries" to meet the findings said.

Resolution 1. This research should continue to improve the structure of the Thailand-based approach to support the development of 2. It should provide for the preparation of the annual budget cycle 3. Procurement of weapons and equipment. various Should have similar capabilities and features. Including the MOU (the war) should target clear roadmap 4. There should be research-related research topics in this continuously. To support the promotion and development of research on topics such as the following.

คำนำ

ในภาวะสงครามที่ต้องใช้กำลังเฉพาะกิจร่วม (ทุกเหล่าทัพ) และในการส่งกำลังบำรุงร่วมระหว่างเหล่าทัพนั้น จะต้องดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิยมที่ทันสมัยของการส่งกำลังบำรุงร่วมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพื่อที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารตามรูปแบบการสงครามแบบใหม่ (MODERN WARFARE) ให้มีการแสวงหายุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพ รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสงครามให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา ดังนั้น กองทัพอากาศได้ตระหนักถึงการที่กองทัพอากาศไทยนั้น ยังไม่สามารถหาที่มาของแหล่งส่งกำลังบำรุงได้อย่างเพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่ออันใหญ่หลวงที่สามารถนำไปสู่ผลต่อการแพ้ชนะในสงครามที่เกิดขึ้น

ซึ่งการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล โดยในปัจจุบันนั้น ยังไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็น “รูปธรรม” และยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการในด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม โดยหากเกิดภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ขึ้นจริงทางกองทัพอากาศเอง ก็ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากขีดความสามารถของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อภารกิจในการทำสงครามให้ได้ชัยชนะได้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าวฯ ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นที่จะทำการดำเนินการวิจัยในเรื่อง “การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล” ของกองทัพอากาศเพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพอากาศมีความพร้อม ความทันสมัย และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพอากาศ เพื่อให้ได้รับชัยชนะของการทำสงครามได้อย่างแท้จริง

พล.ร.ต.

ร.น.

(สุรพงศ์ เจริญวัฒนสุข)

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๓
วิธีดำเนินการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๕
คำจำกัดความ	๕
บทที่ ๒ ทฤษฎี หลักการ และแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง ข้องกับการส่งกำลังบำรุงและ	
การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ	๙
ยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี	๙
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๑๔
ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐	๑๖
ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม	๑๙
นโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๑
หลักนียมการปฏิบัติการร่วมกองทัพอไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม	๒๖
ระเบียบปฏิบัติประจำกองบัญชาการกองทัพอไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม	
สนับสนุนกองทัพอไทย (ในภาวะไม่ปกติ) พ.ศ.๒๕๕๑	๔๐
หลักนียมของกระทรวงกลาโหมประเทศสหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย	
ด้านการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังบำรุงร่วม	๕๐
หลักนียมขององค์การสหประชาชาติ (UN) ด้านการส่งกำลังบำรุง	
และการส่งกำลังบำรุงร่วม	๕๑
แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ	๕๘
กรอบแนวคิดของการวิจัย	๖๓
สรุป	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓	
การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับ มิตรประเทศ การเตรียมความพร้อมด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ	๖๕
การวิเคราะห์การแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม	๖๘
การทบทวนและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกองทัพไทย (กบ.ทหาร) (SWOT ANALYSIS)	๗๐
ขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยกับมิตรประเทศเพื่อนำกลยุทธ์ ไปสู่การปฏิบัติ	๗๖
บทที่ ๔	
แนวทางการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับ มิตรประเทศ	๘๔
ขั้นตอนแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม กับมิตรประเทศเพื่อนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	๘๕
ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการผลักดันแนวทางการพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ	๙๑
บทที่ ๕	
สรุปและข้อเสนอแนะ	๙๓
สรุป	๙๓
ข้อเสนอแนะ	๙๖
บรรณานุกรม	๙๘
ประวัติย่อผู้วิจัย	๙๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓ - ๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วยกรอบแนวคิด 7S (MCKINSEY 7S FRAMEWORK)	๗๔
๓ - ๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยหลัก C – PEST	๗๕
๓ - ๓ การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์	๗๗
๓ - ๔ การวิเคราะห์และการปรับโครงสร้างของกองทัพไทย	๗๘
๓ - ๕ การปรับระบบงาน	๗๙
๔ - ๑ การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)	๘๖
๔ - ๒ การปรับโครงสร้างของกองทัพไทย (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)	๘๗
๔ - ๓ การปรับระบบงาน (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)	๘๘

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒ - ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๙
๒ - ๒ วงรอบการส่งกำลังบำรุง	๕๙
๓ - ๑ บทสรุปโดยรวมของการวิเคราะห์บทที่ ๓	๖๙
๔ - ๑ แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ	๘๕
๔ - ๒ บทสรุปแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ	๙๒

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ในปัจจุบันที่สงครามในยุคนี้เป็นสงครามสมัยใหม่ ซึ่งหมายถึง การสงครามที่ใช้แนวความคิด วิธีการ และเทคโนโลยีด้านการทหารที่พัฒนาในห้วงตั้งแต่ท้ายสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเกาหลีเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยในระหว่างท้ายศตวรรษที่ ๑๙ ถึงต้นศตวรรษที่ ๒๐ แนวความคิดและวิธีการทำสงครามได้มีความซับซ้อนมากขึ้นมาก เนื่องจากมีภัยคุกคามที่ซับซ้อน และนำเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นสูงมาร่วมปฏิบัติการ ดังนั้นจึงทำให้กองกำลังทหารจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย เพื่อรักษาภาพและคงคุณค่าในสนามรบไว้ และแม้ว่าการทำสงครามแบบเบ็ดเสร็จ (TOTAL WAR) จะไม่ได้กล่าวไว้ แต่การปฏิบัติของสงครามเบ็ดเสร็จได้ถูกเปลี่ยนไปอย่างมากด้วยความตระหนักในข้อมูลสนามรบ (BATTLE'S INFORMATION AWARENESS) ทั้งระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี ซึ่งในห้วงระยะเวลาหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ได้ยุติลง การพัฒนาเทคโนโลยีของมนุษย์เป็นไปอย่างก้าวกระโดด และมนุษย์ได้ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการทำสงครามเพื่อทำให้เกิดความได้เปรียบเหนือฝ่ายตรงข้ามที่มีเทคโนโลยีที่ล้าสมัย และการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่นี้ทำให้เกิดแนวความคิดในการสงครามแบบใหม่ (MODERN WARFARE) ขึ้นมา เช่น การพัฒนาเครื่องบินขับไล่ไอพ่น ยุคที่ ๑ จนถึง ยุคที่ ๕ และการพัฒนาอาวุธ รวมทั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติ ทางทหาร รวมไปถึงภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ดังนั้นการแสวงหายุทธโศภณที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพ ให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา นั้นเป็นสิ่งที่กองทัพต่างๆ ทั่วโลก รวมไปถึงกองทัพไทยเองนั้นยังคงต้องการ และเป็นสิ่งพึงประสงค์ของการสงครามมาตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ถึงแม้ว่าทางกองทัพไทยจะมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณและค่าใช้จ่ายที่ต้องทำให้กองทัพไทยมีความทันสมัย และมีความพร้อมรบไม่เป็นที่ไปตามแผนการเสริมสร้างกำลังกองทัพไทยก็ตาม

ในภาวะสงครามที่ต้องใช้กำลังเฉพาะกิจร่วม (ทุกเหล่าทัพ) ตามแผนป้องกันประเทศ โดยมีศูนย์บัญชาการทางทหารเป็นหน่วยรับผิดชอบหลักและในการส่งกำลังบำรุงร่วมระหว่างเหล่าทัพนั้น จะต้องดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิยมที่ทันสมัยของการส่งกำลังบำรุงร่วมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพื่อที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารตามรูปแบบการสงครามแบบใหม่ (MODERN WARFARE) ให้มีการแสวงหายุทธโศภณที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพ รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสงครามให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา ซึ่งกองทัพใดที่มีขีดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงได้อย่างรวดเร็วทันเวลา ก็สามารถทำให้กองทัพขยายกำลังรบจากยามปกติเป็นกำลังกองทัพที่ต้องการในยามสงคราม เข้าทำการรบ ณ ตำบลที่ต้องการได้โดยรวดเร็ว

และกำลังรบได้รับการฝึกอย่างดี มีอาวุธยุทโธปกรณ์พร้อมได้รับการส่งกำลังบำรุงที่เพียงพอ และต่อเนื่องจนจบสิ้นการปฏิบัติการแล้วย่อมจะได้รับชัยชนะในที่สุด โดยหลักการของการส่งกำลังบำรุง จะเป็นการตอบปัญหาขั้นมูลฐานที่ว่าเราจะได้อะไรมาอย่างไร จะได้อะไรมาอย่างไร จะได้อะไรมาอย่างไร เพื่อที่จะนำมาใช้ในการต่อสู้ และเราจะได้อะไรมาเป็นจำนวนมากพอกับความ ต้องการได้อย่างไร จะได้อะไรมาที่ไหน และจะได้อะไรมาในเวลาที่ต้องการในการใช้ เพื่อบังเกิดผลดีที่สุด เมื่อมีสิ่งบอกเหตุว่าสงครามจะเกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความต้องการในสรรพสิ่งต่างๆ ขึ้นอย่างมากมายใน อัตราที่สูงกว่าปกติ ทรัพยากรของชาติที่มีอยู่หรือที่จะผลิตหรือจัดหาจะหมดไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ชาติที่จะทำสงครามหรือมีความจำเป็นที่จะต้องทำสงครามก็จะต้องสะสมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการทำ สงครามไว้ใช้ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว นั้นเอง ทำให้ทางกองทัพไทยได้ตระหนักถึงการที่ กองทัพไทยนั้น ยังไม่สามารถหาที่มาของแหล่งส่งกำลังบำรุงได้อย่างเพียงพอ ต่อเนื่องและทันเวลา ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่ออันใหญ่หลวงที่สามารถนำไปสู่ผลต่อการแพ้ชนะในสงครามที่เกิดขึ้น **ดังนั้นการ แสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงที่จำเป็นเพื่อใช้ในภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติการทางทหารของกองทัพไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะในสงครามเป็นที่สุด**

การส่งกำลังบำรุงร่วม แม้ว่าจะมีการกำหนดยุทธศาสตร์ หลักนิยม การปฏิบัติการร่วม กองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (ในเรื่องการร่วมมือกับมิตรประเทศ) แล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถ ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ หลักนิยม ฯลฯ ต่างๆ ที่กำหนดขึ้น ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็น **“รูปธรรม”** ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากไม่มีสถานการณ์ความขัดแย้งหรือภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) และภัยคุกคาม ตามรูปแบบเกิดขึ้นจริง ซึ่งไม่สามารถที่จะนำหลักการที่กำหนดขึ้นไปทดลองปฏิบัติ ส่งผลให้ ประสบการณ์และบทเรียนที่เกิดขึ้นจากการยุทธร่วมในอดีต (ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม) ยังไม่ได้รับการ ปรับปรุง พัฒนา และแก้ไข โดยเฉพาะในปัจจุบันแต่ละเหล่าทัพยังคงไม่ให้ความสนใจในการ ประสานงานด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมอย่างจริงจัง ตลอดจนไม่เข้าใจถึงธรรมชาติ ขีดความสามารถ และข้อจำกัดของการส่งกำลังบำรุงร่วม (ในด้านการแสวงหาความร่วมมือจากมิตรประเทศ) ส่งผลให้ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมไปถึงรูปแบบการฝึกซ้อมของกองทัพไทยในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองวัตถุประสงค์ในการทดสอบ หลักนิยมการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการ ยกกระดับไปสู่มาตรฐานสากล ซึ่งในปัจจุบันยังไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และยังคงไม่ เพียงพอต่อความต้องการทั้งในด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม รวมไปถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยหาก เกิดภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ขึ้นจริง ทางกองทัพไทยเองก็ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จาก ขีดความสามารถของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ที่มีอยู่ได้ อย่างเต็มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อภารกิจในการทำสงครามให้ได้ชัยชนะได้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นที่จะทำการดำเนินการวิจัยในเรื่อง **“การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกกระดับไปสู่มาตรฐานสากล”** ของ กองทัพไทย เพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทย มีความพร้อม ความทันสมัย และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพไทยเพื่อให้ได้รับชัยชนะของการรบได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพไทยในปัจจุบัน
๒. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
๓. เพื่อเสนอแนวทางการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศและการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทย มีความพร้อมความทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพไทยได้ในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านเนื้อหา จะนำทฤษฎี หลักนิยม และแนวความคิดเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยและเหล่าทัพ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศมาใช้ในการวิจัยเท่านั้น
๒. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านพื้นที่ จะศึกษาข้อมูลเฉพาะระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทยและเหล่าทัพ มาใช้ในการวิจัยเท่านั้น
๓. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านประชากร จะสัมภาษณ์ประชากรในระดับผู้บริหารที่ปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์ รวมไปถึงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมทั้งของกองทัพไทย และเหล่าทัพ จำนวน ๔ กลุ่มหลัก ประกอบด้วย
 - ๓.๑ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหาร
 - ๓.๒ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารบก
 - ๓.๓ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ
 - ๓.๔ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศ
๔. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านเวลา จะทำการศึกษาตั้งแต่เดือน พ.ย.๒๕๖๐ - เดือน ก.ย.๒๕๖๑

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (QUALITATIVE RESEARCH) โดยใช้การศึกษาและวิเคราะห์ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของระบบการส่งกำลังบำรุงร่วม ทั้งกองทัพไทยและเหล่าทัพ ซึ่งอยู่ภายใต้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ครอบคลุมถึงระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมทั้งในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) โดยมีกรมส่งกำลังบำรุงทหารกองบัญชาการกองทัพไทย เป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก ทั้งนี้การวิจัยจะอาศัยวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

๑. การรวบรวม ข้อมูลทฤษฎีภูมิ รวบรวมโดย

๑.๑ ข้อมูลเรื่อง แนวความคิดด้านยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ ๔.๐ รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ เอกสารวิชาการ งานวิจัย ข้อมูลของทางราชการต่างๆ

๑.๒ ข้อมูลเรื่อง แนวความคิดด้านผลประโยชน์ของชาติด้านการทหาร รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ เอกสารวิชาการ งานวิจัย ข้อมูลของทางราชการต่างๆ

๑.๓ ข้อมูลเรื่อง ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ กฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อมูลทางราชการต่างๆ ของกระทรวงกลาโหม

๑.๔ ข้อมูลเรื่อง นโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ.๒๕๖๐ รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ กฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อมูลทางราชการต่างๆ ของกองบัญชาการกองทัพไทย

๑.๕ ข้อมูลเรื่องหลักนียมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ กฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อมูลทางราชการต่างๆ ของกรมส่งกำลังบำรุงทหาร

๑.๖ ข้อมูลเรื่อง ระเบียบปฏิบัติประจำกองบัญชาการกองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมสนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ) พ.ศ.๒๕๕๑ รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ กฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อมูลทางราชการต่างๆ ของกรมส่งกำลังบำรุงทหาร

๑.๗ ข้อมูลเรื่อง หลักนียมด้านการส่งกำลังบำรุง และการส่งกำลังบำรุงร่วมของมิตรประเทศ (ประเทศออสเตรเลีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ รวมไปถึงหลักนียมด้านการส่งกำลังบำรุงขององค์การสหประชาชาติ (UN) รวบรวมจากแหล่งข้อมูลคือ DOCTRINE OF JOINT LOGISTIC SUPPORT ต่างๆ ของแต่ละประเทศ

๒. การรวบรวม ข้อมูลปฐมภูมิ รวบรวมโดยการสัมภาษณ์ประชากรในระดับผู้บริหารที่ปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์ รวมไปถึงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของระบบการส่งกำลังบำรุงร่วม ทั้งกองทัพไทยและเหล่าทัพ จำนวน ๔ กลุ่มหลัก ประกอบด้วย

๒.๑ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหาร

๒.๒ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารบก

๒.๓ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ

๒.๔ กลุ่มผู้บริหารสังกัด กรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศ

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการจัดระเบียบข้อมูลตามกลุ่มเนื้อหาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (CONTENT ANALYSIS) โดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (DESCRIPTIVE ANALYSIS)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบถึงปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพไทยในปัจจุบัน

๒. ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานความต้องการในด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพไทย

๓. ทำให้ได้แนวทาง การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทย มีความพร้อม ความทันสมัย และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพไทยได้ในอนาคต

คำจำกัดความ

การส่งกำลังบำรุง	หมายถึง	งานสาขาหนึ่งของการช่วยรบ ซึ่งจะประกอบไปด้วยการวางแผน และการปฏิบัติการสนับสนุนหน่วยเกี่ยวกับงานการช่วยรบ รวมทั้งกิจกรรมทั้งปวงที่นอกเหนือไปจากการยุทธ์อันได้แก่ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การวิจัยและพัฒนาการ การทำงานประมาณในการส่งกำลังบำรุง การออกแบบและพัฒนาการจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่าย การเคลื่อนย้าย การซ่อมบำรุง การส่งกลับ และการจำหน่ายยุทธโปกรณ์ การเคลื่อนย้าย การส่งกลับ และการรักษาพยาบาลกำลังพล การจัดหาหรือการก่อสร้าง การซ่อมแซมการดำเนินงานและการจัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การจัดหาหรือจัดให้มีบริการต่างๆ
การส่งกำลังบำรุงร่วม	หมายถึง	การส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์ร่วมและการให้บริการร่วมที่เหล่าทัพหรือหน่วยรองของกระทรวงกลาโหม ตั้งแต่สองเหล่าทัพหรือหน่วยขึ้นไปใช้ร่วมกัน โดยการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงที่เหล่าทัพหรือส่วนหนึ่งของเหล่าทัพหนึ่ง ให้การสนับสนุนเหล่าทัพหรือส่วนหนึ่งของเหล่าทัพอื่น ทั้งนี้โดยหน่วยนั้นอาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงในรายการสิ่งของที่กำหนดหรือการให้บริการที่กำหนดแก่เหล่าทัพอื่นหรือหน่วยงานอื่น
สิ่งอุปกรณ์ (สป.)	หมายถึง	สิ่งของที่จำเป็นทั้งหมดสำหรับหน่วยทหารรวมทั้งที่มีไว้เพื่อการดำรงอยู่และการปฏิบัติของหน่วยทหาร เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย เชื้อเพลิง สัตว์ ยานพาหนะ อาวุธ กระสุน

		วัตถุระเบิด เครื่องจักรกลตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น
ยุทธโศปกรณ์	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ทั้งมวลอันจำเป็นเพื่อปฏิบัติการเพื่อดำรงและสนับสนุนการปฏิบัติการรบของหน่วยทหาร (รวมถึงเรือรบ รถถัง อากาศยาน อาวุธอัตตาจร ฯลฯ และอะไหล่ที่เกี่ยวข้องชิ้นส่วนอะไหล่ ชิ้นส่วนซ่อมและอุปกรณ์สนับสนุน แต่ไม่รวมถึงอสังหาริมทรัพย์สถานที่ตั้งและสาธารณูปโภค)
ยุทธภัณฑ์	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ทั้งมวลที่ต้องการจัดให้บุคคลหรือหน่วยทหาร ได้แก่ อาวุธ ยานพาหนะ เครื่องแต่งกาย เครื่องมือ ฯลฯ)
ยุทธภัณฑ์หลัก	หมายถึง	สิ่งของสิ่งเดียวหรือหลายสิ่งประกอบกันในทางจักรกลหรือไฟฟ้า ซึ่งปกติแล้วทำงานได้สมบูรณ์ในตัวเองโดยสายงานฝ่ายยุทธบริการหรือฝ่ายกิจการพิเศษกำหนดขึ้นเป็นสิ่งเดียว และตามธรรมชาติยุทธภัณฑ์หลักจะใช้เวลาในการผลิตนาน
วัสดุ	หมายถึง	ชิ้นส่วนหรือสิ่งของต่างๆ ซึ่งได้ถูกประกอบขึ้นหรือทำขึ้น
สิ่งอุปกรณ์ครบชุด	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ที่เกิดจากการรวมเข้าด้วยกันขององค์ประกอบส่วนประกอบและชิ้นส่วนต่างๆซึ่งพร้อมที่จะใช้ได้ตามความมุ่งหมายในการใช้สิ่งอุปกรณ์ครบชุดนั้นๆ เช่น รถถัง เครื่องบิน เป็นต้น
องค์ประกอบ	หมายถึง	สิ่งประกอบที่เกิดจากการรวมเข้าด้วยกันของส่วนประกอบและชิ้นส่วนต่างๆซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้ในตัวเองแต่อาจต้องอาศัยการควบคุมจากภายนอกหรืออาศัยการขับเคลื่อนจากแหล่งอื่นประกอบ เช่น เครื่องยนต์ และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น
ส่วนประกอบ	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ซึ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนต่างๆ ที่เชื่อมต่อหรือสัมพันธ์กันตั้งแต่ ๒ ชิ้นขึ้นไป และสามารถถอดแยกออกจากกันได้
สิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤติ	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ที่มีความสำคัญต่อการสนับสนุนการยุทธซึ่งอยู่ในสภาพขาดแคลนหรือคาดว่าจะขาดแคลนอีกเป็นเวลานาน ต้องใช้ระยะเวลาในการผลิตและจัดหา
ชิ้นส่วน	หมายถึง	สิ่งอุปกรณ์ที่ไม่สามารถถอดแยกออกจากกันได้หรือเป็นสิ่งอุปกรณ์ที่ได้ออกแบบไว้ให้ถอดแยกออกจากกันไม่ได้
อัตราพิกัด	หมายถึง	ปริมาณ สป. ที่อนุมัติให้หน่วยมีไว้ครอบครองเพื่อการปฏิบัติงานได้ทันที
วันส่งกำลัง	หมายถึง	ปริมาณ สป. ที่ประมาณว่าจะต้องใช้สิ้นเปลืองใน ๑ วัน โดยอาศัยสถานการณ์การปฏิบัติและกำลังรบเป็นมูลฐาน

สิ่งอุปสรรคที่ต้องควบคุม	หมายถึง	สป.ที่จัดหาได้ยากมีราคาสูงและต้องใช้เวลาในการผลิตนาน ซึ่งหน่วยเหนือประกาศให้ควบคุมระบบส่งกำลัง
ระดับส่งกำลัง	หมายถึง	ปริมาณ สป.ที่ได้รับอนุมัติให้สะสมไว้ ณ ที่ตั้งส่งกำลังต่างๆ เพื่อให้การส่งกำลังเป็นไปอย่างสมบูรณ์และต่อเนื่อง
ระดับปลอดภัย	หมายถึง	ปริมาณ สป. ที่คิดเพิ่มจากระดับ สป.เกณฑ์ปฏิบัติการเพื่อให้การปฏิบัติ การเป็นไปโดยต่อเนื่อง ในกรณีที่มีเหตุขัดข้องในการเบิกเพิ่มเติมหรือเกิดความไม่ราบรื่นชะงัก ขาดตอนในการส่งกำลัง โดยมีได้คาดหมายเอาไว้
ระดับปฏิบัติการ	หมายถึง	ปริมาณ สป. ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้การส่งกำลังเป็นไปโดยต่อเนื่องทุกขณะในห้วงเวลาเบิกหรือห้วงเวลารับ สป. ที่ส่งมาเพิ่มเติม
เกณฑ์สะสม	หมายถึง	ปริมาณของยุทธภัณฑ์ที่มากที่สุดที่ได้รับอนุมัติให้มีไว้คงคลัง เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
เกณฑ์เบิก	หมายถึง	ปริมาณของยุทธภัณฑ์ที่มากที่สุดที่ได้รับอนุมัติให้มีเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง
การควบคุมทางการส่งกำลัง	หมายถึง	วิธีดำเนินการในการควบคุมทางการส่งกำลังที่เกี่ยวกับระบบ การรายงาน การคิดคำนวณ การประเมินค่าในการรวบรวม ข้อมูลทั้งสิ้นของแต่ละรายการ สป. และการดำเนินการ เพื่อให้ สป. ตามความต้องการทั้งสิ้นได้ส่วนสัมพันธ์กับ ทรัพยากรที่มีอยู่อันเป็นผลในทางการประมาณ การงบประมาณ การจัดหา และการจำหน่าย หรือการอนุมัติ การแจกจ่าย สป.
การควบคุมทางบัญชี	หมายถึง	วิธีดำเนินการในการควบคุม สป. ที่เกี่ยวกับการควบคุมการ แจกจ่ายและการแจกจ่ายเพิ่มเติม การรวบรวม บันทึก รายงาน และจัดทำมาตรฐานต่างๆ การสำรวจตามระยะเวลา วิธีการรายงานสภาพ สป. การควบคุมการจ่ายการกำหนด และวางนโยบายเกี่ยวกับระดับ สป. ที่แน่นอนและการ ดำเนินการเพื่อการประหยัดโดยต่อเนื่องทุกขั้นตอนในสาย งานส่งกำลังและสายการบังคับบัญชาโดยนับตั้งแต่ สป. ได้ เริ่มเข้าสู่ระบบการส่งกำลังและต่อเนื่องไปจนกระทั่งหน่วยได้ ใช้หมดสิ้นไปและได้รับอนุมัติให้จำหน่ายจากบัญชีคุม
ภาวะไม่ปกติ	หมายถึง	ภาวะในระหว่างเวลาที่ประเทศมีภัยจากการกระทำของศัตรู อย่างรุนแรงภายในประเทศ หรือจากการรุกรานภายนอก ประเทศจนถึงขั้นต้องมีการระดมสรรพกำลังของชาติและ รวมถึงการรบ/การสงคราม

ระดับสะสมยุทธโศปกรณ์สำรองสงคราม

หมายถึง

ส่วนหนึ่งของความต้องการยุทธโศปกรณ์สำรองที่คำนวณได้ กำหนดให้สะสมได้โดยคำนึงถึงความสำคัญของรายการยุทธโศปกรณ์นั้นต่อภารกิจเป็นส่วนรวมความทันสมัย ระยะเวลาล่วงหน้าในการจัดหา ลักษณะการเก็บรักษา และค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการซ่อมบำรุง

บทที่ ๒

ทฤษฎี หลักการ และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับ การส่งกำลังบำรุงและการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเนิกรปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ –๒๕๗๙) สรุปร้อยได้ดังนี้

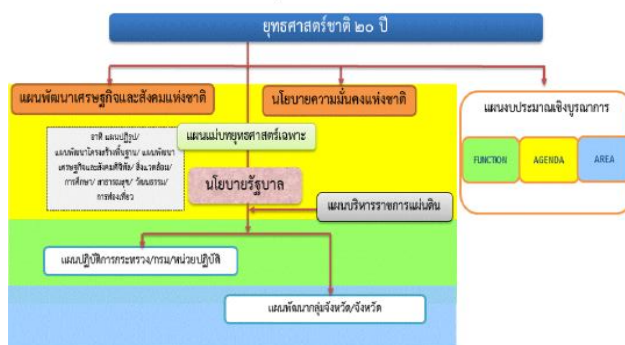
แผนภาพที่ ๒ – ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

ที่มา : แผนร่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อเป็นการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง
ขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยวและพัฒนาให้

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
อื่นๆ เป็นต้น

การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับ
ผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจ
ชุมชนและสถาบันเกษตรกร

การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและ
พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมมีการจัดการ
สิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่ง ด้านพลังงานระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานา
ประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทย
ในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและ
สังคมไทย ให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญามีความเป็นสากล
มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัยเคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่า
ความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว
ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาค
และเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็ง
ของชุมชน

การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

**๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม** เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคง
ด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

- การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

- การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่างๆเช่นด้านความมั่นคงเศรษฐกิจการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมฯลฯแผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมายโดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชารัฐคือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาชนและประชาสังคมทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจนมีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒. ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากร เพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดหายุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสมการฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ เพื่อสร้างความปรองดองในสังคมการสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการการลงทุนการพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมรุ่นใหม่

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยง เครือข่ายโทรคมนาคมและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของกรการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐

ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่โมเดล “ประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคการเกษตร ไปสู่ “ประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาและก้าวสู่โมเดลปัจจุบัน “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนักกว่า ภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เป็นอยู่กันตอนนี้ต้องเผชิญกับดักสำคัญที่ไม่อาจนำพาประเทศพัฒนาไปมากกว่านี้ จึงเป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องสร้างโมเดลใหม่ขึ้นมา เพื่อปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศและนำพาประชาชนทั้งประเทศไปสู่โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ให้ได้ภายใน ๓ - ๕ ปี นี้ตั้งที่ทราบกันดีว่า ยุทธศาสตร์สำคัญภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีเน้นในเรื่องการพัฒนาสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ด้วยการสร้าง “ความเข้มแข็งจากภายใน” ขับเคลื่อนตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ผ่านกลไก “ประชารัฐ” นอกเหนือจากการต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่หมักหมมไว้มานาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปัญหาการทำประมงแบบผิดกฎหมายไม่รายงานและไร้การควบคุม (IUU) องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ทุจริตคอร์รัปชัน ความขัดแย้ง ตลอดจนรับมือกับภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ และวิกฤติภัยแล้งแล้ว ภารกิจประการสำคัญของรัฐบาลชุดนี้ ก็คือ การขับเคลื่อนการปฏิรูป เพื่อให้สามารถรับมือกับโอกาสและ ภัยคุกคามชุดใหม่ในศตวรรษที่ ๒๑ นี้ หลายประเทศได้กำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่งคั่งในศตวรรษที่ ๒๑ อาทิ สหรัฐอเมริกาพูดถึง ANATION OF MAKERS อังกฤษกำลังผลักดัน DESIGN OF INNOVATION ขณะที่จีนได้ประกาศ MADE IN CHINA 2025 ส่วนอินเดียกำลังขับเคลื่อน MADE IN INDIA หรืออย่างเกาหลีใต้ก็วางโมเดลเศรษฐกิจเป็น CREATIVE ECONOMY เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยเอง ณ ขณะนี้ยังติดอยู่ใน “กับดักประเทศรายได้ปานกลาง” จะเห็นได้จากในช่วง ๕๐ ปี ที่ผ่านมาในช่วงระยะแรก (พ.ศ.๒๕๐๐ - ๒๕๓๖) เศรษฐกิจไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องอยู่ที่ ๗ - ๘% ต่อปี อย่างไรก็ตามในช่วงระยะถัดมา (พ.ศ.๒๕๓๗ - ปัจจุบัน) เศรษฐกิจไทยเริ่มมีการเติบโตในระดับเพียง ๓ - ๔% ต่อปีเท่านั้น ประเทศไทยจึงมีอยู่แค่ ๒ ทางเลือก หากเราปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจได้สำเร็จ ประเทศไทยจะกลายเป็น “ประเทศที่มีรายได้ที่สูง” แต่หากทำไม่สำเร็จก้าวข้ามกับดักนี้ไปไม่ได้ประเทศไทยก็จะตกอยู่ในภาวะที่เรียกกันว่า “ทศวรรษแห่งความว่างเปล่า” ไปอีกยาวนานสร้างการเปลี่ยนแปลงประเทศหากย้อนหลังไปในอดีต ประเทศไทยเองก็มีการปรับโมเดลเศรษฐกิจอยู่หลายครั้ง เริ่มจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคการเกษตรไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาและก้าวสู่ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนักอย่างไรก็ดีภายใต้ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” นั้น นอกจากต้องเผชิญกับกับดักประเทศรายได้ปานกลางแล้ว เรายังต้องเผชิญกับ “กับดักความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง” และ “กับดักความไม่สมดุลในการพัฒนา” กับดักเหล่านี้เป็นประเด็นที่ท้าทายรัฐบาลในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อก้าวข้าม “ประเทศไทย ๓.๐” ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “VALUE-BASED ECONOMY” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั่นหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติสำคัญ คือ

๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม”

๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ

๓.๑ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (TRADITIONAL FARMING) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (SMART FARMING) โดยเกษตรกรต้อง ร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (ENTREPRENEUR)

๓.๒ เปลี่ยนจาก TRADITIONAL SMES หรือ SMES ที่มีอยู่ที่มีรัฐต้องให้ความช่วยเหลือ อยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น SMART ENTERPRISES และ STARTUPS ที่มีศักยภาพสูง

๓.๓ เปลี่ยนจาก TRADITIONAL SERVICES ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ HIGH VALUE SERVICES

๓.๔ เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการพัฒนา “เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโต ทางเศรษฐกิจ ชุดใหม่” (NEW ENGINES OF GROWTH) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศ ที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” และ “ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม” ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน”

โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (FOOD, AGRICULTURE & BIO-TECH)

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (HEALTH, WELLNESS & BIO-MED)

๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม (SMART DEVICES, ROBOTICS & MECHATRONICS)

๔. กลุ่มดิจิทัลเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (DIGITAL IOT ARTIFICIAL INTELLIGENCE & EMBEDDED TECHNOLOGY)

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (CREATIVE, CULTURE & HIGH VALUE SERVICES)

ทั้ง ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายจะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง “NEW STARTUPS” ต่างๆ มากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (AGRITECH) เทคโนโลยีอาหาร (FOODTECH) ในกลุ่มที่ ๑ เทคโนโลยีสุขภาพ (HEALTHTECH) เทคโนโลยีการแพทย์ (MEDITECH) สปา ในกลุ่มที่ ๒ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (ROBOTTECH) ในกลุ่มที่ ๓ เทคโนโลยีด้านการเงิน (FINTECH) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IOT) เทคโนโลยีการศึกษา (EDTECH) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-MARKETPLACE) อี-คอมเมิร์ซ (E-COMMERCE) ในกลุ่มที่ ๔ เทคโนโลยีการออกแบบ

(DESINGTECH) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (LIFESTYLE BUSINESS) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (TRAVELTECH) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (SERVICE ENHANCING) ในกลุ่มที่ ๕ เป็นต้น

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นการถักทอเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลักที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ STARTUPS ต่างๆ ที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลัง “ประชารัฐ” ในการขับเคลื่อนผู้มีส่วนร่วมหลักจะประกอบด้วยภาคเอกชน ภาคการเงิน การธนาคาร มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่างๆ โดยเน้นตามความถนัดและจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐเป็นตัวสนับสนุนตัวอย่างเช่น ในกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ จะมีภาคเอกชนคือ กลุ่มมิตรผล บริษัทไทยยูเนี่ยนโพรเซสโปรดักส์ และเครือเจริญโภคภัณฑ์ เป็นแกนหลัก โดยมีภาคการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสินสนับสนุนทางการเงิน มีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยในภูมิภาคต่างๆ เป็นแกนนำในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัย WAGENINGEN ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอันดับหนึ่งของเนเธอร์แลนด์ มหาวิทยาลัย PURDUE UC DAVIS และ CORNELL ซึ่งจะมีภาครัฐคอยให้การสนับสนุน เช่น กระทรวงการคลัง และสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ซึ่งหนึ่งในโครงการที่กำลังผลักดันผ่านกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ การจัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร (FOOD INNOPOLIS) เป็นต้น

โดยทั้ง ๕ กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นส่วนหนึ่งของ “๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” (๕ อุตสาหกรรมที่เป็น EXTENDING S-CURVE บวก ๕ อุตสาหกรรมที่เป็น NEW S-CURVE) ที่รัฐบาลได้ประกาศไปก่อนหน้านี้แล้ว กล่าวคือ ใน “๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต” จะมีบางกลุ่มอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่ยังต้องพึ่งพิงการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก อาทิ อุตสาหกรรมการบิน (AVIATION) ส่วนใน ๕ กลุ่มเทคโนโลยีหลักและอุตสาหกรรมเป้าหมายใน “ประเทศไทย ๔.๐” จะเป็นส่วนที่ประเทศไทยต้องการพัฒนาด้วยตนเองเป็นหลักแล้วค่อยต่อยอดด้วยเครือข่ายความร่วมมือจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ “บันได ๓ ขั้น” ของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง “การพึ่งพาตนเอง พึ่งพากันเอง และรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง” นั้นเอง

กล่าวโดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” มี ๓ ประเด็นที่สำคัญ

๑. เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม

๒. เป็น “REFORM IN ACTION” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนาและการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน

๓. เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเติม รู้จักพอ และรู้จักปัน”

ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม

๑. วัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศ

จากการพิจารณาหลักการสำคัญด้านการป้องกันประเทศและสภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงจึงกำหนดวัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศดังนี้

- ๑.๑ เพื่อป้องกันและรักษาเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของชาติจากการรุกรานด้วยกำลัง
- ๑.๒ เพื่อคุ้มครองและพิทักษ์รักษาผลประโยชน์แห่งชาติ
- ๑.๓ เพื่อปกป้องเทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชนและสนับสนุนการแก้ปัญหาของชาติ
- ๑.๕ เพื่อเสริมความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ภายในประเทศ
- ๑.๖ เพื่อขยายความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศในภูมิภาคอื่นๆ
- ๑.๗ เพื่อสนับสนุนภารกิจการรักษาสันติภาพภายใต้กรอบของสหประชาชาติ

๒. แนวความคิดทางยุทธศาสตร์

การดำเนินการของกระทรวงกลาโหมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศยังคงยึดถือแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ดังนี้

๒.๑ การสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคง (SECURITY COOPERATION)

การสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงหมายถึงหมายถึงการพิจารณาใช้ทรัพยากรทางทหารในการสนับสนุนรัฐบาล โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมิตรประเทศและประเทศมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นมิตรรักษาความเป็นกลางลดเงื่อนไขและลดโอกาสที่จะนำไปสู่ความขัดแย้ง รวมทั้งป้องกันมิให้ความขัดแย้งขยายขอบเขตออกไปนอกเหนือการควบคุม โดยยึดมั่นในหลักการแนวความคิดเชิงป้องกัน (PREVENTIVE) ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาในเชิงรุกก่อนที่ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นและหากความขัดแย้งเกิดขึ้นแล้วจะต้องสามารถควบคุมได้ทันเวลา โดยมาตรการดังกล่าวจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความมีเกียรติและศักดิ์ศรีในเวทีการเมืองระหว่างประเทศรวมทั้งผลประโยชน์ที่ประเทศพึงจะได้รับ สำหรับความสำเร็จของการสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงขึ้นอยู่กับนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลในการประสานประโยชน์ร่วมกับประเทศต่างๆ เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกันโดยปราศจากการแทรกแซงของประเทศมหาอำนาจกองทัพเป็นเครื่องมือประการหนึ่งของประเทศในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงโดยการดำเนินกิจกรรมทางทหาร ซึ่งประกอบด้วยยุทธวิธีโดยฝ่ายทหาร (DEFENCE DIPLOMACY) ได้แก่ การพบปะหารือและการแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้นำทางทหารการดำเนินการของผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารรวมทั้งการพัฒนาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยทหารอย่างต่อเนื่องการพัฒนาพื้นที่ข้ามชายแดน (CROSS – BORDER DEVELOPMENT) เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมร่วมกันของประเทศที่มีเขตแดนติดต่อกันทำให้สามารถลดเงื่อนไขของปัญหาที่มีสาเหตุมาจากความแตกต่าง

ทางเศรษฐกิจได้ และการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ (PEACE OPERATIONS) ในภูมิภาคต่างๆ ภายใต้กรอบสหประชาชาติองค์กรเพื่อสันติภาพและกลุ่มประเทศมหาอำนาจบนพื้นฐานของผลประโยชน์แห่งชาติเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาสันติภาพให้เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๒.๒ การผนึกกำลังป้องกันประเทศ (UNITED DEFENCE)

การผนึกกำลังป้องกันประเทศ หมายถึงการนำทรัพยากรที่เป็นพลังอำนาจของชาติทุกประเภทในทุกมิติ ทั้งด้านการทหารการเมืองเศรษฐกิจสังคมจิตวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาบูรณาการอย่างมีระเบียบแบบแผนและเป็นระบบตั้งแต่ยามปกติ เพื่อแก้ไขข้อจำกัดของชาติรวมทั้งขีดความสามารถกำลังรบของกองทัพที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องมีการเตรียมการและกระทำอย่างต่อเนื่องทั้งในยามปกติและยามสงครามความสำเร็จของการผนึกกำลังป้องกันประเทศขึ้นอยู่กับความเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ของรัฐบาลตลอดจนการวางแผนและเตรียมการในการบูรณาการพลังอำนาจของชาติด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดศักยภาพในการป้องกันประเทศสูงสุด ตั้งแต่ยามปกติโดยทุกส่วนของสังคมยอมรับและเห็นด้วยกับบทบาทและหน้าที่ของตนตามที่กำหนดและมีกฎหมายรองรับที่ชัดเจน ในส่วนของกองทัพในยามปกติจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการรักษาผลประโยชน์ของชาติรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศพัฒนาประเทศช่วยเหลือประชาชนและสนับสนุนรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญในรูปแบบต่างๆ ในกรอบของการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากสงคราม เพื่อสร้างความสงบและความมีเสถียรภาพให้แก่สังคมไทยรวมทั้งสร้างความมั่นคงของมนุษย์ (HUMAN SECURITY) ในภาพรวมในยามสงครามกองทัพจะมีบทบาทในการป้องกันประเทศร่วมกับพลังอำนาจของชาติด้านอื่นๆ ตามแผนที่กำหนดโดยกองทัพจะต้องมีศักยภาพและขีดความสามารถในการปฏิบัติการร่วมที่มีประสิทธิภาพนอกจากนั้นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของแนวคิดนี้คือความสามัคคีของคนในชาติจากการมีศูนยร่วมจิตใจเดียวกันซึ่งกองทัพสามารถสนับสนุนการดำเนินการนี้ได้โดยการถวายความจงรักภักดีปกป้องเทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์และการสนับสนุนการปลูกฝังประชาชนให้มีจิตสำนึกดังกล่าวนี้ด้วย

๒.๓ การป้องกันเชิงรุก (ACTIVE DEFENCE)

การป้องกันเชิงรุกหมายถึง การจัดเตรียมกำลังเสริมสร้างพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรทางทหารทั้งหมดให้กองทัพสามารถพึ่งตนเองได้และมีความพร้อมในการใช้กำลัง เพื่อการป้องปรามการแก้ไขและยุติความขัดแย้งโดยที่ฝ่ายเราเป็นฝ่ายได้เปรียบ โดยมุ่งเน้นมาตรการด้านการข่าวอย่างต่อเนื่องและเชิงลึก ในทุกสถานการณ์มีระบบแจ้งเตือนและเฝ้าตรวจที่มีประสิทธิภาพพร้อมรับสถานการณ์ทั้งในยามปกติและยามสงครามสามารถปฏิบัติการรบได้หนึ่งด้านและป้องกันอีกหนึ่งด้านในเวลาในเดียวกัน การปฏิบัติการทางทหารต้องใช้การปฏิบัติในลักษณะของการรวบรวมเป็นหลัก โดยยึดมั่นในหลักการการมีกำลังรบเพื่อป้องกันตนเอง และมุ่งความพยายามให้พื้นที่การรบแตกหักอยู่บริเวณแนวชายแดนและใช้หน่วยที่มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ที่จัดเตรียมไว้เข้าคลี่คลายสถานการณ์ในขั้นต้น พร้อมขยายกำลังได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ความสำเร็จของการป้องกันเชิงรุกขึ้นอยู่กับการวางแผนในการเสริมสร้างการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกำลังพลยุทธโศปกรณ์และการบริหารจัดการให้มีความพร้อมทั้งในเรื่องของแนวความคิดหลักนิยามขนาดของกำลังการจัดหน่วยและยุทธโศปกรณ์ความทันสมัยสอดคล้องกับ

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมีเป้าหมายหลักในการใช้กำลังเพื่อการป้องปรามและหากเกิดปัญหาความขัดแย้งถึงขั้นต้องใช้กำลังจะต้องปฏิบัติการอย่างรวดเร็วและสามารถยุติการรบได้ในลักษณะที่ฝ่ายเราเป็นฝ่ายได้เปรียบในการเจรจาต่อรองซึ่งจะต้องมีมาตรการระวังป้องกันมาตรการด้านการข่าวเชิงลึก มาตรการแจ้งเตือนและเฝ้าตรวจที่มีประสิทธิภาพการฝึกการศึกษาและการฝึกการปฏิบัติการในพื้นที่จริง รวมทั้งมาตรการการขยายกำลังได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์และต้องจัดให้มีระบบบัญชาการ และควบคุมการปฏิบัติร่วมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยุติปัญหาและข้อขัดแย้งในขั้นต้นในห้วงเวลา ก่อนหรือระหว่างปฏิบัติการรบจะต้องมีการพัฒนาสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านมิตรประเทศและประเทศมหาอำนาจต่างๆ เพื่อเป็นแนวร่วมทางความคิดในการเจรจา เพื่อยุติความรุนแรงลดความหวาดระแวงและสร้างความไว้วางใจระหว่างกันนอกจากนี้ยังจะต้องพัฒนาศักยภาพของกองทัพให้มีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อรักษาความมั่นคงแห่งชาติรักษาผลประโยชน์แห่งชาติการพัฒนาประเทศการสร้างความสมานฉันท์ในประเทศตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลและสังคม

นโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. บทบาทของกองทัพไทย

กองทัพในฐานะสถาบันหลักด้านความมั่นคงของชาติมีบทบาทและความรับผิดชอบหลักตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งได้ระบุบทบาทและความรับผิดชอบของกองทัพการบริหารอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการใช้กำลังโดยคณะผู้บัญชาการทหารให้มีความสอดคล้องกับนโยบายด้านความมั่นคงในทุกระดับตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๑ ได้กำหนดบทบาทของกองทัพไทยที่สำคัญไว้ ดังนี้

๑.๑ ให้กองทัพจัดและวางกำลังเพื่อการป้องกันประเทศไว้ตั้งแต่ยามปกติ ในพื้นที่ที่เหมาะสมโดยความชอบของสภากลาโหมปัจจุบันได้มีการจัดกองกำลังป้องกันชายแดนไว้ ๘ กองกำลัง (มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗)

๑.๒ ให้กองทัพไทยจัดตั้งศูนย์บัญชาการทางทหารในแต่ละระดับขึ้นตั้งแต่ยามปกติ เพื่อเป็นศูนย์ควบคุมอำนาจการและสั่งการปฏิบัติโดยให้ศูนย์บัญชาการทางทหารของกองบัญชาการกองทัพไทยทำหน้าที่ควบคุมอำนาจการและสั่งการศูนย์ปฏิบัติการเหล่าทัพรวมทั้งกองกำลังเฉพาะกิจร่วมที่จัดตั้งขึ้นตามแผนป้องกัน (มาตรา ๓๙)

๑.๓ การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันประเทศ การปราบปรามการจลาจล การใช้กำลังทหารหรือการอื่นใดเพื่อป้องกันระงับมือปราบปรามการกระทำความผิดที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือเกี่ยวกับการก่อการร้ายและการปฏิบัติการกิจ เพื่อสันติภาพให้เจ้าหน้าที่ทหารเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔๐)

๑.๔ ให้มี “คณะผู้บัญชาการทหาร” ประกอบด้วยผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และเสนาธิการทหาร โดยมีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นประธาน คณะผู้บัญชาการทหาร มีหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในเรื่องการเตรียมกำลังการสั่งการการใช้กำลังการเคลื่อนกำลังทหาร และการเตรียมความพร้อมตลอดจนรับผิดชอบในการควบคุมอำนาจการยุทธ์ในภาพรวม รวมทั้งควบคุมบังคับบัญชากองกำลังเฉพาะกิจร่วมที่จัดตั้งขึ้นในกรณีที่มีสถานการณ์ที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ (มาตรา ๔๗)

๒. บทบาทภายในประเทศ

การรักษาความมั่นคงของชาติเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนกองทัพในฐานะที่เป็นองค์กรหลักด้านความมั่นคงของรัฐ มีบทบาทสำคัญในการรักษาเอกราชอธิปไตย ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การดำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งนี้จากขอบเขตความรับผิดชอบและหน้าที่ของกองทัพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกระทรวงกลาโหมตลอดจนพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินและนโยบายในแต่ละระดับที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดงานหรือบทบาทของกองทัพไทยได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ การปฏิบัติทางทหาร ได้แก่ การป้องกันประเทศจากภัยคุกคามภายนอก รักษาความมั่นคงภายในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๒.๒ การปฏิบัติทางทหารอื่นที่ไม่ใช่สงคราม ได้แก่ การพัฒนาประเทศ การพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ การป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ และการปฏิบัติการอื่นๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากองทัพไทยได้ปฏิบัติการตามหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างเต็มที่ขีดความสามารถเพื่อให้บรรลุภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติและประชาชนสำคัญ

๓. การปฏิบัติการทางทหาร

๓.๑ การป้องกันประเทศจากภัยคุกคามภายนอก

ปัจจุบันกองทัพไทยได้ยึดถือแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ๓ ประการ คือ การสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงการผนึกกำลังการป้องกันประเทศ และการป้องกันเชิงรุก โดยจัดทำแผนป้องกันประเทศรองรับแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าทุกเหล่าทัพจะสามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนดได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันด้วยการวางกำลังตามแผนป้องกันประเทศไว้ตั้งแต่ยามปกติ มีศูนย์บัญชาการทางทหารกองบัญชาการกองทัพไทยและศูนย์ปฏิบัติการของเหล่าทัพติดตามสถานการณ์ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที เมื่อมีการละเมิดอธิปไตยไม่ว่ากรณีใดๆ

๓.๒ การรักษาความมั่นคงภายใน

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑ ได้กำหนดให้กองทัพมีบทบาทความรับผิดชอบในการรักษาความมั่นคงภายในตั้งแต่สภาวะปกติโดยผ่านคณะกรรมการรักษาความมั่นคงภายในสู่กระบวนการตัดสินใจต่อคณะรัฐมนตรีโดยมอบให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ซึ่งควบคุมโดยฝ่ายการเมืองและมีกองทัพบกเป็นองค์กรปฏิบัติหลัก ปัญหาความมั่นคงภายในที่สำคัญในปัจจุบันคือปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งรัฐบาลได้น้อมนำ

แนวพระราชทาน “เข้าใจเข้าใจถึงพัฒนา” มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อของประชาชน ตลอดจนอำนวยความสะดวกความเป็นธรรมและความยุติธรรมเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในพื้นที่โดยเร็วที่สุด โดยกองทัพให้การสนับสนุนกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในในการควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมถึงสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโปร่งใส ส่วนงานด้านพัฒนากองทัพได้ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น วิถีชุมชน และกีฬา เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม

๓.๓ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

พระราชกฤษฎีกาการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้กองทัพมีบทบาทและความรับผิดชอบในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ตั้งแต่สถานการณ์ปกติและสถานการณ์ที่มีการประกาศสภาวะฉุกเฉินโดยในสถานการณ์ปกติกองทัพจะให้การช่วยเหลือและสนับสนุนเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจและฝ่ายปกครอง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หลักในการดำเนินการป้องกันและระงับการก่อความไม่สงบในขั้นต้น เพื่อมิให้เหตุการณ์ลุกลามหรือรุนแรงขึ้น แต่ถ้ายสถานการณ์รุนแรงถึงขั้นที่จำเป็นต้องประกาศสภาวะฉุกเฉินกองทัพจะเข้ารับผิดชอบในการปฏิบัติการทางทหาร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อกอบกู้สถานการณ์ให้กลับสู่สภาวะปกติโดยเร็วและส่งมอบความรับผิดชอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต่อไป

๓.๔ การปฏิบัติการทางทหารอื่นที่ไม่ใช่สงคราม

บทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศหมายถึงกระบวนการในการส่งเสริมการพัฒนาในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๓.๔.๑ กองทัพให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนรัฐบาล ในการพัฒนาด้านการเมือง ภาคประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ในฐานะประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทางการเมือง

๓.๔.๒ ศักยภาพของกองทัพบก ในการพัฒนาพลังอำนาจด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้นด้วยการสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริการรักษาสภาพประโยชน์ของชาติการพัฒนาประเทศ เพื่อความมั่นคงและมั่งคั่งภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔.๓ กองทัพมีส่วนร่วมในการป้องกันบรรเทาและแก้ไขปัญหาสังคมที่สำคัญของชาติ เช่น การแพร่ระบาดของยาเสพติด โรคระบาด ตลอดจนการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ

๓.๔.๔ กองทัพร่วมกับภาครัฐเอกชนและมิตรประเทศ ในการวิจัยและพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ เช่น

การปฏิบัติการบินทำฝนหลวงการใช้พลังงานทดแทนอาทิไบโอดีเซล เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศและการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอาทิโครงการจรวจเพื่อความมั่นคง

๓.๔.๕ กองทัพมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขภาวะวิกฤตของสภาพแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติอันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ระมัดระวัง มีการทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางโดยกองทัพร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการรณรงค์ป้องกันฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอาทิโครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลโครงการปลูกป่าชายเลน เป็นต้น

๓.๕ การพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์

ประเทศไทยมีเอกราชและมีความเจริญก้าวหน้าตราบเท่าทุกวันนี้ได้ด้วยพระปรีชาสามารถความเด็ดเดี่ยวกล้าหาญและพระราโชบายของพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ นับตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตลอดทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ได้ทรงช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่พสกนิกรมาโดยตลอดทรงเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาความยากจนในชนบทก่อให้เกิดผลดีในทางเศรษฐกิจและความสามัคคีระหว่างคนในชาติ และด้วย “ยุทธศาสตร์พัฒนา” ทรงมอบหมายให้กองทัพเป็นหน่วยงานหลักนำโครงการตามพระราชดำริไปดำเนินการพัฒนาพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนสามารถช่วยเหลือตัวเองและดำรงสภาพความเป็นอยู่อย่างปกติสุขด้วยพระราชกรณียกิจที่ทรงบำเพ็ญพระราชทานเพื่อความผาสุกแก่ประชาชนชาวไทยมาโดยตลอด สถาบันพระมหากษัตริย์จึงได้รับการเทิดทูนว่าเป็นศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทยดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะต้องปกป้องรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์สำหรับกองทัพได้กำหนดให้มีการพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์เป็นภารกิจหลักที่มีความสำคัญยิ่ง โดยทหารทุกคนถือว่าเป็นเกียรติยศและความภาคภูมิใจในการปฏิบัติภารกิจนี้

๓.๖ การป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติร่วมกับองค์กรภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน

กองทัพเป็นกลไกของรัฐมีหน้าที่ในการป้องกันและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ โดยสร้างความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ด้วยการทำงานในลักษณะเครือข่าย ใช้ศักยภาพของกองทัพให้เหมาะสม ผนึกกำลังประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด และให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อแหล่งพลังงาน แหล่งทรัพยากร แหล่งอุตสาหกรรมในและนอกชายฝั่ง แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ การปฏิบัติการอื่นๆ การบรรเทาสาธารณภัย โดยจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม (ศบภ.ภ.) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองบัญชาการกองทัพไทย และศูนย์บรรเทาสาธารณภัยของเหล่าทัพขึ้นเพื่อดำเนินการช่วยเหลือประชาชนที่ประสบสาธารณภัยต่างๆ ทั้งภัยแล้ง โดยการปฏิบัติการฝนหลวงขุดลอกบ่อน้ำ สร้างประปาหมู่บ้าน ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลภัยหนาว และอุทกภัยและเหตุการณ์ล่าสุดเมื่อเกิดภัยจากสึนามิในพื้นที่ทกจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน กองทัพได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน การต่อต้านการก่อการร้ายโดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล (ศตค.บก.กองทัพไทย) เป็นกลไกในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากลมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ๒ ระดับ คือ คณะกรรมการนโยบายและอำนวยการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล (นอก.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและคณะอนุกรรมการ

อำนาจการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล (อกรส.) มี ผบ.ทหารสูงสุด เป็นประธาน ระดับปฏิบัติ มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล (ศตก.) ทำหน้าที่วางแผนอำนาจการประสาน การปฏิบัติและกำกับดูแล หน่วยปฏิบัติการพิเศษตลอดจนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองทัพอากาศได้จัดตั้งศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของกองทัพอากาศ (ศตส.กองทัพอากาศ) เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๓ ทำหน้าที่ดำเนินงานในการต่อสู้เพื่อเอาชนะ ยาเสพติด มี ผบ.ทหารสูงสุด เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ และ ผบ.เหล่าทัพ เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ฯ ฝ่ายยุทธการศูนย์อำนาจการร่วมกองทัพอากาศทำหน้าที่เลขานุการ ศูนย์อำนาจการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดของกองทัพอากาศ มีงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประกอบด้วย งานด้านการรณรงค์ป้องกัน งานด้านการปราบปรามและงานด้านการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การปฏิบัติการทุ่นระเบิด เพื่อมนุษยธรรมรัฐบาลไทย โดยกระทรวงต่างประเทศได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาออกตาวาว่าด้วยการห้ามใช้สะสม ผลิต โอน และการทำลายทุ่นระเบิดสังหารบุคคล เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๐ ต่อมา มีคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ทุ่นระเบิด เพื่อมนุษยธรรมมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติเพื่อเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติงานทั้งปวงที่เกี่ยวกับทุ่นระเบิด ด้านมนุษยธรรมโดยมี กองบัญชาการกองทัพอากาศเป็นองค์กรหลักในการจัดตั้งและดำเนินการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามความมุ่งหมายการป้องกันสกัดกั้นแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง (กบร.) มีนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรียมอบหมาย เป็นประธานรับผิดชอบแก้ไข้ปัญหา โดยกองทัพบกและกองทัพเรือได้รับมอบหมายภารกิจในการสกัดกั้น การลักลอบเข้ามาในราชอาณาจักรของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นต้นมา

๔. บทบาทในเวทีภูมิภาคและนานาชาติ

๔.๑ การเสริมสร้างความไว้วางใจ

กองทัพได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความโปร่งใสและความไว้วางใจในระดับภูมิภาคและนานาชาติดังนี้ ๑) จัดทำเอกสารการป้องกันประเทศไทย ๒) ส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุมในเวทีระดับทวีปเอเชียและพหุภาคี ๓) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับนานาชาติในการป้องกันและต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๔) เพิ่มระดับความร่วมมือทางการข่าวการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ๕) การจัดตั้งช่องทาง การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ๖) การแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้บังคับบัญชาและกำลังพลระดับต่างๆ ๗) การพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ ความร่วมมือกับมิตรประเทศ (COOPERATION WITH ALLIES)

กองทัพดำเนินความสัมพันธ์กับนานาชาติประเทศอย่างแน่นแฟ้นด้วยการประสานงานของส่วนราชการอย่างใกล้ชิดปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและสนับสนุนให้ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจอย่างรอบคอบ โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนสร้างความสัมพันธ์กับทุกมหาอำนาจ โดยเลือกโอกาสเวทีและประเด็นในการแสดงบทบาทที่เหมาะสมบนพื้นฐานของผลประโยชน์แห่งชาติ

๔.๓ ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

กองทัพเป็นกลไกหลักในคณะกรรมการร่วมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายระดับตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติโดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นต้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายความมั่นคงแห่งชาติของไทยต่อพม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย เพื่อให้เกิดความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

หลักนิยมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม

๑. การส่งกำลังบำรุงร่วม

การส่งกำลังบำรุงร่วม ตามปกติแต่ละเหล่าทัพจะต้องรับผิดชอบจัดการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงให้แก่เหล่าทัพของตนเอง อย่างไรก็ตามในระบบการส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพต่างๆ นั้นย่อมจะมีงานที่คล้ายคลึงกันหรือมีลักษณะซ้ำกันในบางอย่าง เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำหรือซ้อนกันโดยไม่จำเป็น และเพื่อให้การดำเนินการส่งกำลังเป็นไปโดยประหยัดและมีประสิทธิภาพ จึงจัดให้มีการส่งกำลังบำรุงร่วม

๑.๑ ความหมายของการส่งกำลังบำรุงร่วม

การส่งกำลังบำรุงร่วม หมายถึง การส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์ร่วมและการให้บริการร่วมที่เหล่าทัพหรือหน่วยรองของกระทรวงกลาโหมตั้งแต่สองเหล่าทัพหรือส่วนของเหล่าทัพหนึ่งให้การสนับสนุนเหล่าทัพหรือส่วนของเหล่าทัพอื่น ทั้งนี้โดยหน่วยนั้นอาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง ในรายการสิ่งของที่กำหนดหรือการให้บริการที่กำหนดแก่เหล่าทัพอื่นหรือหน่วยงานอื่น

๑.๒ ลักษณะการส่งกำลังบำรุงร่วม

๑.๒.๑ การสนับสนุนระหว่างเหล่าทัพ คือ การที่เหล่าทัพหรือส่วนของเหล่าทัพหนึ่งให้การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงแก่เหล่าทัพหรือส่วนของเหล่าทัพอื่น ซึ่งการปฏิบัติสนับสนุนดังกล่าวนี้อาจปฏิบัติในลักษณะที่เป็นครั้งคราวหรือเป็นการถาวรหรือกำหนดเป็นพื้นที่รับผิดชอบที่จะให้การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงร่วมก็ได้

๑.๒.๒ การสนับสนุนระหว่างกระทรวงหน่วยงาน คือ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงและหรือทางธุรการในด้านบริการหรือด้านยุทธโปกรณ์ระหว่างเหล่าทัพหนึ่งหรือมากกว่ากับกระทรวงหรือหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานที่มีใช้หน่วยงานทางทหาร ซึ่งอาจจะมีค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ตาม

๑.๒.๓ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงระหว่างประเทศ คือ การที่ชาติหนึ่งมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงทางทหารแก่อีกชาติหนึ่ง ซึ่งหลายชาติที่มีส่วนร่วมด้วยหรืออาจจะมีค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ตาม

๑.๓ การดำเนินงานสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงร่วม มีการดำเนินงานโดย

๑.๓.๑ ระบบผู้จัดการเอกเทศ คือ การดำเนินการโดยเหล่าทัพหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงในรายการสิ่งของที่กำหนดหรือการให้บริการที่กำหนดแก่เหล่าทัพหรือหน่วยงานอื่น

๑.๓.๒ การจัดการวัสดุรวม คือ การดำเนินงานเพื่อขจัดความซ้ำซ้อนในการจัดการวัสดุ โดยแบ่งมอบความรับผิดชอบให้หน่วยใดหน่วยหนึ่งจัดการแบบรวมการให้กับหน่วยงานหรือเหล่าทัพอื่น

๑.๓.๓ การจัดหาที่มีการประสาน เป็นการจัดหาที่เหล่าทัพหนึ่งจัดหาให้แก่อีกเหล่าทัพหรือหน่วยงานหนึ่งหรือมากกว่า และการดำเนินการตามกำหนดในการสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างเหล่าทัพของบรรดาหน่วยในสนามต่างๆ เช่น การบริการทางการส่งกำลังบำรุงของฐานทัพ ที่ทำการ ค่าย สถานี และที่ตั้งหน่วย เป็นต้น

๑.๓.๔ การควบคุมแบบรวมการแยกการปฏิบัติ เป็นการดำเนินการส่งกำลังบำรุงร่วมในลักษณะการบริหารจัดการงานด้านการส่งกำลังบำรุงแบบรวมการต่อสิ่งอุปกรณ์หรือการบริการที่สามารถใช้ร่วมกันได้ซึ่งการบริหารจัดการแบบรวมการเป็นในเรื่องนโยบาย การวางแผนการกำหนดความต้องการคุณลักษณะเฉพาะและมาตรการ สำหรับงบประมาณด้านการจัดหาและการดำเนินการที่เป็นการปฏิบัติด้านการส่งกำลังบำรุงให้หน่วยหรือเหล่าทัพเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

๑.๓.๕ ในการสนับสนุนเหล่าทัพอื่น กระทำด้วยวิธีดังต่อไปนี้

๑.๓.๕.๑ การบริการต่างฝ่าย (รวมทั้งระหว่างประเทศ) การสนับสนุนโดยขอเรียกเงินคืนจากผู้รับการสนับสนุน

๑.๓.๕.๒ การบริการรวมการสนับสนุนโดยไม่เรียกเงินคืน

๑.๓.๕.๓ การบริการร่วม การบริการซึ่งกระทำโดยหน่วยงานที่เหล่าทัพจัดเจ้าหน้าที่และออกค่าใช้จ่ายร่วมกันเพื่อสนับสนุนให้แก่เหล่าทัพตั้งแต่สองเหล่าทัพขึ้นไป

๒. หลักการและแนวทางในการปฏิบัติของการส่งกำลังบำรุงร่วม

๒.๑ หลักการส่งกำลังบำรุง

หลักนิยมทางทหาร หมายถึง หลักการพื้นฐานที่กำลังทหารใช้เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินงานของตนเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของชาติหลักนิยมที่ใช้ในกองทัพอาจแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือหลักนิยมทางยุทธศาสตร์และหลักนิยมทางยุทธวิธี

การส่งกำลังบำรุงมีหัวใจในการดำเนินงาน คือ พอเพียง ทันเวลา และต่อเนื่อง หลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงของแต่ละเหล่าทัพจะขึ้นอยู่กับการจัดหน่วย การจัดการระบบงานขนบธรรมเนียมประเพณี คุณลักษณะเฉพาะและพื้นที่ที่มีของแต่ละเหล่าทัพ ซึ่งทำให้หลักนิยมของแต่ละเหล่าทัพแตกต่างกันไปบ้าง

หลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุง หมายถึง หลักการพื้นฐานที่ใช้เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินการส่งกำลังบำรุง ในการดำเนินงานโดยปกติแล้วจะมีเพียงหนึ่งหรือสองหลักการเท่านั้นที่ถูกนำมาใช้ในสถานการณ์หนึ่งๆ หลักการที่มีความสำคัญเฉพาะหนึ่งๆ จะเป็นปัจจัยในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และหลักการต่างๆ อาจมีความขัดแย้งกันเมื่อนำมาใช้ เช่น

การประหยัด อาจกระทบความพอเพียง ความต่อเนื่อง หลักการส่งกำลังบำรุงเป็นทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” ควรใช้อย่างเหมาะสม

ความพอเพียง หมายถึง การให้การสนับสนุนอย่างพอเพียง เพื่อให้หน่วยสามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ขาดแคลน แต่ไม่เหลือเฟือ ความพอเพียงเป็นศิลป์และศาสตร์ที่นักการส่งกำลังบำรุงจะต้องประมาณการทางด้านการส่งกำลังบำรุงอย่างละเอียดครบถ้วน บริบูรณ์ ประเมินถึงทรัพยากรขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความจำเป็น ความเร่งด่วน และการจัดส่วนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่

การทันเวลา หมายถึง การส่งกำลังบำรุงจะต้องมีและใช้ได้ปริมาณที่ต้องการ ณ เวลาและสถานที่ที่กำหนด เฉพาะเรื่องเวลานั้นต้องให้มีความพอดีโดยไม่ล่าช้าแต่ไม่ควรก่อนเวลามากนัก

ความต่อเนื่อง หมายถึง ความสามารถดำรงการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงให้ต่อเนื่องตลอดห่วงการปฏิบัติการยุทธ และสอดคล้องกับการยุทธที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะต้องจัดหายุทธโศปกรณ์ที่จำเป็นจำนวนน้อยที่สุดให้พอเพียงเพื่อการยุทธ แต่ยังคงดำรงความต่อเนื่องของการสนับสนุนต่อการปฏิบัติการยุทธด้วย

ความเชื่อถือได้ หมายถึง การดำเนินการส่งกำลังบำรุงที่มีการประสานสอดคล้องกับทางยุทธการและอื่นๆ เพื่อให้หน่วยรับการสนับสนุนมีความมั่นใจว่าจะได้รับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงได้ตามเวลาและสถานที่ที่วางแผนไว้ ในการนี้จำเป็นต้องมีแหล่งสนับสนุนสำรองและแผนสำรองไว้

ความง่าย หมายถึง การดำเนินงานและกรรมวิธีต่างๆ จะต้องไม่ยุ่งยาก สับสนซับซ้อนขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออกให้มากที่สุด เพื่อให้การส่งกำลังบำรุงดำเนินไปโดยคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการ ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดต่อระเบียบและหลักการประหยัด

ระบบการส่งกำลังบำรุงที่ดีความหลีกเลี่ยงแบบฟอร์มที่ต้อกรอกข้อความต่างๆ โดยที่ไม่ได้นำข่าวสารที่กรอกนั้นมาใช้ประโยชน์ต้องไม่ผ่านสายงานและเจ้าหน้าที่มากตลอดจนต้องไม่มีการขออนุมัติกันหลายลำดับชั้น ความง่ายนี่ยังหมายถึง การใช้อุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันได้หลายๆ รายการสามารถใช้งาน ถอดประกอบและซ่อมบำรุงได้โดยง่ายอีกด้วย รวมถึงคำสั่งและระเบียบปฏิบัติจะต้องส่งเสริมความง่าย

ความอ่อนตัว หมายถึง การดำเนินงานทางการส่งกำลังบำรุงจะต้องสามารถปรับให้เข้ากันได้กับการยุทธทุกรูปแบบ การจัดหน่วยสนับสนุนการกำหนดที่ตั้งจะต้องตอบสนองแผนยุทธการหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยเหนือได้โดยไม่เสียภารกิจ แผนและการปฏิบัติจะต้องมีความคล่องตัว ปรับเปลี่ยนง่าย ไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงแนวความคิดของการวางแผนเพื่อเลือก การสำรองยุทธโศปกรณ์ การส่งกำลังบำรุงตามระยะเวลา และการควบคุมแบบรวมการแต่การปฏิบัติแยกการ

ความปลอดภัย หมายถึง การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงต้องไม่ถูกขัดขวางอย่างรุนแรงด้วยการกระทำของข้าศึก และด้วยการบีบบังคับอย่างรุนแรงจนเสียภารกิจจากมาตรการรักษาความปลอดภัยของฝ่ายเดียวกัน

การประหยัด หมายถึง การใช้กำลังพล สิ่งอุปกรณ์ การบริการ และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งกำลังบำรุงเท่าที่จำเป็นให้คุ้มค่าที่สุด โดยคำนึงถึงฐานะทาง เศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญจะต้องพึงเล็งในเรื่องการปรนนิบัติบำรุงและซ่อมบำรุงสิ่งอุปกรณ์ต่างๆ ให้สามารถใช้งานได้นานที่สุด

ประเภทของสิ่งอุปกรณ์

การแบ่งประเภทของสิ่งอุปกรณ์ (สป.) เพื่อใช้ในการปฏิบัติการส่งกำลัง บำรุงร่วมของกองทัพไทย แบ่งออกเป็น ๑๐ ประเภทดังนี้

ประเภท ๑ ได้แก่ อาหาร

ประเภท ๒ ได้แก่ เสื้อผ้า ยุทธรณ์ประจำกาย กระจงเครื่องมือ ชุดเครื่องมือประจำหน่วยยุทธรณ์ และสิ่งอุปกรณ์ประจำสำนักงาน

ประเภท ๓ น้ำมัน

ประเภท ๔ สิ่งก่อสร้าง

ประเภท ๕ กระจงสัตว์ตระกูลเปิด

ประเภท ๖ รายการที่เป็นความต้องการของส่วนบุคคล

ประเภท ๗ ยุทธรณ์หลัก

ประเภท ๘ ยุทธรณ์สายแพทย์ รวมทั้งชิ้นส่วนสายแพทย์

ประเภท ๙ ชิ้นส่วนซ่อม (เว้นสายแพทย์)

ประเภท ๑๐ ยุทธรณ์ที่มีใช้สนับสนุนโครงการทางทหาร

๒.๒ แนวทางในการปฏิบัติการส่งกำลังบำรุง

๒.๒.๑ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง ทั้งในภาวะปกติและในภาวะ ไม่ปกติหรือในยามสงครามควรใช้ระบบการส่งกำลังบำรุงระบบเดียวกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตั้งนั้น

การส่งกำลังบำรุง จะต้องเป็นมาตรฐานเดียวกันแต่อาจจะมี ข้อแตกต่างกันอยู่บ้าง อันเนื่องมาจากที่ตั้งภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และเหตุการณ์ที่เผชิญหน้า

การรวมการสนับสนุน คือ การรวมขีดความสามารถในการ สนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงของหน่วยสนับสนุนทั้งปวงไปสนับสนุนหน่วยทางยุทธวิธี ให้สามารถ ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

การสนับสนุนจากข้างหลังไปข้างหน้า คือ การที่หน่วยสนับสนุน ทางการส่งกำลังบำรุง เป็นผู้ดำเนินการส่งสิ่งอุปกรณ์ไปให้หน่วยรับการสนับสนุนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยอัตโนมัติ รวมทั้งการสนับสนุนจากหน่วยเหนือไปยังหน่วยรอง เพื่อปลดเปลื้องภาระด้านการ ส่งกำลังบำรุงของหน่วยรอง และหน่วยรับการสนับสนุนให้มากที่สุด

การจัดหน่วยส่งกำลังบำรุงต้องได้ส่วนสัมพันธ์ คือ มีการจัดหน่วย ให้เหมาะสมกับความต้องการในการสนับสนุนไม่มากหรือน้อยเกินไปจนทำให้ส่วนดำเนินการยุทธวิธีต้อง เสียภารกิจทางยุทธการเพราะขาดการสนับสนุนที่เพียงพอ การจัดงานของหน่วยส่งกำลังบำรุงเองต้อง ได้ส่วนสัมพันธ์กันด้วย เช่น ต้องมีเจ้าหน้าที่ซ่อมบำรุงให้สัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ส่งกำลัง หรือต้องมี หน่วยส่งกลับทางแพทย์ให้สัมพันธ์กับหน่วยรักษาพยาบาล เป็นต้น

๒.๒.๒ แนวความคิดในการมอบหมายงานการส่งกำลังบำรุงร่วม

๒.๒.๒.๑. ผู้บัญชาการทหารสูงสุดจะมอบหมายงานการส่งกำลังบำรุงร่วม ให้แก่เหล่าทัพ/หน่วยงานใดๆ นั้น มีปัจจัยในการพิจารณา ดังนี้

มอบให้หน่วยที่ใช้ยุทธโศปกรณ์นั้นมาเป็นหน่วยรับงาน

มอบให้หน่วยที่มีขีดความสามารถเฉพาะเป็นหน่วยรับงาน

เหล่าทัพ หรือหน่วยที่เป็นเจ้าของพื้นที่ปฏิบัติการจะ

รับผิดชอบการส่งกำลังบำรุงร่วม ซ่อมบำรุงร่วม การบริการขนส่งและการบริการร่วมให้แก่เหล่าทัพ หรือหน่วยงานที่เข้ามาปฏิบัติการในพื้นที่ โดยให้การสนับสนุนในรายการยุทธโศปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันหรือตามนโยบายที่กำหนดให้

๒.๒.๒.๒ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เป็นผู้กำหนดให้มีการสนับสนุนระหว่างกองทัพอากาศ กล่าวคือ จะกำหนดให้เหล่าทัพหรือส่วนหนึ่งของเหล่าทัพหนึ่งให้การสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงแก่เหล่าทัพ หรือส่วนหนึ่งของเหล่าทัพอื่น การปฏิบัตินี้จะดำเนินการติดต่อกันไปเป็นการถาวรหรือเป็นครั้งคราวหรืออาจกำหนดเป็นพื้นที่รับผิดชอบที่จะให้การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงร่วม ก็ได้ วิธีการนี้คือการสนับสนุนระหว่างเหล่าทัพ

๒.๒.๒.๓ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เป็นผู้กำหนดให้เหล่าทัพหรือมากกว่าทำการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง และหรือทางธุรการในด้านการบริการหรือด้านยุทธโศปกรณ์ระหว่างเหล่าทัพหนึ่งหรือมากกว่ากับกระทรวงหรือหน่วยงานหนึ่ง หรือหลายหน่วยงานที่มีใช้หน่วยงานทางการทหารซึ่งอาจจะมีค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ตาม วิธีการนี้คือการสนับสนุนระหว่างกระทรวง/หน่วยงาน

๒.๒.๒.๔ กองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นหน่วยงานที่ร่วมกับกระทรวงกลาโหม ดำเนินการจัดการส่งกำลังบำรุงทางการทหารจากต่างประเทศ ทั้งโดยการคิดเงินค่าเช่าใช้และการให้เปล่า ทั้งนี้เป็นการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ป้องกันร่วม ซึ่งการเตรียมการตั้งแต่ยามปกติในการสร้างความผูกพันการทำข้อตกลง การทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการส่งกำลังบำรุงร่วมระหว่างประเทศไทยกับชาติพันธมิตร

๒.๒.๓ แนวทางในการปฏิบัติการส่งกำลังบำรุงร่วม

๒.๒.๓.๑ กองทัพอากาศ กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ มีหน้าที่รับผิดชอบในงานส่งกำลังบำรุงของแต่ละเหล่าทัพเอง ยกเว้น

มีข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือชาติ

พันธมิตร

ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้มีระบบส่งกำลังบำรุงร่วมแบบการบริการต่างฝ่าย การบริการรวม และการบริการร่วม

๒.๒.๓.๒ เหล่าทัพมีภารกิจในการจัดการสนับสนุน ในเรื่องการขนส่งทางยุทธศาสตร์ ทั้งทางอากาศ ทางพื้นดิน และทางทะเล

๒.๒.๓.๓ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการออกคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องการส่งกำลังบำรุง ซึ่งรวมถึงการออกคำสั่งไปยังหน่วยรอง ครอบคลุมเรื่องต่างๆ ดังนี้

ในยามปกติ

กำหนดปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการปฏิบัติตามแผนยุทธการ
ที่มีผลบังคับใช้บังเกิดผลสำเร็จ

การปฏิบัติการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัด

การป้องกันหรือขจัดความซ้ำซ้อนในเรื่องการใช้เครื่อง

อำนวยความสะดวกต่างๆ โดยไม่จำเป็น และงานต่างๆ ที่กระทำคาบเกี่ยวกันระหว่าง กล.เหล่าทัพ
ผู้บังคับบัญชาของกองกำลังเหล่าทัพ มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในงานส่งกำลังบำรุง สนับสนุนให้กับกองกำลังตนเอง และสามารถประสานงานได้โดยตรงต่อ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการส่งกำลังบำรุงในพื้นที่

๒.๒.๓.๔ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม พิจารณาเกี่ยวกับความ
ต้องการของกองกำลังของแต่ละเหล่าทัพและกำหนดลำดับความเร่งด่วนผ่านไปในกระบวนการ
วางแผนในการใช้สิ่งอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ยานพาหนะและกำลังพลอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๓.๕ หน่วยรองในกำลังรบร่วม โดยปกติจะใช้สายการ
ส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพต้นสังกัด ยกเว้น

เมื่อมีการสั่งการจากผู้ที่มีอำนาจในการจัดตั้งหน่วยรอง
ประกอบกำลังเป็นกองกำลังร่วม หรือโดยผู้บัญชาการทหารสูงสุด

เมื่อมีข้อตกลงให้มีการส่งกำลังบำรุงแบบการบริการ
ต่างฝ่าย การบริการรวม และการบริการร่วม

ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่อาจ
สั่งการไปยังผู้บัญชาหน่วยรองจัดให้มีการส่งกำลังบำรุงในลักษณะการใช้ร่วม ภายในพื้นที่ปฏิบัติการ
ที่หน่วยนั้นรับผิดชอบ

๒.๒.๓.๖ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม มีหน้าที่รับผิดชอบในการ
ประสานงานการส่งกำลังสนับสนุนระหว่างกองกำลังเหล่าทัพต่างๆ ในการกำหนดอัตราสะสม
และกำหนดระดับพัสดุคงคลัง ซึ่งรวมถึงการควบคุมการแจกจ่ายสิ่งอุปกรณ์และ สป. รายการวิกฤต

๒.๒.๓.๗ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่มีหน้าที่
รับผิดชอบในการแจกจ่ายสิ่งอุปกรณ์ให้ประชาชนในพื้นที่ยึดครองตามคำสั่งข้อผูกมัด และสนธิสัญญา
ที่ประเทศไทยยึดถือ

๒.๒.๓.๘ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่มีหน้าที่
รับผิดชอบดังนี้

ดำรงไว้ซึ่งเครือข่ายการแจกจ่ายที่มีประสิทธิภาพ

ประสานงานในเรื่องการซ่อมบำรุง และกู้ซ่อม

กำหนดฐานปฏิบัติการ

กำหนดความต้องการอาคาร และที่ดิน

วางแผนจัดทำกำหนดการ และสร้างถนน สะพาน และ

เครื่องอำนวยความสะดวก

การขอรับการสนับสนุนสิ่งอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม

ประสานงานในเรื่องการรักษาพยาบาล และการส่งกลับ ตลอดจนเรื่องการค้าและกักกันในพื้นที่รับผิดชอบ

๒.๒.๔ การส่งกำลังบำรุงร่วมในยุทธบริเวณ

๒.๒.๔.๑ ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม จำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าแผนของหน่วยได้รวมขีดความสามารถอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านยุทธการ และการส่งกำลังบำรุง โดย ผบ.กำลังรบร่วม จะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงช่องว่างทางด้านยุทธการ และการส่งกำลังบำรุงเข้าด้วยกัน

๒.๒.๔.๒ ส่วนสำคัญของระบบส่งกำลังบำรุง ประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร เส้นทางขนส่ง หน่วยที่มีความชำนาญพิเศษ และการสนับสนุนจากฝ่ายเดียวกันในพื้นที่

๒.๒.๔.๓ ข้อพิจารณาในการพัฒนาระบบส่งกำลังบำรุง ประกอบด้วย

ภูมิประเทศ

การขนส่ง

ขีดความสามารถในงานส่งกำลังบำรุง

การขยายผลทางการส่งกำลังบำรุง

การป้องกันสาธารณูปโภคหลัก

การสนับสนุนตามลำดับขั้น

การมอบหมายความรับผิดชอบ

ความสามารถในการสนับสนุนของฝ่ายเดียวกันในพื้นที่

ยามสงคราม

๒.๒.๔.๔ แนวความคิดในการส่งกำลังบำรุงในพื้นที่ปฏิบัติการ เกิดขึ้นจากการประมาณสถานการณ์เกี่ยวกับหนทางปฏิบัติในการส่งกำลังบำรุงที่สามารถให้การสนับสนุนได้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยวิสัยทัศน์ในการรวมขีดความสามารถและทรัพยากรจากส่วนต่างๆ ของ ผบ. กำลังรบร่วม

๒.๓ การวางแผนการส่งกำลังบำรุงร่วม

๒.๓.๑ การวางแผนร่วม

๒.๓.๑.๑ การวางแผนและการจัดทำแผน ถือว่าเป็นส่วนที่รวมอยู่ในลำดับขั้นการปฏิบัติในการแสวงและการปฏิบัติตามข้อตกลงใจ เวลาที่ใช้ในการแสวงข้อตกลงใจ และทำลำดับขั้นการปฏิบัติตามข้อตกลงใจเสร็จสมบูรณ์นั้นจะลดน้อยลง เมื่อมีแผนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่คาดไว้ อยู่ในมืออย่างพร้อมมูลแล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของสมมุติฐานที่กำหนดในการวางแผน ถ้าแผนที่ได้จัดทำนี้มีความถูกต้อง ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้ปฏิบัติตามแผนใดแผนหนึ่งได้ทันที ดังนั้นลำดับขั้นการปฏิบัติในการแสวงและปฏิบัติตามข้อตกลงใจในขั้นที่ ๓ แนวทางในการวางแผน (ที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มอบ) ขั้นที่ ๔ การประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ ขั้นที่ ๕ การประมาณ

สถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาชั้นที่ ๖ การจัดทำแผน และชั้นที่ ๗ การอนุมัติแผน (คำสั่ง) นั้น จึงแล้วเสร็จ โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

๒.๓.๑.๒ ในเรื่องการวางแผนที่จะกล่าวต่อไปนี้มีขั้นตอนต่างๆ ในลำดับการวางแผน โดยถือเป็นเรื่องหนึ่งต่างหากแทนที่จะเป็นส่วนหนึ่งของลำดับขั้นการปฏิบัติ ในการแสวงและการปฏิบัติตามข้อตกลงใจอย่างไรก็ดี ลำดับขั้นการปฏิบัติทั้งสองประเภทนี้มีความเกี่ยวพันกันอย่างแน่นแฟ้น เมื่อได้รับการกิจ (หรือกำหนดขึ้นเอง) ชั้นต่างๆ ของลำดับการวางแผน ที่เหลือคงกระทำในทำนองเดียวกับลำดับการปฏิบัติในการแสวงและปฏิบัติตามข้อตกลงใจ

๒.๓.๑.๓ ระบบการวางแผน เป็นการดำเนินการตามลำดับจากการ นำข้อมูลที่จำเป็นมาดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ คือ แผนจากการดำเนินการกรรมวิธีนั้น โดยทั่วไปแล้ว ระบบเป็นนามธรรม ประกอบด้วยกรรมวิธีและระเบียบปฏิบัติ

กรรมวิธี เป็นความสัมพันธ์ของหน้าที่กับการจัดหน่วย เช่น ใครทำอะไร ในขั้นตอนไหน เป็นวิธีใช้ในการทำงานเพื่อให้เสร็จกิจเฉพาะทั้งหมด

ระเบียบปฏิบัติ รวมถึงกลไกต่างๆ ในการปฏิบัติของ กรรมวิธี แสดงรายละเอียดเพื่อที่จะทำให้เสร็จกิจเฉพาะ และเป็นคู่มือในการปฏิบัติที่จะทำให้งาน ดำเนินไปได้

นายทหารฝ่ายเสนาธิการ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรู้ถึง กรรมวิธีและระเบียบปฏิบัติอย่างถ่องแท้และเข้าใจ และแยกเอาความสับสนยุ่งยากในการปฏิบัติ ออกไป

๒.๓.๒ กรรมวิธีการวางแผนร่วม

๒.๓.๒.๑ ลักษณะของการวางแผนร่วม

การวางแผนร่วม หมายถึง การประสานงานของ ฝ่ายเสนาธิการที่ผู้บังคับบัญชาใช้เพื่อหาวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อให้สำเร็จกิจเฉพาะที่ได้รับมอบและ การสั่งการปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจมี ๒ ลักษณะคือ การวางแผนประณีต (DELIBERATE OR PEACETIME PLANNING) และการวางแผนเผชิญสถานการณ์วิกฤติ (TIME SENSITIVE OR CRISIS ACTION PLANNING) การวางแผนทางทหารผู้วางต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จภารกิจ การวางแผนเพื่อเผชิญเหตุโดยปกติแล้วจะทำอย่างประณีตและเป็นไปตามแบบ อย่่างไรก็ตามความต้องการให้ทันต่อวิกฤติการณ์หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน อาจทำให้ต้องเร่งกรรมวิธี การวางแผนนั้น ไม่ว่าจะวางแผนนั้นจะเกิดจากการประมาณการอย่างรวดเร็วหรือย่อของผู้บัญชาการ หรือเป็นการวิเคราะห์อย่างละเอียดของฝ่ายเสนาธิการจะใช้ปัจจัยในการพิจารณาเหมือนกัน ส่วนขอบเขตปริมาณรายละเอียดและรูปแบบของการประมาณการขึ้นอยู่กับขนาดและความสำคัญของ กิจเฉพาะและเวลาที่มีอยู่การวางแผนประณีต เป็นการวางแผนร่วมในยามปกติซึ่งได้แก่ การวางแผน ป้องกันประเทศ โดยผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนประกอบด้วย ผบ.ทหารสูงสุด ฝ่ายเสนาธิการร่วม ผบ.เหล่าทัพ และหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นการวางแผนที่ต้องการความร่วมมือและมีการสนับสนุนจากทุกๆ ฝ่ายอาจใช้ระยะเวลายาวนานนับปี จึงจะได้แผนที่มีความสมบูรณ์มี รายละเอียดครบถ้วนสามารถตอบสนองความต้องการใช้กำลังในกรณีฉุกเฉินได้อย่างง่ายดายและ รวดเร็วการวางแผนเผชิญสถานการณ์วิกฤติเป็นกรรมวิธีในการวางแผนที่ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์

วิกฤติที่มีความจำเป็นจะต้องใช้กำลังทหารเข้าปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ที่สำคัญของชาติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชาติความต้องการผลในการปฏิบัติการวางแผนก็คงเช่นเดียวกับการวางแผนอย่างประณีต เพียงแต่ต้องการความรวดเร็วให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยรวมกิจกรรมบางอย่างเข้าด้วยกันหรือตัดทอนกิจกรรมบางส่วนออกไปโดยทั่วๆ ไปวิธีการในการวางแผนทั้ง ๒ แบบ คือ การวางแผนประณีต และการวางแผนเผชิญสถานการณ์วิกฤติต่างมีขั้นตอนการดำเนินการแบบเดียวกันแต่วิธีการปฏิบัติของแต่ละวิธีการอาจแตกต่างกัน คือ

รับและวิเคราะห์กิจเฉพาะ

ทบทวนสถานการณ์ของข้าศึกและเริ่มต้นรวบรวมข่าว

ที่จำเป็น

พัฒนาหนทางปฏิบัติและเปรียบเทียบ

เลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

พัฒนาและเห็นชอบกำหนดแนวความคิด

การเตรียมทำแผน

การทำแผน

๒.๓.๒ แผนการส่งกำลังบำรุงร่วม

ในการจัดทำแผนยุทธการ จำเป็นต้องมีการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง การส่งกำลังบำรุงควบคู่ไปด้วยในทุกกระบวน การวางแผนในเรื่องการส่งกำลังบำรุงจะทำในระดับ ยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธีแนวความคิดในเรื่องการส่งกำลังบำรุงทางยุทธศาสตร์ จะให้ความสำคัญในเรื่องขีดความสามารถในการเตรียมการและเคลื่อนกำลัง ตลอดจนยุทธโธปกรณ์เข้าไปใน พื้นที่การวางแผนในเรื่องการส่งกำลังบำรุงทางยุทธวิธีจะ กระทำในระดับกองกำลังของเหล่าทัพ ผู้วางแผนจำเป็นต้องพิสูจน์ทราบประเด็นสำคัญ ซึ่งเกิดขึ้นเฉพาะในแต่ละแผนยุทธการโดยประเด็น ดังกล่าวจะรวมถึงการเพิ่มหรือขยายกำลังสิ่งอุปกรณ์หรือวัสดุวิกฤติ จุดวิกฤติการควบคุมในเรื่องการ ขนส่งและเคลื่อนย้ายในประเทศและต่างประเทศ (รวมถึงการควบคุมยานพาหนะทั้งหมด) การพิจารณาใช้สิ่งอุปกรณ์และบริการทั้งจากพลเรือนและพันธมิตร

๒.๓.๒.๑ การประมาณการและตรวจสอบความต้องการ การประมาณการความต้องการเป็นงานในหน้าที่ทางการบังคับบัญชา และเป็นส่วนที่มีความสำคัญ อันหนึ่งของการวางแผนผู้บังคับบัญชาทุกคนจะต้องได้เตรียมการประมาณการที่ทันเวลา สำหรับการ ปฏิบัติการที่จะเกิดขึ้นในเวลาข้างหน้า สำหรับการรวบรวมนั้น การประมาณการความต้องการต่างๆ เป็นงานในหน้าที่ของแต่ละ กกล.เหล่าทัพ โดยที่ ผบ.เหล่าทัพ และหน่วยของตนมีเครื่องมือและ ข่าวสารสำหรับทำประมาณความต้องการต่างๆ อยู่แล้วในการประมาณการความต้องการนั้น ผบ.กกล.เหล่าทัพ จะทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ขึ้นเหนือสุดในสายเหล่าทัพในยุทธบริเวณนั้น ฉะนั้นเมื่อ ได้รับความเห็นชอบจาก ผบ.กำลังรวบรวมแล้วสามารถดำเนินการตรงไปยังคลังของเหล่าทัพที่ให้การ สนับสนุนได้เลย สำหรับผู้บัญชาการกำลังรวบรวมนั้น จะมีหน้าที่แต่เพียงตรวจสอบความต้องการใน ขอบเขตที่จำเป็นแก่การที่จะทำให้มั่นใจว่าความต้องการเหล่าทัพพอเพียงและได้รับการพิจารณา เหตุผลแล้ว รายการสิ่งอุปกรณ์ซึ่งผู้บัญชาการกำลังรวบรวม จะให้ความสนใจก็คือรายการสิ่งอุปกรณ์ที่

เกิดการขาดแคลนหรือต้องใช้ยานพาหนะสำหรับขนส่งเป็นจำนวนมาก เช่น น้ำมันปิโตรเลียม กระสุน วัสดุก่อสร้าง ฯลฯ ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้เป็นส่วนที่มีค่าแก่การวางแผนความต้องการ การขนส่งในอนาคต ภายหลังจากที่ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมได้ตรวจสอบความต้องการต่างๆ แล้วจะส่งต่อไปยังหน่วยที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป การวางแผนความต้องการที่ได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับสถิติ ที่ถูกต้องพอเพียงและทันเวลา รวมทั้งการพิจารณาใคร่ครวญที่รอบคอบ สสร.๔ ซึ่งมีนายทหาร ฝ่ายกิจการพิเศษเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือจะเป็นผู้ปฏิบัติการต่างๆ ต่อไปนี้

ตรวจสอบรายการขาดแคลน เพื่อเป็นมูลฐานในการ แบ่งมอบให้กับกำลังรบต่างๆ

ตรวจสอบรายการที่จำเป็นต้องใช้ยานพาหนะ สำหรับขนส่งจำนวนมาก เพื่อใช้ในการแบ่งมอบยานพาหนะให้แก่กำลังรบต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทำการตรวจสอบเฉพาะอย่างรายการอุปกรณ์อื่นๆ เพื่อกำหนดความต้องการต่างๆ นั้น พอเพียงและได้รับการพิจารณาอย่างสมเหตุผลแล้ว

๒.๓.๒.๒ เกณฑ์ในการวางแผน

ในการพิจารณาตรวจสอบความต้องการต่างๆ ของ ผบ.กกล.เหล่าทัพ ได้ถูกต้องเหมาะสมนั้น สสร.๔ จะต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องเกณฑ์ต่างๆ ที่เหล่าทัพใช้ในการจัดทำความต้องการ ก่อนอื่นขอให้เรามาทำความเข้าใจกันถึงคำว่าเกณฑ์ในการวางแผนเสียก่อนว่าหมายถึงอะไร “ตัวคุณที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม ที่ถูกนำมาใช้ในการวางแผน เพื่อประมาณจำนวนและชนิดของสิ่งใดๆ อันเกี่ยวกับการปฏิบัติการที่ดำริไว้เกณฑ์ในการวางแผน มักจะคิดเป็นอัตรา อัตราส่วนหรือระยะเวลา” ในฐานะที่ สสร.๔ เป็นผู้ช่วยผู้บังคับบัญชาการในเรื่องการส่งกำลังบำรุงฉะนั้น สสร.๔ จึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการตรวจสอบความต้องการต่างๆ ที่ กกล.เหล่าทัพ กำหนดขึ้นโดยอาศัยเกณฑ์ต่างๆ สสร.๔ ก็ย่อมจะพิจารณาได้ว่า ความต้องการของ กกล.เหล่าทัพ เกินความจำเป็นหรือไม่ และความต้องการของกำลังรบต่างๆ ได้ถูกนำมาเข้าร่วมไว้ครบถ้วนหรือไม่ มีอะไรบ้างที่ควรจะได้รับการแก้ไขเสียให้ถูกต้อง สสร.๔ จะต้องได้นำประสบการณ์ที่มีมาก่อนรวมทั้งเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงสิ่งอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้เป็นเครื่องมือ ในการประเมินค่าความต้องการส่งกำลังบำรุง เกณฑ์ในการวางแผนต่างๆ นี้ ทุกระดับหน่วยบัญชาการ จะนำมาใช้โดยเฉพาะ ในเรื่องการประมาณการและตรวจสอบความต้องการส่งกำลังบำรุงอย่างไรก็ตาม เกณฑ์การวางแผนที่กำหนดขึ้นไว้นั้นไม่ใช่ว่าจะมีความเหมาะสมสำหรับทุกสถานการณ์ ซึ่งจะต้องนำมาดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะนั้นๆ กล่าวคือ ถ้าเป็นหน่วยงานขนาดเล็กก็ อาจต้องการใช้เกณฑ์ที่แน่นอนตายตัวหรือเปลี่ยนแปลงได้บ้างแต่ไม่มากนัก ส่วนหน่วยงานที่ใหญ่อาจ ต้องใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้กว้างๆ หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า เมื่อระดับหน่วยใหญ่ขึ้นเกณฑ์ในการวางแผนก็กว้างมากขึ้น

๒.๔ การส่งกำลังบำรุงในการป้องกันประเทศ

๒.๔.๑ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงในการป้องกันประเทศ

การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงร่วมในการป้องกันประเทศเป็น งานที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาตั้งแต่ในภาวะปกติไปจนถึงการปฏิบัติขั้นสุดท้าย

ของการรบเมื่อเกิดสงคราม การปฏิบัติดังกล่าวจะต้องประกันได้ว่าการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจะต้องพอเพียง ทันทเวลาและต่อเนื่องจนสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

๒.๔.๑.๑ ลักษณะการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทยสามารถแบ่งได้ดังนี้

เหล่าทัพสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงภายใต้ขีดความสามารถของตนเอง

การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงที่เกินขีดความสามารถของเหล่าทัพ ต้องขอรับการสนับสนุนจากเหล่าทัพอื่น หรือส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม

การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากส่วนราชการ พลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน

การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ

๒.๔.๑.๒ ลักษณะการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทยเหล่าทัพสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงภายใต้ขีดความสามารถของตนเองไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการเรียงตามลำดับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความจำเป็นความเร่งด่วนของยุทธโศปกรณ์หรือการบริการนั้น ต่อการรบ เช่น สป.รายการวิกฤติที่จำเป็นต่อการรบที่ไม่สามารถจัดหาในประเทศได้ แต่หากสามารถที่จะดำเนินการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงให้เป็นไปตามลำดับได้จะเป็นการประหยัดและเป็นการใช้ทรัพยากรของธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒.๔.๑.๓ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทยการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ ก่อนการใช้แผนป้องกันประเทศหรือการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในการเผชิญสถานการณ์วิกฤติการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในขั้นใช้แผนป้องกันประเทศแต่อยู่ในขั้นเตรียมกำลังให้มีความพร้อม หรือเรียกว่า “ขั้นเตรียมการ”

การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในขั้นใช้แผนป้องกันประเทศแต่อยู่ในขั้นที่ใช้กำลังเข้าปฏิบัติการรบจนบรรลุภารกิจ หรือเรียกว่า “ขั้นปฏิบัติการ” ซึ่งในขั้นนี้งานด้านการส่งกำลังบำรุง สามารถแบ่งออกเป็น ๓ งานหลัก คือ การยับยั้งและผลักดัน การรุกโต้ตอบและการเสริมความมั่นคง

๒.๔.๒ แนวทางในการปฏิบัติ

การปฏิบัติการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทยจะกล่าวถึงแนวทางในการปฏิบัติตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยปกติแล้ว การปฏิบัติการด้านการส่งกำลังบำรุงจะปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติประจำดังนี้

๒.๔.๒.๑ การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ เป็นการดำเนินการส่งกำลังบำรุงที่เหล่าทัพ ดำเนินการอยู่ในภาวะปกติที่ภัยคุกคามยังไม่ปรากฏเด่นชัดแต่เป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้กองทัพมีความพร้อมในการป้องกันประเทศ มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

การรักษาสถานภาพทางการส่งกำลังบำรุงให้มีความพร้อม เช่น การส่งกำลัง ซ่อมยุทธโปกรณ์ที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้ยาวนาน การจัดหายุทธโปกรณ์ใหม่ทดแทนของเก่าที่ล้าสมัย การสะสมยุทธโปกรณ์สำรองสงครามให้อยู่ในเกณฑ์สะสมที่กำหนด เป็นต้น

การสำรวจและรายงานสถานภาพยุทธโปกรณ์ตามระยะเวลา (ยุทธโปกรณ์ในอัตรา และสำรองสงคราม) การสำรวจจัดทำข้อมูล สป.รายการวิกฤติ (สป.ที่มีความจำเป็นต่อการรบ แต่การจัดหาไม่ช้จำกัด) สป.ที่อยู่ระหว่างการจัดหา สป.ขาดแคลนที่ต้องจัดหาจากต่างประเทศ สป. ขาดแคลนที่จะต้องระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร ทั้งนี้จากส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน

การวิจัยและพัฒนาระบบดำเนินงาน คำสั่ง ระเบียบปฏิบัติประจำ และข้อมูลด้านการส่งกำลังบำรุงให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทำหมายเลข สป.การจัดทำระบบกรรมวิธีข้อมูลอัตโนมัติ การพัฒนาระบบการควบคุมทางการส่งกำลังบำรุง เป็นต้น

การจัดทำข้อตกลงหรือความร่วมมือทางการส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ เพื่อพิจารณาข้อจำกัดในเรื่อง สป. รายการวิกฤติ และพัฒนาความร่วมมือทางการส่งกำลังบำรุง ทั้งในทางการปฏิบัติและทางวิชาการ

การนำข้อมูลด้านการส่งกำลังบำรุงที่ได้ปรับปรุงให้ทันสมัย แผนการส่งกำลังบำรุงในการป้องกันประเทศ และระเบียบปฏิบัติประจำมาทดสอบและพัฒนาในการฝึกซ้อม ภายใต้งอทัพ และการฝึกซ้อม/ผสมกับมิตรประเทศเท่าใด จะมีสิ่งบอกเหตุว่าข้าศึกจะเป็นภัยคุกคามอย่างไรทางยุทธการจะต้องสามารถกำหนดขั้นต้นว่าในการป้องกันประเทศฝ่ายเราจะทำการยุทธอย่างไร ด้วยกำลังเท่าไร ที่ไหน เมื่อไร

๒.๔.๒.๒ การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในการเผชิญสถานการณ์วิกฤติ เป็นการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ แต่สถานการณ์ภัยคุกคามได้บ่งบอกมีความชัดเจนมากขึ้น ทำให้กองทัพจะต้องวิเคราะห์ภัยคุกคามทางด้านการข่าวจะต้องชี้ให้เห็นภาพของข้าศึกที่ชัดเจนว่ามีกำลังในการยุทธขั้นต้นจะทำการยุทธกี่วัน ความต้องการขั้นต้นในการใช้ยุทธโปกรณ์เพื่อการยุทธเป็นอย่างไร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นปัจจัยให้กับ สสร.๔ ในการเตรียมการดำเนินการส่งกำลังบำรุงให้กองทัพมีความพร้อม การปฏิบัติทางการส่งกำลังบำรุงในขั้นนี้มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

เหล่าทัพสำรวจ และรายงานสถานภาพยุทธโปกรณ์โดยแยกเป็นรายการ ดังนี้

สป. รายการวิกฤติ

สป. ที่อยู่ระหว่างการจัดหา

สป. ที่จะต้องขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ

พลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน

สป. ที่จะต้องจัดหาหรือขอรับการสนับสนุนจากมิตร

ประเทศโดยแยกแต่ละประเทศ

เหล่าทัพประมาณการและเสนอความต้องการทางการ

ส่งกำลังบำรุง

สำรวจความพร้อมในด้านการส่งกำลังบำรุง สป. ที่ตั้ง
 ตำบลส่งกำลัง การซ่อมบำรุง การขนส่ง (เส้นทางคมนาคม แหล่งรวมยานพาหนะ ท่าหน้าเข้า)
 การบริการทางการแพทย์ การพัฒนาฐานทัพ และการบริการอื่นๆ

ประสานส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ
 ภาคเอกชน ในการระดมสรรพกำลังด้านยุทธโปกรณ์ และอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ
 ให้พร้อมสนับสนุนการปฏิบัติทางทหาร เช่น การระดม สป. การเตรียมการเพื่อแลกเปลี่ยนแปลง
 การผลิต การใช้พลังงาน และทรัพยากร เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนการบริการต่างๆ

การปรับลำดับความเร่งด่วน และการเร่งรัดการจัดหา
 ยุทธโปกรณ์ การเพิ่มระดับการสะสมยุทธโปกรณ์ ทั้งในอัตรา และสำรองสงคราม

การทบทวนข้อตกลง ความช่วยเหลือ ความร่วมมือ
 กับมิตรประเทศ ข้อมูลในการดำเนินการโดยเฉพาะ สป. รายการวิกฤติ จะใช้ระยะเวลาในการจัดหา
 อย่างช้าที่สุดเท่าไรจะเป็นปัจจัยหนึ่งให้ทางยุทธการในการพิจารณากำหนด วัน ร. วัน ต. และวัน ป.

๒.๔.๒.๓ การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในชั้นใช้แผนป้องกันประเทศ
 เป็นการดำเนินงานทางการส่งกำลังบำรุง เพื่อให้กองทัพ
 มีความพร้อมอย่างที่สุดในการป้องกันประเทศก่อน นำกำลังเข้าทำการรบกับข้าศึก ซึ่งมีแนวทางการ
 ปฏิบัติดังนี้

การแปรสภาพจากหน่วยปกติ เป็นหน่วยในภาวะไม่ปกติ
 การแปรสภาพนี้ หมายถึง การจัดหน่วยและการจัดระบบงาน ซึ่งโดยหลักการแล้วการดำเนินการ
 ส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติและไม่ปกติควรใช้ระบบเดียวกัน แต่เนื่องจากกำลังทางเศรษฐกิจของ
 ประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้การจัดลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วนในการใช้ทรัพยากร มีบทบาท
 ในการดำเนินการด้านการส่งกำลังบำรุงมากขึ้น ซึ่งทำให้การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะไม่ปกติ
 มีข้อแตกต่างไปจากภาวะปกติอยู่บ้าง ดังนั้น การแปรสภาพจึงต้องมีการประสานงานที่ดีและต่อเนื่อง
 เพื่อให้มีการดำเนินการทางการส่งกำลังบำรุงจากภาวะปกติเป็นภาวะไม่ปกติมีความต่อเนื่อง ไม่สับสน
 ต่อการปฏิบัติ

การพัฒนาและปรับแผนการส่งกำลังบำรุง (ที่ตั้งทางการ
 ส่งกำลังบำรุง การขนส่ง การบริการทางการแพทย์ การพัฒนาฐานทัพ และการบริการอื่นๆ)

การแจกจ่ายยุทธโปกรณ์ให้หน่วยมีพร้อมรบ การเร่งรัด
 การจัดหา และการเพิ่มระดับการสะสม

ประสานการขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง
 จากเหล่าทัพอื่น หรือส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม

การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจาก**ภาครัฐ**
 (ส่วนราชการพลเรือน และรัฐวิสาหกิจ) และการระดมสรรพกำลังด้านการส่งกำลังบำรุง (ยุทธโปกรณ์
 และอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ) จากภาคเอกชนรวมถึงการประสานการเปลี่ยนแปลง
 การผลิต และการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตในอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ

ประสานการขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง
 จากมิตรประเทศ

การขนส่งสป. จากมิตรประเทศ
 การจัดเตรียมที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง (ตำบลส่งกำลัง
 ตำบลซ่อมบำรุง รพ. สนาม ศูนย์พักฟื้น และแหล่งส่งกำลังบำรุง และบริการ) เส้นทางคมนาคม
 ทำนำเข้า

การเคลื่อนย้ายกำลังเข้าปฏิบัติตามแผนป้องกันประเทศ
 และการเคลื่อนย้ายสนับสนุนการอพยพประชาชน

การเตรียมการถอนยุทธโปกรณ์สำรองสงคราม
 การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
 การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ

๒.๔.๒.๔ การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในชั้นใช้แผนป้องกันประเทศ
 ชั้นปฏิบัติการเป็นการดำเนินงานทางการส่งกำลังบำรุง เพื่อสนับสนุนการป้องกันประเทศในชั้นที่ใช้
 กำลังเข้าทำการรบเพื่อยับยั้งและผลักดันรุกโต้ตอบและเสริมความมั่นคงซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

การดำเนินการส่งกำลังและซ่อมบำรุงยุทธโปกรณ์ เพื่อ
 ทดแทนการสูญเสียในการปฏิบัติการยับยั้งและผลักดัน และแจกจ่าย สะสมเพิ่มเติม เพื่อให้พร้อมที่
 สามารถทำการรุกโต้ตอบ จนถึงขั้นการเสริมความมั่นคง

การปรับที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุงไปข้างหน้า เพื่อ
 สนับสนุนการปฏิบัติการรุกโต้ตอบจนถึงขั้นการเสริมความมั่นคง

การบริการสงครามนิวเคลียร์ชีวเคมี
 การบริการทางการแพทย์ การพัฒนาฐานทัพ การบริการ
 อื่นๆ ที่เป็นการฟื้นฟูให้กำลังพลมีความพร้อมในการรุกโต้ตอบจนถึงขั้นการเสริมความมั่นคง

การประสานขอรับการสนับสนุน ทางการส่งกำลังบำรุง
 ที่เกินขีดความสามารถของเหล่าทัพในการสนับสนุนให้กับกองกำลังเฉพาะกิจในการปฏิบัติการยุทธ
 จากเหล่าทัพอื่น หรือภาครัฐและภาคเอกชน

การระดมสรรพกำลังทางด้านการส่งกำลังบำรุง และ
 อุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศเพื่อทดแทนการสูญเสีย และการรักษาระดับสะสมของ
 ยุทธโปกรณ์ให้อยู่ในระดับเกณฑ์ปลอดภัย

การประสานขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง
 และการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ

การจัดหาทดแทนและสะสมเพิ่มเติม เพื่อรักษาระดับ
 สะสมยุทธโปกรณ์ให้อยู่ระดับเกณฑ์ปลอดภัย

**ระเบียบปฏิบัติประจำกองบัญชาการกองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม
 สนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะไม่ปกติ) พ.ศ.๒๕๕๑**

๑. ความมุ่งหมาย

๑.๑ เพื่อกำหนดนโยบายและความรับผิดชอบในการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงต่อส่วนราชการใน บก.กองทัพไทย และเหล่าทัพ

๑.๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติในการส่งกำลังบำรุง โดยยึดถือแบบธรรมเนียม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง บก.กองทัพไทย และเหล่าทัพที่เกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงเป็นมูลฐาน และจะต้องนำไปใช้ตลอดเวลา เว้นแต่จะมีการสั่งการเป็นอย่างอื่น

๑.๓ ให้ส่วนราชการใน บก.กองทัพไทย และเหล่าทัพ กำหนดระเบียบปฏิบัติ ประจำในการส่งกำลังบำรุงของตนขึ้นโดยอาศัยระเบียบนี้เป็นหลักและให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติ ประจำฯ ฉบับนี้

๑.๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและดำเนินงานด้านการส่งกำลังบำรุงของ กองทัพไทยจากภาวะปกติไปสู่ภาวะไม่ปกติโดยต่อเนื่อง ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและการพัฒนาต่อไปในอนาคต

๒. การจัดระบบการส่งกำลังบำรุงและหน่วยส่งกำลังบำรุง

การจัดดินแดนยามสงคราม

การจัดดินแดนยามสงคราม หมายถึง การกำหนดขอบเขตดินแดนภายในและ/หรือภายนอกประเทศ ในภาวะที่เกิดหรือใกล้จะเกิดสงคราม โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ฝ่ายทหาร ได้ใช้อำนาจในการจัดระเบียบและปกครองบังคับบัญชากำลังและกิจการทั้งปวงภายในดินแดนที่ได้ กำหนดขึ้น การจัดดินแดนยามสงครามจะจัดเมื่อประกาศใช้แผนป้องกันประเทศ โดยแบ่งพื้นที่ ออกเป็นยุทธบริเวณและเขตภายใน

๑. ยุทธบริเวณ หมายถึง พื้นที่ทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ไม่ว่าจะ ภายในหรือภายนอกประเทศ ซึ่งใช้หรือคาดว่าจะใช้ในการยุทธโดยตรง ภายใต้การบังคับบัญชาอย่างเป็นเอกภาพของผู้บัญชาการยุทธบริเวณตามปกติแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ เขตหน้าและเขตหลัง

๑.๑ เขตหน้า หมายถึง พื้นที่ส่วนข้างหน้าของยุทธบริเวณที่จำเป็นสำหรับ หน่วยรบในการปฏิบัติการยุทธอย่างแตกหักเพื่อเอาชนะข้าศึกและสำหรับหน่วยสนับสนุนต่างๆ ในการ ช่วยรบโดยฉับพลันให้แก่กำลังรบเหล่านั้น นอกจากนี้ เขตหน้ายังหมายรวมถึงพื้นที่ระวางป้องกันที่ลึก เข้าไปในดินแดนข้าศึก ที่ผู้บังคับหน่วยสามารถควบคุมสถานการณ์การรบในการดำเนินกลยุทธ์ของ กำลังรบภาคพื้น การใช้อำนาจการยิง และการใช้กำลังทางอากาศยุทธวิธีอยู่ในความควบคุมและบังคับ บัญชาของตนได้อีกด้วย

๑.๒ เขตหลัง หมายถึง พื้นที่ส่วนหลังของยุทธบริเวณที่เป็นแหล่งสนับสนุน ทั่วไปและโดยทันทีแก่การปฏิบัติการยุทธและการช่วยรบในเขตหน้าเป็นเขตที่ประกอบด้วยเส้นทางคมนาคมสถานีขนถ่ายสินค้าทางบก ทางเรือ ทางอากาศ ตลอดจนการส่งกำลัง ซ่อมบำรุง การส่งกลับ และกิจกรรมอื่นๆ อันจำเป็นสำหรับการสนับสนุนและส่งกำลังบำรุงหน่วยสนามในยุทธ บริเวณโดยใกล้ชิด

๒. เขตภายใน หมายถึง พื้นที่อันเป็นดินแดนของชาติ ซึ่งอยู่นอกไปจากพื้นที่ที่เป็นยุทธบริเวณและเป็นพื้นที่ที่มีได้ใช้เพื่อการยุทธเป็นแหล่งสนองความต้องการของกำลังกองทัพใน

ยุทธบริเวณเป็นแหล่งทรัพยากร โรงงาน และแหล่งผลิตสำหรับเป็นฐานส่งกำลังบำรุง เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติในยุทธบริเวณอย่างต่อเนื่อง

การจัดแบ่งย่อยพื้นที่การส่งกำลังบำรุงในพื้นที่ในยุทธบริเวณ และเขตภายในให้ ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติประจำที่แต่ละเหล่าทัพกำหนดไว้

๓. การจัดหน่วยส่งกำลังบำรุง

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

๑. สำนักนโยบายและแผนกลาโหม (สนผ.กท.) อำนวยการ ประสานงานเกี่ยวกับ ด้านการส่งกำลังบำรุงในส่วนของ สป.

๒. กรมการสรรพกำลังกลาโหม (กคส.กท.) ประสานรวบรวมหลักฐานข้อมูล และ ดำเนินการเกี่ยวกับการระดมสรรพกำลัง เพื่อการทหารกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่ เกี่ยวข้องตามภารกิจ

๓. ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอพท.)

๓.๑ กรมการพลังงานทหาร (พท.ศอพท.) มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ควบคุม วิจัย พัฒนา ผลิต จัดหา สะสม และให้บริการเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงหรือผลิตภัณฑ์และการพลังงาน อื่นตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม ควบคุมและส่งเสริมกิจการขององค์การซึ่งผลิตหรือทำการค้า น้ำมันเชื้อเพลิงหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมตามที่ได้รับมอบหมาย มีขีดความสามารถ ผลิตน้ำมันดิบ กลั่น น้ำมันดิบ และผลิตกระแสไฟฟ้า

๓.๒ กรมการอุตสาหกรรมทหาร (อท.ศอพท.) มีหน้าที่วางแผน และดำเนินการ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับราชการทหารตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม โดยประสานงานกับกระทรวงอื่น เฉพาะที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็ปัจจัยใช้ในการทหารควบคุมและส่งเสริมกิจการขององค์การ อุตสาหกรรมต่างๆตามที่ได้รับมอบหมาย มีขีดความสามารถ ผลิต ลย./ค.ชนิดต่างๆ ผลิตดินส่งกระสุน ชนิดต่างๆ ผลิตกระสุนปืนครบนัดชนิดต่างๆ ผลิตหมวกเหล็ก สนับสนุนเอกชนร่วมผลิตอาวุธและ กระสุนชนิดต่างๆ ตาม พรบ.ฯ และผลิตแบตเตอรี่รถยนต์ทหารชนิดต่างๆ

๓.๓ โรงงานเภสัชกรรมทหาร (รภท.ศอพท.) มีหน้าที่ผลิต จัดหา วิเคราะห์ยาและ เวชภัณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้และจำหน่ายในส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม ส่วนราชการอื่น และประชาชนมีขีดความสามารถ ผลิตยาชนิดต่างๆ สนับสนุนส่วนราชการและเอกชน

๔. กองบัญชาการกองทัพไทย (บก.ทท)

ในภาวะปกติ

๔.๑ บก.ทหาร มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบาย วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และดำเนินการในด้านการส่งกำลังบำรุงของกองบัญชาการ กองทัพไทย รวมทั้งการส่งกำลังบำรุงของกองทัพไทย ประสานการส่งกำลังบำรุงกับเหล่าทัพ ที่เกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงร่วม การจัดทำแผนการส่งกำลังบำรุง การฝึกด้านการส่งกำลังบำรุง การส่งกำลังและซ่อมบำรุง การบริการด้านการส่งกำลังบำรุง การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม การให้และรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ การบริหารสิ่งอุปกรณ์ทางทหาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการส่งกำลังบำรุง การขนส่งและการเคลื่อนย้าย การระดมสรรพกำลังเพื่อการทหารด้านการส่ง กำลังบำรุง ตลอดจนวิเคราะห์ ปรับปรุง วิจัย พัฒนาวิทยาการในสายงานส่งกำลังบำรุง

๔.๒ กรมยุทธบริการทหาร ให้การสนับสนุนส่วนราชการ บก.กองทัพไทย ตามภารกิจในเรื่อง การจัดหาพัสดุ การบริการทางด้านยานพาหนะ การสร้าง การซ่อมบำรุงสิ่งก่อสร้าง และอสังหาริมทรัพย์

๔.๓ กรมแผนที่ทหาร ให้การสนับสนุนในเรื่องแผนที่ให้กับส่วนราชการ บก.ทท และเหล่าทัพ ตามภารกิจ

๔.๔ กรมการสนเทศทหาร ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการวิธีข้อมูล การวิเคราะห์ ออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ การฝึกอบรมให้บริการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ แก่ส่วนราชการใน กท. เป็นแหล่งกลางการจัดเก็บข้อมูล หรือข่าวสารของส่วนราชการใน กท. ส่วนราชการนอก กท. รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงระบบคอมพิวเตอร์ของ บก.ทท. กับระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยราชการอื่น รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน

๔.๕ กรมการสื่อสารทหาร ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับ การส่งกำลังและซ่อมบำรุงสิ่ง อุปกรณ์สายสื่อสาร (เว้น เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์) เครื่องกำเนิดไฟฟ้าประกอบเครื่องสื่อสาร เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่มีได้กำหนดไว้ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสายงานอื่น เครื่องควบคุมการยิงที่ใช้ อิเล็กทรอนิกส์ และสิ่งอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการผลิต สร้าง ทดสอบ และซ่อมบำรุงสิ่งอุปกรณ์ตามที่ กล่าวข้างต้น

๔.๖ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับงานก่อสร้าง งานช่างสนาม ซ่อมแซมและฟื้นฟูความเสียหายที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์และสาธารณูปโภค และ รับผิดชอบสิ่งอุปกรณ์ช่างและสายการสัตว์ของ กองบัญชาการกองทัพไทย

๔.๗ สำนักงานแพทย์ทหาร ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ และรับผิดชอบสิ่งอุปกรณ์สายแพทย์ของกองบัญชาการกองทัพไทย ประสาน อำนาจการ การบริการ ทางการแพทย์ร่วมกับเหล่าทัพ ตลอดจนส่วนราชการพลเรือน ภาคเอกชน และมิตรประเทศ

ในภาวะไม่ปกติ

หน่วยส่งกำลังบำรุงจะถูกจัดตั้งเป็น ฝ่ายส่งกำลังบำรุง ศูนย์บัญชาการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย ในภาวะไม่ปกติ (ฝกบ.ศบท.บก.กองทัพไทย) เมื่อสั่ง

ภารกิจ มีหน้าที่วางแผน อำนาจการ ประสานงาน กำกับดูแลและพิจารณาเสนอ ความเห็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการจัดการในเรื่องการส่งกำลังบำรุง ของศูนย์บัญชาการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย และประสานการส่งกำลังบำรุง กับเหล่าทัพ ส่วนราชการ องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมิตรประเทศ ในการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และการรักษาความมั่นคงชายแดน โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบและหน้าที่ที่สำคัญดังนี้

๑. ควบคุม บังคับบัญชา การปฏิบัติงานของฝ่ายส่งกำลังบำรุง ศูนย์บัญชาการ ทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

๒. ดำเนินการเกี่ยวกับการธุรการ การสารบรรณ การกำลังพล การเงิน การส่ง กำลัง การบริการ การสถิติ การสวัสดิการ และการรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับกิจการ ภายในของฝ่ายส่งกำลังบำรุง ศูนย์บัญชาการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

๓. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การส่งกำลังบำรุง การส่งกำลังบำรุงร่วม ประสานและพิจารณาเสนอความเห็น แผนการส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพให้สามารถสนับสนุนแผนยุทธการ แผนยุทธศาสตร์ และแผนป้องกันร่วมตามสัญญาและความตกลงทางทหารระหว่างประเทศ

๔. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การกำหนดความต้องการ การควบคุม การจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่าย และการซ่อมบำรุง รวมทั้งประสานการส่งกำลังและซ่อมบำรุงกับเหล่าทัพ

๕. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การพัฒนาฐานทัพ การอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก การอสังหาริมทรัพย์ การแรงงาน การบริการทางการแพทย์ การบริการด้านสงครามนิวเคลียร์ ชีวะ เคมี และการบริการด้านอื่นๆ รวมทั้งประสานการบริการและการแพทย์ กับเหล่าทัพ

๖. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การขนส่ง และการเคลื่อนย้าย ตลอดจนการขนส่งทางทหารระหว่างประเทศ ประสานและเสนอความเห็นในการระดมสรรพกำลังด้านการขนส่ง รวมทั้งประสานการขนส่งกับเหล่าทัพ

๗. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การส่งกำลังบำรุงร่วมตามสัญญาและความตกลงทางทหารระหว่างประเทศ การให้และการรับความช่วยเหลือทางทหารระหว่างประเทศ ตลอดจนการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือทางทหาร ทั้งทหารและพลเรือน ที่เข้ามาปฏิบัติการในประเทศ

๘. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การระดมสรรพกำลังด้านการส่งกำลังบำรุง พิจารณารวบรวม วิเคราะห์และประเมินค่าข้อมูล การจัดการต่อทรัพยากรของชาติ วัณการก่อสร้าง การรักษาพยาบาล การขนส่ง การแรงงานและสิ่งอุปกรณ์ที่เข้าอยู่ในระบบการส่งกำลังบำรุงทางทหารแล้ว ประสานและกำกับดูแลแผนระดมสรรพกำลังที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนองความต้องการทางทหารในภาวะฉุกเฉิน หรือในภาวะสงคราม

๙. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการในเรื่อง การสถิติ การวิเคราะห์ระบบงาน การดำเนินกรรมวิธี ข้อมูลอัตโนมัติ การรายงาน ด้านการส่งกำลังบำรุง

๑๐. ประสานงานด้านการส่งกำลังบำรุง ระหว่างกองบัญชาการกองทัพไทยและเหล่าทัพเหล่าทัพ/ส่วนราชการอื่นๆ

ทบ. ในภาวะปกติ / ในภาวะไม่ปกติ ให้ยึดถือ รปจ. การส่งกำลังบำรุงสนับสนุนหน่วยปฏิบัติราชการสนามของกองทัพบก

ทร. ในภาวะปกติ / ในภาวะไม่ปกติ ให้ยึดถือ รปจ. การส่งกำลังบำรุงของ ทร.

ทอ. ในภาวะปกติ / ในภาวะไม่ปกติ ให้ยึดถือ ropic. ว่าด้วยการส่งกำลังบำรุง
ของ ทอ.

๕. การดำเนินการส่งกำลังบำรุง

๕.๑ การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง ให้ใช้ระบบการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ
ให้มากที่สุด รวมทั้งพิจารณาระบบกรรมวิธีข้อมูลอัตโนมัติและเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการ
ส่งกำลังบำรุงมาใช้ โดยแบ่งการปฏิบัติเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๕.๑.๑ ชั้นปกติ

๕.๑.๑.๑ การดำเนินการส่งกำลังบำรุง ให้ยึดถือ ropic./ropic. การส่ง
กำลังบำรุงของหน่วย นโยบาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ของทางราชการเป็นหลักปฏิบัติ

๕.๑.๑.๒ สำรองและรายงานยุทธโศปกรณ์สำคัญที่มีผลต่อการรบ
รวมทั้งเสนอประมาณการความต้องการสิ่งอุปกรณ์ขาดแคลน โดยแยกเป็นรายการดังนี้

สิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤต

สิ่งอุปกรณ์ที่อยู่ระหว่างการจัดหา

สิ่งอุปกรณ์ขาดแคลนที่ต้องจัดหาจากมิตรประเทศ

สิ่งอุปกรณ์ขาดแคลนที่จะต้องระดมสรรพกำลัง

เพื่อการทหารจากส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน

๕.๑.๑.๓ เหล่าทัพปรับระดับความเร่งด่วนและเร่งรัดการจัดหา
ยุทธโศปกรณ์ และเพิ่มระดับสะสมยุทธโศปกรณ์ ทั้งในอัตราและสำรองสงครามให้เป็นไปตามที่ กท.
กำหนด

๕.๑.๑.๔ เตรียมการจัดตั้งที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง (ตำบลส่งกำลัง
ตำบลซ่อมบำรุง โรงพยาบาลสนาม ศูนย์ส่งกลับ ศูนย์พักฟื้น แหล่งส่งกำลังและบริการ) เส้นทาง
คมนาคม ทาน้ำเข้า

๕.๑.๑.๕ ทบทวนข้อตกลงและความช่วยเหลือทางทหารด้านการ
ส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ โดยเฉพาะสิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤตที่จำเป็นต้องจัดหาจากมิตรประเทศ

๕.๑.๑.๖ ประสานส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน
ในการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร เพื่อให้พร้อมในการสนับสนุนการปฏิบัติทางทหาร

๕.๑.๒ ชั้นตอบโต้

๕.๑.๒.๑ การดำเนินการส่งกำลังบำรุง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการ
ปฏิบัติในชั้นปกติ

๕.๑.๒.๒ ผกบ.ศบท.บก.ทท. (ในภาวะปกติ) แปรสภาพเป็น
ผกบ.ศบท.บก.ทท. (ในภาวะไม่ปกติ) เหล่าทัพจัด ผกบ.ศปก.เหล่าทัพ (ส่วนหน้า) และ กรม ฝยบ.
เหล่าทัพ (ส่วนหน้า) มาประจำที่ ผกบ.ศบท.บก.ทท. (ในภาวะไม่ปกติ)

๕.๑.๒.๓ บก.ทท. (ผกบ.ศบท.บก.ทท.) (ในภาวะไม่ปกติ) อำนวยการ
ประสานการขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง ในเรื่อง

การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงที่เกินขีด
ความสามารถของเหล่าทัพจากเหล่าทัพอื่น หรือส่วนราชการใน กท.

การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากส่วน
ราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหารจากภาคเอกชน
การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากมิตร
ประเทศ

๕.๑.๒.๔ เหล่าทัพ
จัดตั้งที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง (ตำบลส่งกำลัง ตำบล
ซ่อมบำรุง โรงพยาบาลสนาม ศูนย์ส่งกลับ ศูนย์พักฟื้น แหล่งส่งกำลัง และบริการ) เส้นทางคมนาคม
ทำน้ำเข้า

เตรียมการถอนยุทโธปกรณ์สำรองสงคราม
สนับสนุนการเคลื่อนย้ายการเข้าวางกำลังและการอพยพ
ประชาชน

ดำเนินการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ในการพิทักษ์
พื้นที่ส่วนหลัง

๕.๑.๓ ชั้นป้องกันประเทศ
การดำเนินการส่งกำลังบำรุงให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการปฏิบัติในชั้น
ตอบโต้

การจัดการ สะสม เพิ่มเติม เพื่อรักษาระดับเกณฑ์ปลอดภัย และ
เพื่อให้การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงในชั้นป้องกันประเทศ มีความเพียงพอ ทันเวลาและต่อเนื่อง
สนับสนุนเพื่อทดแทน พื้นฟู และดำรงสภาพความพร้อมในการ
เสริมความมั่นคง

๕.๒ การแบ่งมอบ
๕.๒.๑ บก.กองทัพไทย รับผิดชอบดังนี้
พิจารณาอำนวยความสะดวกและประสานการส่งกำลังบำรุงระหว่างเหล่าทัพ
ควบคุมการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ซึ่งต้องใช้ร่วมกัน
ระหว่างเหล่าทัพเท่าที่จำเป็น
ดำเนินการเพื่อสนับสนุนให้การส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพได้
บรรลุผลตามความต้องการ

๕.๒.๒ เหล่าทัพ รับผิดชอบในการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงแก่กำลัง
ของตนที่เข้าปฏิบัติการ นอกจากนี้จะมีคำสั่งจาก บก.กองทัพไทย และข้อตกลงระหว่างเหล่าทัพ
กำหนดการสนับสนุนไว้เป็นอย่างอื่น

๕.๒.๓ หน่วยที่ขึ้นควบคุมทางยุทธการกับหน่วยอื่น คงรับการสนับสนุน
การส่งกำลังบำรุงจากหน่วยต้นสังกัดเดิม เว้นแต่จะได้ตกลงเป็นอย่างอื่น

๖. การส่งกำลังบำรุง

๖.๑ การส่งกำลัง

การดำเนินการในเรื่องการส่งกำลัง (ความต้องการ การจัดการแจกจ่าย การจำหน่ายและการควบคุม) ให้ยึดถือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งคำสั่ง กท. (เฉพาะ) ที่ ๕๐/๕๐ ลง ๑๖ มี.ค.๕๐ เรื่องการพัสดุ และ รปจ./รปป. การส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพ เป็นหลักปฏิบัติ นอกจากนี้จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๖.๑.๑ การแบ่งประเภทของสิ่งอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติการส่งกำลังบำรุงร่วม ของกองทัพไทย แบ่งออกเป็น ๑๐ ประเภท ดังนี้

ประเภท ๑ ได้แก่ อาหาร

ประเภท ๒ ได้แก่ เสื้อผ้า ยุทธภัณฑ์ประจำกาย กระจงม เครื่องมือชุด เครื่องมือประจำหน่วย ยุทธภัณฑ์ และสิ่งอุปกรณ์ประจำสำนักงาน

ประเภท ๓ ได้แก่ น้ำมัน

ประเภท ๔ ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง

ประเภท ๕ ได้แก่ กระจงมวัตถุระเบิด

ประเภท ๖ ได้แก่ รายการที่เป็นความต้องการของส่วนบุคคล

ประเภท ๗ ได้แก่ ยุทธภัณฑ์หลัก

ประเภท ๘ ได้แก่ ยุทโธปกรณ์สายแพทย์ รวมทั้งชิ้นส่วนซ่อม
สายแพทย์

ประเภท ๙ ได้แก่ ชิ้นส่วนซ่อม (เว้นสายแพทย์)

ประเภท ๑๐ ได้แก่ ยุทโธปกรณ์ที่มีใช้สนับสนุนโครงการทางทหาร

๖.๑.๒ ระดับการสะสมสิ่งอุปกรณ์

๖.๑.๒.๑ บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศอร.บก.ทท.) ดำเนินการประสาน และกำกับดูแลในเรื่องการกำหนดระดับการสะสมสิ่งอุปกรณ์ทางทหาร โดยยึดถือ

อนุมัติ รมว.กท. ท้ายหนังสือ สม. ลับมาก ด่วนมาก ฉบับ กท. รับที่ ๑๖๗๗/๒๒ ลง ๑๓ ก.ย.๒๒ เรื่อง แนวความคิดในการวางแผนสะสมอาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อความพร้อมรบและเตรียมสงคราม

คำสั่ง บก.ทหารสูงสุด ปกปิด (เฉพาะ) ที่ ๘๓๐/๓๗ ลง ๑๕ ก.ย.๓๗ เรื่อง นโยบายและหลักการในการเตรียมการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร

เกณฑ์การคิดคำนวณกระสุนสำรองสงคราม ให้ยึดถือตามคำสั่งที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก

๖.๑.๒.๒ เหล่าทัพ กำหนดระดับการสะสมสิ่งอุปกรณ์ไว้ในพื้นที่ต่างๆ ได้ตามความเหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานของเหล่าทัพของตน

๖.๑.๓ การจัดหา

เหล่าทัพรับผิดชอบในการจัดหายุทโธปกรณ์ของตนเองเป็นหลัก ยกเว้น ได้มีข้อตกลงหรือมอบหมายให้เหล่าทัพใดเหล่าทัพหนึ่ง รับผิดชอบเป็นกรณี

ให้จัดหาโดยการซื้อ การจ้าง และการเช่าเป็นหลัก การเกณฑ์ จะทำเมื่อมีความจำเป็น

การเกณฑ์ให้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.กฎอัยการศึก พ.ศ.๒๕๕๗ และ พ.ร.บ.การเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ.๒๕๓๐

ให้ใช้สิ่งอุปกรณ์ที่จัดหาได้ภายในประเทศให้มากที่สุด

ดำเนินการจัดหา สป. รายการวิกฤต ให้ได้ สป. เพียงพอต่อการยุทธ
ในขั้นต้น ก่อนวัน ป.

๖.๒ การซ่อมบำรุง

เหล่าทัพรับผิดชอบการซ่อมบำรุงยุทธโปกรณ์ของตนเอง ยกเว้นได้มีข้อตกลง
ให้มีการซ่อมแบบรวมการ และมอบให้เหล่าทัพใดเหล่าทัพหนึ่งรับผิดชอบในแต่ละกรณี

๖.๓ การขนส่ง

๖.๓.๑ บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) ดำเนินการในเรื่อง
ประสานความต้องการในการขนส่งของเหล่าทัพ
ประสานความต้องการในการขนส่ง ซึ่งทางทหารต้องการรับการ
สนับสนุนจากส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และมิตรประเทศตามข้อตกลง รวมทั้งการใช้
เส้นทางลำเลียงต่างๆ และแบ่งมอบให้เหล่าทัพตามความเหมาะสม

ประสานการเคลื่อนย้ายเป็นส่วนรวม

๖.๓.๒ เหล่าทัพ รับผิดชอบดำเนินการขนส่งสนับสนุนกำลังปฏิบัติการของตน
ในกรณีที่เกิดขีดความสามารถ หรือได้รับมอบงานนอกภารกิจของตน ให้เสนอความต้องการไปยัง
บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.กองทัพไทย)

ทบ. รับผิดชอบ ประสานงานและควบคุมการเคลื่อนย้ายทางบก
(ทางถนน ทางราบ) และทางน้ำในแผ่นดิน

ทร. รับผิดชอบ ประสานงานและควบคุมการเคลื่อนย้ายทางทะเล

ทอ. รับผิดชอบ ประสานงานและควบคุมการเคลื่อนย้ายทางอากาศ

๖.๓.๓ การขนส่งทางถนน

๖.๓.๓.๑ ภาคเหนือ

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เป็นเส้นทางหลักส่งกำลัง
(กรุงเทพฯ – จ.นครสวรรค์ – จ.ตาก – จ.ลำปาง – จ.เชียงใหม่)

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ เป็นเส้นทางหลัก
ส่งกำลังสำรอง (กรุงเทพฯ – จ.พิษณุโลก – จ.อุตรดิตถ์ – จ.ลำปาง – จ.ลำพูน - จ.เชียงใหม่)

๖.๓.๓.๒ ภาคกลาง

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ เป็นเส้นทางหลัก
ส่งกำลัง (กรุงเทพฯ – จ.กาญจนบุรี - อ.สังขละบุรี - ม.จวงเย้า - ม.ทานบุชายัน - ม.มะละหม่ม)

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ เป็นเส้นทางหลัก
ส่งกำลังสำรอง (กรุงเทพฯ – จ.ประจวบคีรีขันธ์ - ช้องสิงขร - ม.ตะนาวศรี)

๖.๓.๓.๓ ภาคใต้

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ เป็นเส้นทางหลัก
ส่งกำลัง (กรุงเทพฯ – จ.ประจวบคีรีขันธ์ – จ.ชุมพร – จ.ระนอง – จ.ภูเก็ต)

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ - ๔๑ - ๔๔ เป็นเส้นทาง
หลักส่งกำลังสำรอง (กรุงเทพฯ – จ.ประจวบคีรีขันธ์ – จ.ชุมพร – จ.สุราษฎร์ธานี – จ.พังงา – จ.ภูเก็ต)

๖.๓.๔ การขนส่งทางราง ประกอบด้วย การขนส่งทางรถไฟ การขนส่ง
ทางรถไฟฟ้า และการขนส่งทางรถไฟใต้ดิน

ใช้การขนส่งทางรถไฟเป็นวิธีขนส่ง สำหรับการเคลื่อนย้าย และ
ลำเลียงระยะไกล

ในการวางแผนการเคลื่อนย้ายให้พิจารณาใช้ขีดความสามารถทาง
รถไฟ

๖.๓.๕ การขนส่งทางน้ำในแผ่นดิน ให้พิจารณาใช้การขนส่งทางน้ำ
เสริมการขนส่ง ทางถนน และทางรถไฟให้มากที่สุด โดยพิจารณาถึงความปลอดภัย เวลาที่ต้องใช้
และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่

๖.๓.๖ การขนส่งทางทะเล กำหนดให้ท่าเรือสัตหีบ ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง
ท่าเรือกรุงเทพฯ ท่าเรือน้ำลึกสงขลา และท่าเรือภูเก็ต เป็นท่าเรือหลักในการรับส่งยุทธโปกรณ์
ท่าเรือทางราชการอื่นๆ ท่าเรือเอกชนและหาดต่างๆ ให้ใช้เป็นท่าเรือเพิ่มเติม

๖.๓.๗ การขนส่งทางอากาศ

กำหนดให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง
ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ท่าอากาศยานเชียงราย ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน ท่าอากาศยานพิษณุโลก
สนามบินตาคลี สนามบินกำแพงแสน สนามบินประจวบคีรีขันธ์ สนามบินสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศ
ยานภูเก็ต และท่าอากาศยานหาดใหญ่เป็นสนามบินหลัก สนามบินอุตะเภาะ สนามบินนครราชสีมา
สนามบินอุบลราชธานี สนามบินอุดรธานี เป็นสนามบินสำรอง สนามบินอื่นๆ เป็นสนามบินเพิ่มเติม
การขนส่งทางอากาศ ให้ใช้เฉพาะในกรณีจำเป็น และเร่งด่วน

๖.๔ การบริการทางการแพทย์

๖.๔.๑ การบริการทางการแพทย์ ต้องมีการร่วมมือและประสานกัน
อย่างใกล้ชิดในทุกๆ ด้านระหว่างแพทย์เหล่าทัพและฝ่ายพลเรือน

๖.๔.๒ บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.)

ประสานการปฏิบัติกับเหล่าทัพในเรื่อง การส่งกลับและ
การรักษาพยาบาลที่เกินขีดความสามารถของเหล่าทัพ

ประสานการใช้ทรัพยากรการแพทย์ของเหล่าทัพ เพื่อให้เกิด
ประโยชน์สูงสุดร่วมกัน

ประสานกับหน่วยบริการทางการแพทย์ของพลเรือน และของมิตร
ประเทศ เพื่อขอรับการสนับสนุนทางการแพทย์ตามความจำเป็น

๖.๔.๓ เหล่าทัพ

การบริการทางการแพทย์ให้ปฏิบัติตาม รพจ./รปป. การส่งกำลัง
บำรุงของเหล่าทัพ
ประสานและให้ความร่วมมือด้านบริการทางการแพทย์ซึ่งกันและกัน
อย่างใกล้ชิด

๖.๔.๔ การบริการทางการแพทย์

การเวชกรรมป้องกัน บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.)
ประสานกิจการเวชกรรมป้องกันของเหล่าทัพ และส่วนราชการพลเรือน ตามความจำเป็น
การรักษาพยาบาล
บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) ประสานการรักษาพยาบาล
ของเหล่าทัพ และส่วนราชการพลเรือน ตามความจำเป็น
เหล่าทัพรับผิดชอบการรักษาพยาบาลของตนเอง และรายงาน
การปฏิบัติ รวมทั้งขีดความสามารถในการรักษาพยาบาล (จำนวนเตียงคนไข้) ให้ บก.กองทัพไทย
(ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) ทราบ

การรักษาพยาบาลพลเรือน ให้ปฏิบัติตามอนุสัญญาเจนีวา
ลง ๑๒ ส.ค.๙๒

๖.๔.๕ การส่งกลับ

บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) รับผิดชอบการส่งกลับร่วม
ในเรื่องการส่งกลับที่เกินขีดความสามารถของเหล่าทัพหรือการบริการร่วมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
เหล่าทัพรับผิดชอบการส่งกลับของตนเอง
ให้ใช้การส่งกลับทางถนนและทางรถไฟเป็นหลัก การส่งกลับทาง
อากาศให้ใช้ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน
ทอ. สนับสนุนการส่งกลับทางอากาศเป็นส่วนรวม

๗. การบริการ

๗.๑ ที่ดินและอาคาร

บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) ประสานและให้การสนับสนุนในการ
ใช้ที่ดิน และอาคารที่เหล่าทัพมีความจำเป็นต้องใช้ร่วมกัน

การใช้ที่ดิน และอาคารของเอกชนในพื้นที่เพื่อใช้เป็นที่พักแรมด้วยวิธีเกณฑ์
ให้ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ.๒๕๓๐

เหล่าทัพที่ต้องการใช้ที่ดิน และอาคารของเอกชนในพื้นที่ให้ประสานกับ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่ ยกเว้นกรณีเร่งด่วนซึ่งจำเป็นต่อการรบ และความปลอดภัยของหน่วย
ให้ใช้ที่ดินและอาคารต่างๆ ได้ทันทีและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่ทราบในภายหลัง

๗.๒ การก่อสร้าง

การก่อสร้างใหม่ ให้กระทำเฉพาะเท่าที่จำเป็นอย่างแท้จริง โดยให้
พิจารณาตัดแปลงสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่แล้วก่อน

บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) จะประสานการใช้ขีดความสามารถจาก
ส่วนราชการอื่นตามความเหมาะสม

๗.๓ การพัฒนาฐานทัพ บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) จะประสานการพัฒนาปรับปรุง และการซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตามความต้องการในการปฏิบัติการทางทหาร

๗.๔ การบริการอื่นๆ เหล่าทัพประสานกับส่วนราชการในพื้นที่เพื่อขอใช้บริการต่างๆ ได้แก่ สาธารณูปโภค การสื่อสาร การดับเพลิง การป้องกันอัคคีภัยและอื่น ตามความจำเป็น โดยไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนถึงขั้นเสียหาย

๗.๕ แรงงาน

แรงงานพลเรือน

ให้ใช้แรงงานพลเรือนในพื้นที่ให้มากที่สุด เท่าที่จะไม่เสียหายในด้านการรักษาความปลอดภัย

การจัดการแรงงานพลเรือนให้ใช้วิธีจ้างเป็นหลัก โดยให้ยึดถือกฎหมายระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับที่มีอยู่

บก.กองทัพไทย (ฝกบ.ศบท.บก.ทท.) จะประสานการใช้แรงงานพลเรือนเป็นส่วนรวม

แรงงานเชลยศึกให้ปฏิบัติโดยอนุโลมตามอนุสัญญาเจนีวา ลง ๑๒ ส.ค.๙๒

หลักนิยมของกระทรวงกลาโหม ประเทศสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย ด้านการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังบำรุงร่วม

หลักนิยมของกระทรวงกลาโหมประเทศสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ที่เกี่ยวข้องกับเอกสารวิจัยหัวข้อนี้ได้พิจารณา นำเอาเฉพาะแนวความคิดหลักของการส่งกำลังบำรุงร่วมมาเท่านั้น ในส่วนของรายละเอียดต่างๆที่เป็นส่วนปลีกย่อยนั้น จะไม่กล่าวถึงทั้งนี้ เนื่องจากรายละเอียดปลีกย่อยดังกล่าวจะเน้นถึงวิธีการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนซึ่งย่อมแตกต่างกันไปในสภาพที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศอยู่แล้ว

๑. หลักนิยมของกระทรวงกลาโหมประเทศสหรัฐอเมริกา

การส่งกำลังบำรุงร่วมเป็นการประสานงานร่วมกันของสองเหล่าทัพขึ้นไปที่การส่งกำลังบำรุงเพื่อสนับสนุนกองกำลังร่วมกันนั้น เริ่มต้นที่มุมมองของประเทศที่จะสามารถรองรับความสามารถในสนับสนุนและรักษา LOGISTICALLY ของกำลังร่วมกันพร้อมกับความร่วมมือกันผ่านการแบ่งปันของกระทรวงกลาโหม (DOD), และแหล่งอุตสาหกรรม ในสภาพแวดล้อมการทำงานของสภาวะปัจจุบันรวมถึงการประสานงานและการแบ่งปันทรัพยากรจากคู่ค้าข้ามชาติองค์กรระหว่างรัฐบาล (IGOS) และองค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) โดยความสามารถในการรวมเด็ดเดี่ยว, ผู้บัญชาการสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรที่มี จำกัด เพื่อให้ได้สูงสุดความยืดหยุ่นในการใช้บังคับร่วมกันมันเป็นแบบนี้มีอิสระเสรีที่เน้นการร่วมกันผลลัพธ์ที่จะส่งมอบพร้อมโลจิสติกอย่างยั่งยืนของบุคลากร LOGISTICIANS ร่วมเป็นนายทหารเจ้าหน้าที่ที่สำคัญแสดงสิทธิ, เกณฑ์บุคลากรพลเรือนและผู้รับเหมาที่เชี่ยวชาญในการให้การสนับสนุนโลจิสติกส์ร่วมกันที่ขยายจากฐานอุตสาหกรรมแห่งชาติให้กับผู้ใช้ LOGISTICIANS ร่วมเป็นนักวางแผน EXECUTORS และตัวควบคุมของความสามารถหลัก

ของโลจิสติกส์รวม พวกเขาเข้าใจความพยายามของยุทธวิธีการทำงานและกลยุทธ์การทำงาน และประสานการอย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการกำลังร่วมกัน LOGISTIANS ร่วมถึงระดับของความสามารถผ่านการรวมกันของการฝึกอบรมการศึกษาและประสบการณ์การทำงานที่สร้างขึ้นโดยให้บริการร่วมและการกำหนดหน้าที่ของ บริษัท ข้ามชาติ (ก) คุณลักษณะที่สำคัญของเจ้าหน้าที่รวมถึงความสามารถในการอย่างมีประสิทธิภาพใช้นโยบายโลจิสติกส์ร่วมลัทธิกฎเครื่องมือและกระบวนการเพื่อเพิ่มความพร้อมของกำลังร่วมกัน (ข) ความสามารถในการแปลเจตนาของผู้บัญชาการภารกิจและการดำเนินงานวัตถุประสงค์ในงานที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ที่ต้องการ (ค) ความสามารถที่จะเข้าใจสถานการณ์การทำงานเพื่อที่จะวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการโลจิสติกส์รวมเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นและการทำงาน (ง) ความสามารถในการวางแผนและดำเนินการโลจิสติกส์ในการทำงานที่เคยเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่มีความคลุมเครือและความไม่แน่นอนที่มีนัยสำคัญ (จ) ความสามารถที่จะคาดการณ์ความต้องการของโลจิสติกส์ SHORTFALLS และการแก้ปัญหาและอย่างชัดเจนปล้องความเป็นไปได้โลจิสติกส์ของแผนดำเนินการ (OPLAN)

หลักนิยมขององค์การสหประชาชาติ (UN) ด้านการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังบำรุงร่วม

การส่งกำลังบำรุงเป็นงานสาขาหนึ่งของการช่วยรบ ซึ่งจะประกอบไปด้วยการวางแผนและการปฏิบัติการสนับสนุนหน่วยเกี่ยวกับงานการช่วยรบ รวมทั้งกิจกรรมทั้งปวงที่นอกเหนือไปจากการยุทธอันได้แก่ การกำหนดนโยบายการวางแผนการวิจัยและพัฒนาการการทำงานประมาณ ในการส่งกำลังบำรุงการออกแบบการพัฒนาการจัดหาการเก็บรักษาการแจกจ่ายการซ่อมบำรุงการจำหน่ายยุทธโประกรณ์การเคลื่อนย้ายการส่งกลับ และการรักษาพยาบาลกำลังพลการจัดหาหรือการก่อสร้างการซ่อมแซมการดำเนินงานและการจัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และการจัดหาหรือจัดให้มีบริการต่างๆ

ภารกิจในการรบและภารกิจรักษาสันติภาพอาจมีความแตกต่างทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์ผลสำเร็จที่คาดหวัง ส่วนการส่งกำลังบำรุงในการรบและการรักษาสันติภาพมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์เหมือนกันคือ เพื่อสนับสนุนทุกวิถีทางเพื่อให้หน่วยทหารสามารถปฏิบัติการให้สำเร็จในที่สุด หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการจัดสิ่งอุปกรณ์และบริการอย่างเพียงพอและทันเวลาให้กับหน่วยรับการสนับสนุนตามที่หน่วยรับการสนับสนุนต้องการการส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพสามารถแบ่งได้เป็นสองลักษณะใหญ่คือการส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาติและการส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพนอกกรอบสหประชาชาติ

๑. การส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาติ

๑.๑ การส่งเป็นกองกำลัง (TCC: TROOP CONTRIBUTION COUNTRY)

ในอดีตกองทัพไทยได้ส่งหน่วยระดับ ๑ กองพันทหารช่างในภารกิจ UNTAC ๑ กองพันทหารราบในภารกิจ UNTAET และ ๑ กองร้อยทหารช่างในภารกิจ ONUB รวมถึงอยู่ในระหว่างการจัดส่ง ๑ กองพันทหารราบในภารกิจ UNAMID ซึ่งเป็นการเข้าร่วมในภารกิจรักษาสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาติ

การส่งกำลังบำรุงภายใต้กรอบสหประชาชาตินั้นจะปฏิบัติภายใต้บันทึกความเข้าใจ (MOU: MEMORANDUM OF UNDERSTANDING) ซึ่งมีการเจรจาในรายละเอียดถึงชนิดและจำนวนของยุทโธปกรณ์หลักการบริการและการทรงชีพที่รัฐบาลไทยจะต้องเตรียมและใช้ในภารกิจรักษาสันติภาพซึ่งจะมีการลงนามระหว่างผู้แทนของรัฐบาลไทยและสหประชาชาติโดยยึดถือหลักเกณฑ์ตาม CONTINGENT OWN EQUIPMENT MANUAL ปี 2008 (COE MANUAL) ซึ่งได้ระบุข้อกำหนดต่างๆ ที่สหประชาชาติและประเทศสมาชิกต้องรับผิดชอบรวมถึงรายละเอียดของราคากลางราคาเช่าและราคาค่าบำรุงรักษายุทโธปกรณ์ หลักหนึ่งสหประชาชาติจัดให้มีการประชุมจากชาติสมาชิกต่างๆ ที่ส่งกำลังเข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาติเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาปรับอัตราค่าเช่ายุทโธปกรณ์หลักอัตราค่าทรงชีพและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้อัตราดังกล่าวให้ทันสมัยและใกล้เคียงกับความเป็นจริงซึ่งจะจัดประชุมและปรับอัตราใหม่ทุก ๔ - ๕ ปี

๑.๑ บันทึกความเข้าใจ (MOU: MEMORANDUM OF UNDERSTANDING) สารที่สำคัที่เกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุง มีดังนี้

๑.๑.๑ ค่าใช้จ่ายด้านกำลังพล (PERSONNEL COST) สหประชาชาติ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังนี้

๑.๑.๑.๑ สหประชาชาติจ่ายให้กับรัฐบาลไทยโดยตรง ดังนี้
ค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๑,๐๒๘ เหรียญสหรัฐฯ ต่อเดือน

ต่อคน

ค่าชำนาญการ ๓๐๓ เหรียญสหรัฐฯ ต่อเดือนต่อคน โดยเพิ่มให้กับหน่วยประเภทส่งกำลังบำรุงหน่วยทหารช่างและหน่วยทางการแพทย์ร้อยละ ๒๕ ของจำนวนคนทั้งหมดและเพิ่มให้กับหน่วยประเภททหารราบผู้บัญชาการกองกำลังผู้บัญชาการเขต ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคนทั้งหมด

ค่าอุปกรณ์ประจำตัวและเสื้อผ้า ๖๘ เหรียญสหรัฐฯ

ต่อเดือนต่อคน

ค่าอาวุธและกระสุนประจำตัวเหรียญสหรัฐฯ

ต่อเดือนต่อคน

สหประชาชาติจ่ายให้กับกำลังพลในภารกิจโดยตรงดังนี้
ค่าเบี้ยเลี้ยงประจำวัน ๑.๒๘ เหรียญสหรัฐฯ ต่อวัน

ต่อคน

ค่าเบี้ยเลี้ยงวันลา ๑๐.๕๐ เหรียญสหรัฐฯ ต่อวันโดย

ไม่เกิน ๗ วัน ในรอบ ๖ เดือน

๑.๑.๑.๒ ค่าเช่ายุทโธปกรณ์หลัก (MAJOR EQUIPMENT)

ค่าเช่ายุทโธปกรณ์หลักสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ การเช่ายุทโธปกรณ์แบบไม่รวมค่าซ่อมบำรุง (DRY LEASE) โดยรัฐบาลไทยสนับสนุนเฉพาะยุทโธปกรณ์หลักและสหประชาชาติรับผิดชอบการซ่อมบำรุงทั้งหมด และการเช่ายุทโธปกรณ์หลักแบบเบ็ดเสร็จ (WET LEASE) โดยรัฐบาลไทยรับผิดชอบการซ่อมบำรุงแต่สหประชาชาติจ่ายเงินค่าเช่ายุทโธปกรณ์หลักโดยคิดค่าเช่ายุทโธปกรณ์บวกด้วยค่าซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์หลักนั้นๆ ซึ่งการ

เช่าทั้งสองแบบขึ้นอยู่กับเงื่อนไข MOU ระหว่างรัฐบาลไทยและสหประชาชาติ นอกจากนี้ค่าเช่า ยุทโธปกรณ์หลักยังคิดปัจจัยภารกิจ (MISSION FACTOR) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสภาพแวดล้อม ยิงยวด (AN EXTREME ENVIRONMENTAL CONDITION FACTOR) ปัจจัยสภาพแวดล้อมการ ปฏิบัติการ (AN INTENSIFIED OPERATIONAL CONDITIONS FACTOR) และปัจจัยการปฏิบัติที่เป็น ปกป้องและการถูกบังคับให้ละทิ้งยุทโธปกรณ์ (A HOSTILE ACTION/FORCED ABANDONMENT FACTOR) โดยที่ปัจจัยทั้งหมดต้องไม่เกินร้อยละ ๕ ของอัตราการเช่ายุทโธปกรณ์หลักเพื่อชดเชย ปัจจัยต่างๆ ข้างต้นที่มีผลต่อยุทโธปกรณ์หลักเมื่อใช้งานในภารกิจซึ่งสหประชาชาติจะจ่ายเงินเช่า ยุทโธปกรณ์หลักเป็นรายเดือน เมื่อยุทโธปกรณ์หลักนั้นๆ ได้ผ่านการตรวจสอบว่าสามารถใช้งานได้ ตามปกติ

ความรับผิดชอบกรณีหากเกิดความเสียหายกับ ยุทโธปกรณ์เนื่องจากอุบัติเหตุหรือความประมาทของพลประจำเครื่องบินนั้นๆ สหประชาชาติได้คิด ครอบคลุมด้วยปัจจัยความเสียหายที่เกิดอุบัติเหตุไว้เรียบร้อยแล้วทั้งประเภท WET LEASE และ DRY LEASE โดยบวกเพิ่มไว้ร้อยละ ๐.๑ ถึง ๐.๘ ซึ่งขึ้นอยู่กับยุทโธปกรณ์ว่าเป็นประเภทไหนหนึ่งหาก ยุทโธปกรณ์หลักเกิดความเสียหายเนื่องจากอุบัติเหตุความประมาทของพลประจำเครื่องบินถูกโจมตี จากภัยคุกคามในเหตุการณ์และการถูกบังคับให้ละทิ้งยุทโธปกรณ์ หากราคารวมของความเสียหาย น้อยกว่า ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ ประเทศไทยต้องรับผิดชอบเองหากราคารวมของความเสียหาย มากกว่า ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ สหประชาชาติจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าเสียหายทั้งหมด

๑.๑.๑.๓ ค่าทรงชีพ (SELF SUSTAINMENT)

ค่าทรงชีพคือการบริการต่างๆ ที่รัฐบาลไทยต้อง จัดเตรียมและบริการให้กับกำลังพลของตนเอง โดยสหประชาชาติจ่ายค่าทรงชีพแบบเหมารวม โดยคิดเป็นจำนวนคนทั้งหมดและบวกด้วยค่าปัจจัยภารกิจที่กล่าวมาในข้อ ๑.๑.๑.๒ (๑) การบริการที่ รัฐบาลไทยต้องเตรียม ได้แก่ การประกอบเลี้ยงการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยอุปกรณ์สำนักงาน รวมถึงคอมพิวเตอร์อุปกรณ์ไฟฟ้าการซักล้างที่อยู่อาศัยการป้องกันอัคคีภัยการดับเพลิงการติดต่อเครือ ขายอินเทอร์เน็ตการป้องกันด้วยรั้วขั้นพื้นฐานในค่ายพักการบริการทางการแพทย์และยุทโธปกรณ์ เสื่อกระดาษอุปกรณ์ตรวจการณ์ในเวลากลางคืนซึ่งในข้อกำหนด COE MANUAL 2008 มีได้ระบุคุณ ลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในงานบริการแต่ที่สำคัญต้องเพียงพอต่อการให้บริการต่อกำลังพล ทั้งหมดภายในหน่วย

๑.๑.๒ การส่งกำลังบำรุง (LOGISTIC) เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจในสายงาน ปกติของกองทัพไทยจึงได้แบ่งการส่งกำลังบำรุงตามงาน ๕ งาน ดังนี้

๑.๑.๒.๑ การส่งกำลัง

การส่งกำลังหมายถึงการปฏิบัติในเรื่องความต้องการการ จัดหา การแจกจ่ายการซ่อมบำรุงและการจำหน่ายสิ่งอุปกรณ์รวมทั้งการควบคุมการปฏิบัติตาม ขั้นตอนดังกล่าวการส่งกำลังในภารกิจรักษาสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาตินั้นหากภารกิจใด กระทำภายใต้การเช่ายุทโธปกรณ์หลักแบบไม่รวมค่าซ่อมบำรุง (DRY LEASE) สหประชาชาติจะรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายจัดหาและแจกจ่ายชิ้นส่วนซ่อมให้กับกองกำลังของไทยหากกระทำภายใต้การเช่ายุทโธปกรณ์ แบบเบ็ดเสร็จ (WET LEASE) กองทัพไทยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมถึงการจัดหาแจกจ่าย

การซ่อมบำรุงและการขนส่ง ซึ่งสหประชาชาติได้ชดเชยค่าใช้จ่ายเหล่านี้โดยบวกค่าบำรุงรักษา (MAINTENANCE COST) ไว้ในการเช่ายุทธโปกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ (WET LEASE) การจัดหาสิ่งอุปกรณ์สามารถแบ่งตามประเภทของสิ่งอุปกรณ์ได้ดังนี้

สิ่งอุปกรณ์ประเภท ๑ ได้แก่ เสบียงอาหารโดยใน ๙๐ วันแรก ของการเข้าร่วมภารกิจกองทัพไทยจะต้องเตรียมอาหารสำเร็จรูป (MRE: MEAL READY TO EAT) สำหรับกำลังพลทั้งหมดก่อนหลังจากผ่าน ๙๐ วันแรก สหประชาชาติรับผิดชอบในการส่งกำลัง สป.๑ ได้แก่ ข้าว เนื้อสัตว์แช่แข็ง ไข่และผักสด ทั้งห้วงภารกิจแต่กองทัพไทยต้องจัดหาและเตรียมเครื่องปรุงเอง เช่น พริก น้ำปลา เป็นต้น

สิ่งอุปกรณ์ประเภท ๒ ได้แก่ สิ่งอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ในอัตราต่างๆ โดยรายการ สป.๒ จะต้องใช้ MOU และอัตรากำหนดของหน่วยที่จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่มาพิจารณาซึ่งอาจอยู่ในยุทธโปกรณ์หลักหรือในการทรงชีพหรือแม้กระทั่งในค่าใช้จ่ายด้านกำลังพล ซึ่งสหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในรายการ สป.๒ ทั้งหมดเช่นเครื่องแบบเสื้อผ้าอุปกรณ์ประจำตัวเพียงแต่กองทัพไทยต้องรับผิดชอบในการจัดหาและแจกจ่ายเอง

สิ่งอุปกรณ์ประเภท ๓ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิงน้ำมัน อุปกรณ์ต่างๆ ไขช้อนและน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้กับเครื่องจักรทุกชนิดสหประชาชาติจะรับผิดชอบในการจัดหา สป.๓ ทุกรายการ โดยทั่วไปสหประชาชาติจะจัดหาและแจกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเฉพาะน้ำมันดีเซลสำหรับเครื่องยนต์หมุนเร็วเท่านั้น ซึ่งยุทธโปกรณ์ชนิดใดที่ใช้น้ำมันเบนซินจึงไม่ควรนำไปใช้ในภารกิจ

สิ่งอุปกรณ์ประเภท ๔ ได้แก่ สิ่งอุปกรณ์ที่มีได้กำหนดไว้ในอัตรา (นอกอัตรา) เช่น วัสดุซ่อมสนามและวัสดุก่อสร้างเป็นต้นโดยวัสดุซ่อมสนามนั้น สหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่าย แต่กองทัพไทยรับผิดชอบในการจัดหาติดตั้งและบำรุงรักษาวัสดุซ่อมสนามในรูปของคาทรงชีพรายการ FIELD DEFENSE STORE ในอัตรา ๓๓.๖๕ เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อเดือน (ราคายังไม่รวมค่าปัจจัยภารกิจ) ซึ่งกองกำลังไทยต้องรับผิดชอบในการก่อสร้างติดตั้งและบำรุงรักษาเองส่วนวัสดุก่อสร้างนั้นสหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในรูปของคาทรงชีพรายการ MINOR ENGINEERING ในอัตรา ๑๖.๔๙ เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อเดือน (ราคายังไม่รวมค่าปัจจัยภารกิจ) และกองกำลังไทยรับผิดชอบในการจัดหาก่อสร้างและบำรุงรักษา

สิ่งอุปกรณ์ประเภท ๕ ได้แก่ กระสุนและวัตถุระเบิด สำหรับกระสุนอาวุธประจำกายสหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายผ่านรายการในข้อ ๑.๑.๑.๑ ค่าอาวุธและกระสุนประจำตัวในอัตรา ๕ เหรียญสหรัฐฯ ต่อเดือนต่อคน ซึ่งกองทัพไทยต้องรับผิดชอบในการจัดหาเก็บรักษาและแจกจ่ายเอง สำหรับกระสุนของอาวุธประจำหน่วยซึ่งเป็นยุทธโปกรณ์หลัก ซึ่งยังมีได้รวมอยู่ในค่าเช่ายุทธโปกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ ดังนั้นสหประชาชาติจึงจ่ายค่ากระสุนและค่าขนย้ายก่อนและหลังจบภารกิจ รวมถึงการขนย้ายเพื่อการส่งกำลังทั้งนี้กระสุนของอาวุธประจำหน่วยและวัตถุระเบิดสามารถเบิกเงินจากสหประชาชาติได้ก็ต่อเมื่อมีการกิจรองรับได้รับคำสั่งจากผู้บัญชาการกองกำลังรักษาสันติภาพ (FORCE COMMANDER) และได้รับการยอมรับจากสหประชาชาติสวณการใช้กระสุนเพื่อการฝึกในภารกิจถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองกำลังไทยและไม่สามารถเบิกเงินคืนจากสหประชาชาติได้ยกเว้นเป็นการฝึกเป็นกรณีพิเศษที่ได้รับคำสั่งจากผู้บัญชาการกองกำลังรักษา

สันติภาพ (FORCE COMMANDER) และเป็นการฝึกที่นอกเหนือจากมาตรฐานความพร้อมของสหประชาชาติ

๑.๑.๒.๒ การซ่อมบำรุง

การซ่อมบำรุง คือการกระทำใดๆ เพื่อรักษายุทโธปกรณ์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ต่อไปและทำให้ยุทโธปกรณ์ที่ชำรุดกลับใช้งานได้ดังเดิม ได้แก่ การตรวจสภาพ การทดสอบการบริการการซ่อมแซมการซ่อมใหญ่การซ่อมสร้างและการดัดแปลงแก้ไขหาก MOU ที่รัฐบาลไทยทำกับสหประชาชาติ ภายใต้การเช่ายุทโธปกรณ์แบบไม่รวมค่าซ่อมบำรุง (DRY LEASE) สหประชาชาติรับผิดชอบในการจัดหาแจกจ่ายและซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์หลักให้กับกองกำลังของไทย หากภายใต้การเช่ายุทโธปกรณ์แบบเบ็ดเสร็จกองกำลังของไทยต้องรับผิดชอบในการจัดหาชิ้นส่วนซ่อม (SPARE PARTS) และซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์หลักเองเนื่องจากสหประชาชาติได้ชดเชยค่าซ่อมบำรุงเรียบร้อยแล้ว การซ่อมบำรุงที่กองกำลังของไทยต้องรับผิดชอบตั้งแต่การซ่อมบำรุงระดับหน่วยการซ่อมบำรุงสนับสนุนโดยตรงการซ่อมบำรุงสนับสนุนทั่วไปและการซ่อมบำรุงระดับคลัง ทั้งนี้เพื่อให้ยุทโธปกรณ์หลักทุกชิ้นพร้อมใช้งานนอกจากนี้การซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์ในการฝึกจักษสันติภาพภายใต้กรอบสหประชาชาติมีความสำคัญอย่างยิ่งไม่เพียงแต่เพื่อบำรุงรักษาความพร้อมของหน่วยเท่านั้นแต่ยังมีความสำคัญต่อการเบิกเงินจากสหประชาชาติตาม MOU เนื่องจากสหประชาชาติจะมีข้อกำหนดที่จะต้องตรวจยุทโธปกรณ์หลักและการทรงชีพตาม MOU เป็นประจำทุก ๓ - ๖ เดือน ดังนั้นหากยุทโธปกรณ์และการทรงชีพรายการใดไม่ได้มาตรฐานหรือใช้การไม่ได้สหประชาชาติจะไม่จ่ายเงินตามรายการที่มีปัญหา

๑.๑.๒.๓ การขนส่ง

การขนส่งคือการใช้เครื่องมือขนส่งมาสนับสนุนการเคลื่อนย้ายโดยมุ่งที่จะให้การเคลื่อนย้ายนั้น สามารถบรรลุภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพส่วนการเคลื่อนย้ายนั้นหมายถึง การนำกำลังพลยุทโธปกรณ์หรือสิ่งอุปกรณ์จากท่าบลหนึ่งไปยังอีกท่าบลหนึ่งตามที่ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ส่วนใหญ่การขนส่งในการฝึกจักษสันติภาพของสหประชาชาติจะใช้วิธีการขนส่งทางถนนทางน้ำและทางอากาศซึ่งเราสามารถแบ่งประเภทของการขนส่งได้เป็น ๒ ประเภทคือ

การขนส่งยุทโธปกรณ์ สหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายการขนย้ายยุทโธปกรณ์จากที่ตั้งปกติถึงท่าเรือในประเทศ ผ่านน่านน้ำสากลจนกระทั่งยุทโธปกรณ์ทั้งหมดถึงพื้นที่ปฏิบัติการรวมถึงการขนส่งยุทโธปกรณ์กลับมายังประเทศไทย เมื่อสิ้นสุดภารกิจซึ่งการขนส่งยุทโธปกรณ์สามารถกระทำได้ ๒ วิธี คือ วิธีแรก สหประชาชาติเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดผ่านบริษัทรับช่วงสัญญา(CONTRACTOR) วิธีที่สอง ประเทศไทยรับเงินจากสหประชาชาติแล้วเป็นผู้ดำเนินการเองผ่านการทำสัญญา LOA (LETTER OF ASSIST) ซึ่งประเทศไทยนิยมวิธีแรกมากกว่าเนื่องจากมีความสะดวกกว่าวิธีที่ ๒ นอกจากนี้หากเกิดการสูญหายหรือความเสียหายต่อยุทโธปกรณ์หลักในระหว่างการขนส่งสหประชาชาติจะรับผิดชอบเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นซึ่งมีมูลค่ารวมมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐ ของราคากลางยุทโธปกรณ์นั้น (GENERIC FAIR MARKET VALUE) อนึ่งสหประชาชาติยังอนุโลมให้ขนส่งยุทโธปกรณ์หลักได้อีกร้อยละ ๑๐ ของจำนวนยุทโธปกรณ์หลักเพื่อสำรองใช้งานแต่จะไม่ได้รับการจ่ายเงินค่าเช่ายุทโธปกรณ์ในจำนวนที่เกินตามบันทึกความเข้าใจ

การขนส่งกำลังพล เช่นเดียวกับการขนส่งยุทธโธปกรณ์ที่กระทำได้ ๒ วิธี คือ วิธีแรก สหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจัดหาบริษัทการบินและดำเนินการขนย้ายกำลังพลผ่านอากาศยานเช่าเหมาลำ (CHARTER FLIGHT) ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับ ส่วน วิธีที่ ๒ สหประชาชาติจ่ายเงินให้รัฐบาลไทยเพื่อดำเนินการเองผ่านการทำสัญญา (LETTER OF ASSIST) โดยจำนวนเงินที่สหประชาชาติจ่ายให้รัฐบาลไทยในการจัดการขนส่งขึ้นอยู่กับการประมาณราคากลาง ซึ่งเป็นจำนวนใกล้เคียงกับที่สหประชาชาติทำสัญญาผ่านบริษัทเอกชนที่ดำเนินการในเรื่องการขนส่งกำลังพลสำหรับการหมุนเวียนกำลังพล (FORCE ROTATION) ในวงรอบ ๑ ปีต่อ ๑ ผลัดสหประชาชาติจะให้นำหนักในการขนส่งสัมภาระส่วนตัวติดตัวขณะเดินทางจำนวน ๑๐๐ กิโลกรัม ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับต่อคนหากวงรอบ ๖ เดือนต่อ ๑ ผลัด สหประชาชาติจะให้นำหนักในการขนส่งสัมภาระส่วนตัวติดตัวขณะเดินทางจำนวน ๔๕ กิโลกรัมต่อคน ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับ

๑.๑.๒.๔ การบริการทางการแพทย์

วัตถุประสงค์ของการให้บริการทางการแพทย์คือการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายจากภัยคุกคามต่างๆ ทางด้านการแพทย์ในรูปแบบเวชกรรมป้องกันรวมถึงการฉีดวัคซีนการรับประทายยาป้องกันโรคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคที่ติดต่อที่เกิดขึ้นในพื้นที่ปฏิบัติการการให้ความรู้ในการป้องกันโรค นอกจากนี้การบริการทางการแพทย์ยังหมายรวมถึงการรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยระหว่างปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจรักษาสันติภาพให้หายในห้วงระยะเวลาที่สั้นที่สุดแล้วรีบส่งคืนไปปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจตามเดิม ซึ่งการบริการทางการแพทย์เป็นสิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าได้ตั้งมั่นในทุกภารกิจและทุกหน่วยจะต้องมีหน่วยที่คอยให้การบริการทางการแพทย์ต่อผู้รักษาสันติภาพ ซึ่งขนาดและขีดความสามารถของหน่วยให้การบริการทางการแพทย์หรือโรงพยาบาลสนามมักขึ้นอยู่กับภารกิจขนาดของหน่วยและความน่าจะเป็นของจำนวนผู้ป่วย

๑.๑.๒.๕ การบริการอื่นๆ

การบริการอื่นๆ หมายถึง การบริการในเรื่องการก่อสร้างและการซ่อมแซมแรงงานและการบริการเบ็ดเตล็ด ซึ่งได้แก่ การบริการนิวเคลียร์ชีวะเคมี อสังหาริมทรัพย์ การที่พักร การดับเพลิง การสาธารณสุขโรคและการพร่างซึ่งการบริการอื่นๆ ในภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติจะรวมไว้ในเรื่องการทรงชีพ (SELF SUSTAINMENT)

การก่อสร้างและการซ่อมแซมสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ การก่อสร้างสำหรับกองกำลังไทย ได้แก่ การก่อสร้างที่พักสำหรับกำลังพลคลังเก็บสิ่งอุปกรณ์ ซึ่งการก่อสร้างเหล่านี้สหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายผ่านงบทรงชีพในเรื่องที่พัก (ACCOMMODATION) และการก่อสร้างขนาดเล็ก MINOR ENGINEERING ส่วนประเภทที่ ๒ คือ การก่อสร้างขนาดใหญ่ สนับสนุนส่วนรวมได้แก่ ถนนสนามบินสหประชาชาติรับผิดชอบและดำเนินการ

แรงงานที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างหรือซ่อมแซมสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังไทยจะใช้แรงงานจากกำลังพลของกองกำลังไทยหากเป็นงานที่นอกเหนือและเป็นงานส่วนรวมเช่นการดูแลเขตสุขภาพในพื้นที่ส่วนรวมสหประชาชาติจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจัดหาและการจ้างประชาชนในท้องถิ่น

สหประชาชาติจึงกำหนดให้ยุทธโปกรณ์หลักทุกชนิดใน MOU ต้องได้รับการเปลี่ยนจาก สีลายพรางหรือสีเขียวเป็นสีขาวและมีอักษรสีดำ คำว่า “UN” อยู่ในยุทธโปกรณ์ทุกชิ้นและทุกกองกำลัง ซึ่งสหประชาชาติรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแต่กองทัพไทยรับผิดชอบในการดำเนินการโดยพ่นสีขาว (PAINTING) กับยุทธโปกรณ์หลักตาม MOU รวมถึงยุทธโปกรณ์หลักร้อยละ ๑๐ ที่กองกำลังไทย ต้องการสำรองไปใช้ในภารกิจรวมถึงการพ่นสีกลับไปยังสีเดิม (REPAINTING) ที่ใช้ในกองทัพไทยซึ่ง สหประชาชาติจ่ายอัตราค่าพ่นสีกลับ (REPAINTING) เป็น ๑.๑๙ เท่าของอัตราค่าพ่นสีขาว (PAINTING) โดยที่อัตราดังกล่าวจะแตกต่างกันตามยุทธโปกรณ์หลักซึ่งได้ระบุไว้ใน COE MANUAL 2008 นอกจากนี้รัฐบาลไทยจะได้รับเงินค่าพ่นสีขาวดังกล่าวหลังจากที่กองกำลังไทยเข้าวางกำลังและ ได้รับการตรวจ COE ในภารกิจแต่ค่าพ่นสีกลับ (REPAINTING) จะได้รับก็ต่อเมื่อจบภารกิจและ เดินทางกลับประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว

๑.๒ การส่งเป็นบุคคล

กองทัพไทยได้ส่งบุคคลเข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพทั้งผู้สังเกตการณ์ ทางทหาร (UNITED NATION MILITARY OBSERVER : UNMO) ฝ่ายอำนวยการ (STAFF OFFICER) และนายทหารติดต่อ (LIAISON OFFICER) ในภารกิจ UNIKOM UNGCI UNMIS UNAMSIL ONUB UNMIN UNMIS และ UNAMID ซึ่งนับว่าเป็นบทบาทของกองทัพไทยที่โดดเด่นในเรื่องของการ ส่งกำลังบำรุง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทางไปกลับค่ารักษาพยาบาลและการส่งกลับ สหประชาชาติถือว่าผู้สังเกตการณ์ทางทหารฝ่ายอำนวยการและนายทหารติดต่อเป็นผู้ชำนาญการใน ภารกิจ (EXPERT ON MISSION) และจะได้รับเบี้ยเลี้ยง (MISSION SUBSISTENCE ALLOWANCE : MSA) โดยเบี้ยเลี้ยงจำนวนนี้แยกเป็น ค่าที่พักค่าอาหารและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดซึ่งอัตราที่ สหประชาชาติจ่ายขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพของประเทศเจ้าบ้าน (HOST COUNTRY) ซึ่งสำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติจะส่งเจ้าหน้าที่มาสำรวจประเมินและปรับอัตราเบี้ยเลี้ยงเป็น ประจำทุก ๒ - ๓ ปี ดังนั้นในแต่ละช่วงเวลาและในแต่ละภารกิจค่าเบี้ยเลี้ยงจะไม่เท่ากันในส่วน ของ ยุทธโปกรณ์หลักที่ใช้ในภารกิจ สำหรับผู้สังเกตการณ์ทางทหารและฝ่ายอำนวยการนั้นเช่นเครื่องมือ สื่อสารและยานพาหนะจะใช้ยุทธโปกรณ์ที่เป็นของสหประชาชาติ (UNITED NATION OWN EQUIPMENT : UNOE) ซึ่งต่างกับกองกำลังไทยที่ใช้ยุทธโปกรณ์ของไทยเอง (CONTINGENT OWN EQUIPMENT : COE)

๒. การส่งกำลังบำรุงภารกิจรักษาสันติภาพนอกกรอบสหประชาชาติ

การส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพนอกกรอบสหประชาชาติมีความแตกต่าง จากภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติอย่างมากในเรื่องการรับผิดชอบการบริการและค่าใช้จ่าย ซึ่งการส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาตินั้นมีกฎเกณฑ์และระเบียบที่ชัดเจน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๑.๑ แต่การส่งกำลังบำรุงในภารกิจรักษาสันติภาพนอกกรอบสหประชาชาติ นั้นขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศผู้นำภารกิจ (LEAD NATION) หรือองค์กรนำ ภารกิจ (LEAD ORGANIZATION) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสองกรณีเช่นเดียวกับการรักษาสันติภาพ ของสหประชาชาติดังนี้

๒.๑ การส่งเป็นกองกำลัง (TCC: TROOP CONTRIBUTION COUNTRY)

กองทัพไทยได้สนับสนุนกองกำลังและส่งบุคคลเข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพนอกกรอบสหประชาชาติ โดยเป็นกองกำลังได้แก่กองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจกองกำลังผสมในอัฟกานิสถานและกองกำลังเฉพาะกิจในการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมในอิรักซึ่งการส่งกองกำลังเข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพภายนอกกรอบสหประชาชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงนั้นรัฐบาลไทยจะเจรจากับประเทศนำหรือองค์กรนำในการปฏิบัติภารกิจรักษาสันติภาพและจะกระทำภายใต้ MOU ซึ่งจะกล่าวถึงการแบ่งความรับผิดชอบในเรื่องการส่งกำลังบำรุงการซ่อมบำรุงการขนส่งและการเงิน

๒.๒ การส่งเป็นบุคคล

กองทัพไทยได้สนับสนุนกำลังเป็นบุคคลในตำแหน่งนายทหารผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจห์ ประเทศอินโดนีเซียทั้ง ๒ ครั้ง โดยครั้งแรกให้การสนับสนุนกับศูนย์การเจรจาเพื่อมนุษยธรรมอังรีดูนังท์ (HENRI DUNANT CENTER : HDC) รวมทั้งสิ้น ๔๙ นาย และครั้งที่สองสนับสนุนให้กับสหภาพยุโรป (EUROPEAN UNION : EU) จำนวนทั้งสิ้น ๒๐ นาย โดยในด้านการส่งกำลังบำรุงนั้น รัฐบาลไทยจะทำความตกลงกับองค์กรที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในเรื่องของค่าเบี้ยเลี้ยงกำลังพลค่าเดินทางไป - กลับการบริการทางการแพทย์และการส่งกลับ

แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับเอกสารวิจัยในหัวข้อแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ คนที่ ๑

พิจารณาจากรายงานการสัมมนา เรื่อง การปฏิรูปกองทัพไทย : การนำไปสู่รูปธรรมกรณีระบบกำลังสำรองและระบบส่งกำลังบำรุง ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการทหาร วุฒิสภา ในวันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ณ ห้องชาลอน ๑๐ ปี โรงแรม เจดับเบิลแมริออท กรุงเทพฯ โดย พลเรือตรี อมรเทพ ณ บางช้าง มีรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องทางด้าน การส่งกำลังบำรุงร่วมดังนี้ การส่งกำลังบำรุง (LOGISTICS) ในหลักการแล้วทั้ง ๓ กองทัพยังใช้หลักการที่ใกล้เคียงกันมากหรืออาจจะหลักการเดียวกัน คือการส่งกำลังบำรุงประกอบด้วย

- การส่งกำลัง
- การซ่อมบำรุง
- การขนส่ง
- การบริการสายแพทย์
- การบริการอื่นๆ

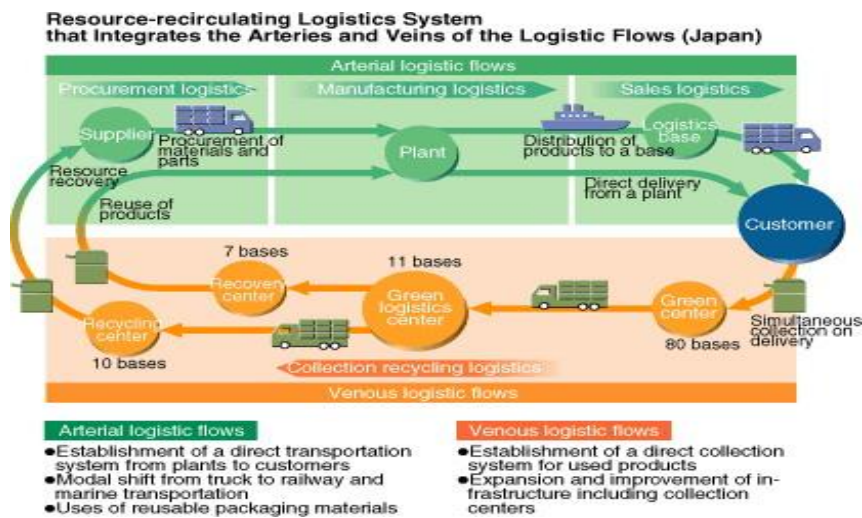
สำหรับทหารเรือก็เป็นการจัดการฐานทัพ ทหารอากาศก็แยกออกไปอีกด้านหนึ่งแต่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากระบบที่ใกล้เคียงกันการส่งกำลังบำรุงร่วมจึงสามารถทำได้ดี ในสหรัฐอเมริกา มีการใช้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมมานานกว่าประเทศไทย โดยอเมริกาใช้ระบบ PUBLICATIONS ทั้ง SUPPLY และ LOGISTICS ที่เป็นมาตรฐาน ในส่วนการส่งกำลังบำรุงของประเทศไทยมีพื้นฐานคล้ายกับอเมริกา คือ ประกอบด้วยการกำหนดความต้องการ การขอมมา การจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่าย และการจำหน่าย กองบัญชาการทหารสูงสุดได้มีความพยายามตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ได้กำหนด COMMON ITEM

ที่จะไปอยู่ร่วมกัน ได้ศึกษาไปถึงเรื่องการใช้หมายเลขร่วมกันในสิ่งอาวุธุโประกรณ์ที่เหมือนกัน ได้มีการประกาศออกมาประมาณ ๖ ชนิด ว่าต่อไปนี้เป็นยุทธโประกรณ์ร่วม เช่น ปืนเล็กจะใช้ระบบส่งกำลังบำรุงเดียวกันในอนาคตถ้าหากว่า พ.ร.บ. การจัดระเบียบออกมาใหม่แล้วเป็นนิติบุคคลเป็นแห่งเดียว คือที่กระทรวงกลาโหม ดังนั้นการส่งกำลังบำรุงร่วมจะเกิดขึ้นทันที การจัดหายุทธโประกรณ์แบบรวมการกำหนดการ SUPPLY ในระดับต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การส่งกำลังบำรุงร่วมนี้เป็นผลและเกิดการประหยัดเกิดความง่ายในระบบต่างๆ เพราะคู่มือต่างๆ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน

ระบบส่งกำลังบำรุงร่วมมีอยู่ ๒ ส่วน คือ การส่งกำลังบำรุงและการร่วม “ร่วมในสิ่งที่ควรร่วม สิ่งที่ไม่ควรร่วม อย่าไปร่วม” ตัวอย่างเช่น ทหารเรือจะไปยึดเกาะ ทหารบกไม่ควรมา อาจมีการติดต่อถึงทหารอากาศเพื่อช่วยโจมตีหลังจากยึดเกาะเสร็จทหารบกค่อยเข้ามา เพื่อโจมตีที่หมายบนแผ่นดิน ปัญหาในปัจจุบันคือ ไม่มีการจำแนกว่าตรงไหนควรมีการส่งกำลังบำรุงร่วม ไม่มีที่มาของนโยบายในการร่วม เช่น ไม่มีการกำหนดว่าหน่วยงานใดในกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รับผิดชอบ กำหนดนโยบายด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ไม่มีนโยบายจากนายกรัฐมนตรื กบ. ทหาร ในกองบัญชาการทหารสูงสุด มีหน้าที่กำกับดูแลอำนวยความสะดวก แต่เวลาฝึกก็ดูแลเฉพาะในส่วนของกองบัญชาการทหารสูงสุด ทุกเหล่าทัพมีกรมส่งกำลังบำรุงร่วมต่างรับผิดชอบในส่วนของตัวเอง ดังนั้นเปรียบเทียบกันคนต่างทำงานตามหน้าที่จึงไม่มีคำว่า “ร่วม” กัน เพราะในทางปฏิบัติมีการอ้างว่ายุทธโประกรณ์ไม่เหมือนกันส่งกำลังบำรุงร่วมกันไม่ได้เพราะการขาดกรอบแนวความคิดเพื่อกำหนดจุดที่ควรร่วมกันเพื่อประสานการส่งกำลังบำรุงของ ๓ เหล่าทัพให้ได้

๒. แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับเอกสารวิจัยในหัวข้อแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศคนที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ - ๒ วงรอบการส่งกำลังบำรุง

ที่มา : วงรอบการส่งกำลังบำรุง

นโยบายนี้ได้กล่าวไว้ว่า “AN ARMY MARCHES ON ITS STOMACH” หรือที่เราคุ้นเคยกับคำว่า “กองทัพเดินด้วยท้อง” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ใช้กันมาจนถึงปัจจุบันทั้งนี้เพราะกำลังทหารทั่วโลกที่เข้าปฏิบัติการกิจนั้นมีความต้องการในเรื่องของการส่งกำลังบำรุงทุกประเภทตั้งแต่อาหารการกิน เสื้อผ้า ยุทธภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง อาวุธยุทโธปกรณ์ และอื่นๆ มากมาย โดยของทุกสิ่ง (ในทางทหารเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า “สิ่งอุปกรณ์” หรือ “สป.”) นั้นจะต้องถูกส่งให้ถึงมือทหารที่ต้องการภายในเวลาที่ต้องใช้ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่ากำลังทหารที่เข้าปฏิบัติการมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังตัวอย่างเช่น กำลังส่วนหนึ่งของเยอรมัน ในแอฟริกา “DEUTSCHES AFRIKAKORPS” หรือ “THE GERMAN AFRIKA KORPS” หรือ “กองทัพแอฟริกา” ภายใต้การบังคับบัญชาของจอมพล รอมเมิล ที่ต้องพ่ายให้กับ กองทัพที่ ๘ ของอังกฤษภายใต้การบังคับบัญชาของ พล.อ.มอนโกเมอรี ในสมรภูมิบริเวณเส้นมาริทย (MARETH LINE – บริเวณทางตะวันออกของตูนิเซีย) เนื่องจากถูกตัดเส้นส่งกำลังทำให้กองทัพของเขาหมดกระสุน และน้ำมันสำหรับ กองพลรถถังแพนเซอร์ (PANZER DIVISION)

นอกจากนี้ จอมพล รอมเมิล จะพ่ายในสมรภูมิบริเวณเส้นมาริทย แล้วยังมีอีกหลายสมรภูมิ เช่น การรุกของจีนเลยเส้นขนานที่ ๓๘ ลงไปถึงบริเวณเมืองปูซานของเกาหลีใต้ใน ค.ศ. ๒๔๙๓ แต่ก็ต้องถอนกำลังของตนไปยันกับกองกำลังของสหประชาชาติเนื่องจากทำการรุกไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วจนทำให้การส่งกำลังไปยังแนวหน้าที่มีการสู้รบไม่ทันเวลาหรือในทางทหารจะเรียกว่า “รุกไปจนสุดระยะส่งกำลัง” หรือแม้กระทั่งใน “ยุทธการปลดปล่อยชาวอิรัก” (OPERATION IRAQI FREEDOM) ในเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๔๖ ที่สหรัฐฯ ใช้กำลังกองพลทหารราบที่ ๓ บุกขึ้นทางปีกซ้ายไปตามแม่น้ำยูเฟรติสไปทำการยุทธบรจที่กรุงแบกแดด กับกองพลเคลื่อนที่เร็วของนาไวโยธินที่เคลื่อนที่ทางปีกขวาตามแนวแม่น้ำไทกริสซึ่งกำลังทั้งสองหน่วยทำการเคลื่อนที่ด้วยความรวดเร็วจนกระทั่งขบวนรบของสหรัฐฯ มีความยาวมาก และในที่สุดสหรัฐฯ ก็ถูกรบกวบขบวนสัมภาระรบ จากกลุ่มที่ต่อต้านต่างๆ ทำให้เคลื่อนที่ได้ช้าลงจนต้องร้องขอให้ กองพลส่งทางอากาศที่ ๘๒ ของสหรัฐฯ เข้าทำการคุ้มครองเส้นส่งกำลัง (LOGISTIC LINE) ซึ่งต่อมาสหรัฐฯ ได้ทำการผลัดเปลี่ยนกำลังจากกองพลทหารราบที่ ๓ เปลี่ยนเป็นกองพลทหารราบที่ ๔ และเคลื่อนที่ด้วยความเร็วที่ต้องการได้

จากตัวอย่างที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การส่งกำลังบำรุง (LOGISTIC) นั้นจะเป็นการดำเนินการส่วนหนึ่งที่ทำให้หน่วยทหารสามารถปฏิบัติการได้อย่างไหลลื่นในสนามรบดังเช่น น้ำมันหล่อลื่นในเครื่องจักรทั้งหลายและปัจจุบันเรื่องของการส่งกำลังบำรุงยังมีความซับซ้อนมากขึ้น โดยในบทความ “JOINT LOGISTIC IN THE FUTURE” ในวารสาร JOINT FORCE QUARTERLY (JFQ – ISSUE 41, 2ND QUARTER 2006, P. 76-79) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะนำไปสู่การส่งกำลังบำรุงที่สำเร็จตามที่ผู้บังคับหน่วยในสนามคาดหวังไว้ดังนี้

เอกภาพในความพยายาม (UNITY OF EFFORT) การประสานหน่วยงานด้านการส่งกำลังบำรุงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งหน่วยงานของทหารภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคพลเรือน ให้มีการทำงานในลักษณะบูรณาการนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะหน่วยรับการสนับสนุนหรือหน่วยรับส่งกำลังบำรุงมีความต้องการให้สิ่งอุปกรณ์ทั้งหมดที่หน่วยต่างๆ ต้องการได้รับตามเวลาการดำเนินการด้านการส่งกำลังบำรุงจึงต้องอาศัยความพยายามที่จะให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมกันให้การ

สนับสนุนโดยการสร้างความพยายามดังกล่าวสามารถดำเนินการได้โดย

มีการจัดโครงสร้างหน่วยงานที่มีขีดความสามารถและอำนาจหน้าที่อย่างเพียงพอในการจัดการด้านการส่งกำลังบำรุง

มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีความสำคัญภายใต้มิติของการส่งกำลังบำรุงเพื่อให้ทุกส่วนของหน่วยส่งกำลังบำรุงของกองกำลังรวบรวมสามารถทราบถึงความสำคัญตามลำดับความเร่งด่วนของแต่ละส่วนและนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญในการให้การสนับสนุน

มีกระบวนการในการดำเนินงานที่ง่ายสะดวกในการเข้าถึง สะดวกในการสื่อสารสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยง่ายไม่มีความซับซ้อน

มีขอบเขตที่กว้างไกลสามารถมองเห็นได้ (DOMAIN-WIDE VISIBILITY) ในกรอบความคิดนี้เป็นเรื่องของทราบความต้องการของหน่วยรับการสนับสนุนทรัพยากรที่หน่วยส่งกำลังต่างๆ และความสามารถในการส่งกำลังบำรุงจากภาคส่วนต่างๆ เช่น บางครั้งหน่วยส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรืออาจจะต้องสามารถให้การสนับสนุนหน่วยร้องขอที่กองกำลังทางบกหรือการสนับสนุนจากภาครัฐอื่นๆ ให้กับหน่วยงานทหารโดยการดำเนินการตามกรอบความคิดนี้ให้ประสบความสำเร็จสามารถกระทำได้ดังนี้

การเชื่อมโยงระบบเครือข่ายระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๗ วัน

มีการกำหนดสถาปัตยกรรมของข้อมูลที่มีมาตรฐานเพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ได้โดยง่ายและนำไปสู่การวาดภาพรวมของการส่งกำลังบำรุงร่วมกันของหน่วยงานส่งกำลังบำรุง

มองภาพรวมทั้งหมดไม่ใช่มองแต่ภาพหน่วยงานของตนเองเป็นหลักเพราะการรวบรวมเป็นเรื่องของการประกอบกำลังจากหลายฝ่ายเพื่อปฏิบัติภารกิจใดภารกิจหนึ่งให้ลุล่วงหน่วยส่งกำลังบำรุงจึงมีหน้าที่ในส่งกำลังหน่วยต่างๆ เป็นภาพรวม

มีการตอบสนองที่รวดเร็วและแม่นยำ (RAPID AND PRECISE RESPONSE) กรอบแนวคิดนี้เป็นเรื่องจองความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะสนามรบมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาโดยปัจจัยต่อไปนี้ปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการ

ความเร็วเป็นสิ่งสำคัญเรื่องแรกที่หน่วยส่งกำลังบำรุงต้องทำการส่งกำลังไปยังหน่วยรับการสนับสนุนได้อย่างรวดเร็วทันเวลาที่หน่วยรับการสนับสนุนต้องการ

ความน่าเชื่อถือเป็นสิ่งทีหน่วยส่งกำลังบำรุงต้องสามารถทำการให้การสนับสนุนต่อหน่วยรับการสนับสนุนมีความพร้อมตลอดเวลาโดยการประมาณการที่แม่นยำเพื่อให้สิ่งอุปกรณ์ต่างๆ มีอยู่ในคลังและพร้อมที่จะส่งมอบให้หน่วยรับการสนับสนุนได้เมื่อต้องการ

สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเพื่อให้หน่วยรับการสนับสนุนสามารถทราบถึงทรัพยากรที่มีและนำไปใช้ในการวางแผนในการปฏิบัติการต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ความมีประสิทธิภาพในการให้การสนับสนุนส่วนใหญ่แล้วจะมองไปที่ค่าใช้จ่ายในการส่งกำลังบำรุงที่คุ้มค่าที่สุด

เมื่อหันกลับมาองภาพของการส่งกำลังบำรุงในบ้านเรานั้นคงจะต้องกล่าวว่า แนวความคิดของกองทัพไทยยังคงแนวความคิดหลายอย่างที่ใช้ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเย็น ความคุ้มค่าในการจัดการสิ่งอุปกรณ์ต่างๆ นั้นยังไม่ได้มองไปที่ความคุ้มค่าที่สุด เช่นไม่เคยมีการเปรียบเทียบว่าการจัดการสิ่งอุปกรณ์ใหม่ทดแทนสิ่งอุปกรณ์เก่าคุ้มค่ากว่าการจัดสรรงบในการปรณนบัติบำรุง เช่น รถยนต์ขนาด ๑ ๑/๔ และ รถยนต์ ๓/๔ ต้นที่หลายหน่วยงานพยายามคงไว้ และคงสภาพภาพให้สามารถใช้งานได้แต่เมื่อนำออกวิ่งและค่าบำรุงรักษาอาจจะแพงกว่า การจัดหาใหม่โดยการจัดหาใหม่นี้หลายหน่วยงานอาจจะมองแต่ว่าจะต้องเป็นรถยนต์ทหารที่มาทดแทนเท่านั้นอย่างเช่น HUMMVEE ซึ่งคันหนึ่งมีราคาแพงเพราะต้องเสียภาษีและมีเครื่องยนต์ที่ใหญ่ สิ้นเปลืองน้ำมันอีกแต่ถ้าเราส่งรถที่ดัดแปลงจากรถ ๔ X ๔ ที่เป็นของพลเรือนอาจจะมีความคุ้มค่า ทั้งความประหยัดน้ำมันเพราะเครื่องยนต์ใหม่กว่า และอะไหล่ต่างๆ ก็มีราคาถูกกว่าและยังเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมรถยนต์ในบ้านเราอีกด้วย

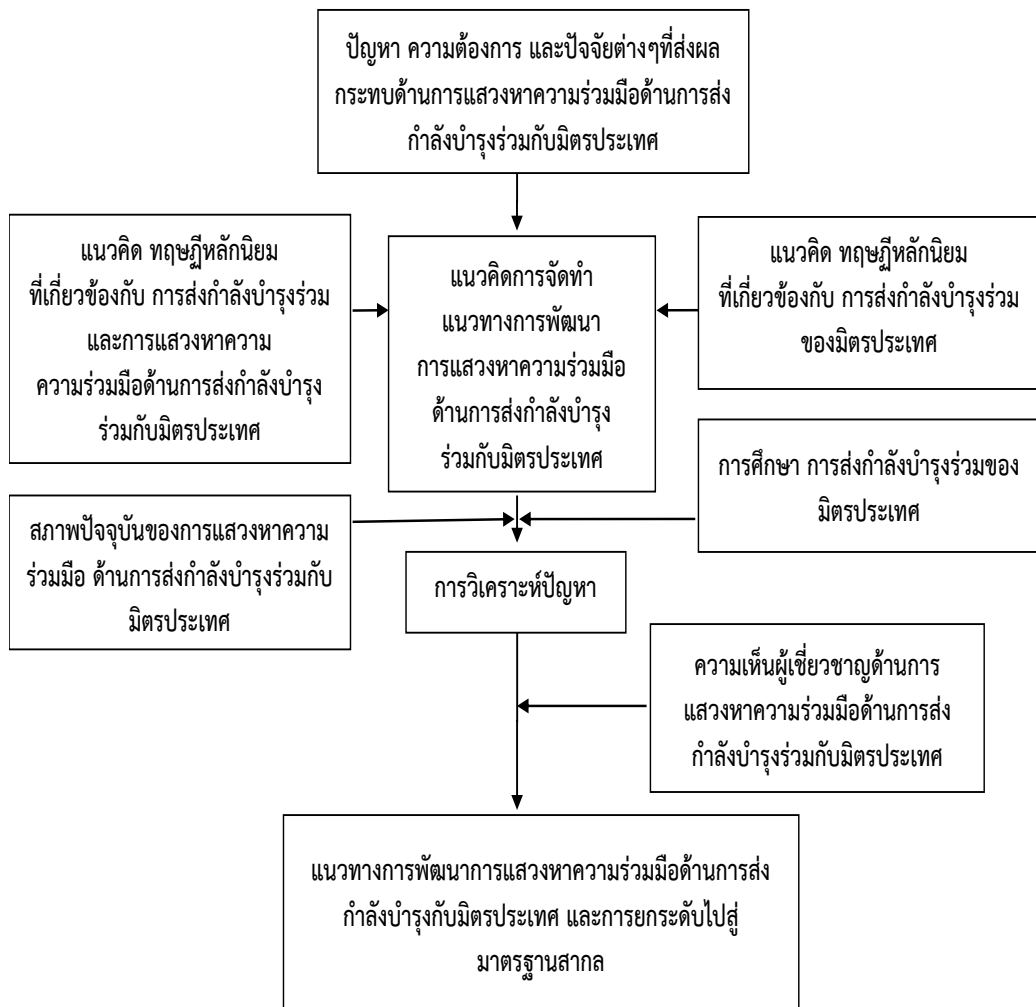
นอกจากนี้แนวความคิดในเรื่องของการจัดการอาวุธประจำกายอย่างเช่น M-16 A2 ที่มีราคาแพง ข้อดีอาจจะยิงได้ไกลถึง ๘๐๐ เมตร แต่ต้องใช้กระสุนพิเศษที่มีราคาแพงขึ้น กว่ากระสุนธรรมดา คำถามก็คือทหารใหม่แต่คนละในตอนที่ฝึกทหารใหม่จะได้ยิงกระสุนปืนคนละกี่นัด (น่าจะไม่มีถึง ๑๐๐ นัด/คน) การยิงปืนให้มีความแม่นยำในระยะ ๘๐๐ เมตรเป็นเรื่องที่ต้องใช้กระสุนปืนจำนวนมากในการฝึกทหารแต่ละคนและสภาพแวดล้อมในบ้านเรานั้น เราจะทำการรบในพื้นที่อะไรที่สามารถมองเห็นได้ในระยะ ๘๐๐ เมตร เพราะบ้านเรานั้นมีป่าตามแนวชายแดน ไม่ใช่ทะเลทราย คำถามต่อมาก็คือแล้วจะมีปืนที่ยิงได้แม่นยำในระยะ ๘๐๐ เมตร ไปทำไมถ้าทหารเราไม่สามารถยิงได้ตามนั้นในมุมมองผมนั้นมองว่าเราต้องวิเคราะห์ที่ในบ้านเราว่าสนามรบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะมีรูปแบบอย่างไร แล้วจึงมองไปที่อาวุธที่จะรองรับบางครั้งเราไม่จำเป็นต้องซื้อของแพง เพราะเราใช้ขีดความสามารถได้ไม่เต็มตามนั้น (เรื่องนี้เป็นเรื่องยกตัวอย่างประกอบเท่านั้นยังต้องการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจน)

การจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์หลักของกองทัพนั้นที่ผ่านมามักจะกระทำในลักษณะการจัดซื้อด้วยวิธีพิเศษซึ่งหลายครั้งอ้างว่าเพื่อความมั่นคงแต่บริษัทที่ขายอาวุธให้เราเมื่อขายให้เราเสร็จก็นำข้อมูลขึ้นเว็บให้ทราบกันว่าเราซื้ออะไรบ้างแล้วจะเก็บเป็นความลับเพื่ออะไรการจัดซื้อจัดจ้างควรจะเพิ่มในเรื่องของความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและตรวจสอบได้เพราะจะเป็นการลดช่องทางในการให้ค่าคอมมิชชั่นของนายหน้าบริษัทค้าอาวุธ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้หลายครั้งทำให้กองทัพเรามีอาวุธที่มีราคาแพงผิดปกติ เพราะค่าคอมมิชชั่นและอาวุธเหล่านั้นก็ถูกนำมาประจำการให้กับกำลังพลใช้ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาที่แพง หรือบางครั้งก็เป็นอาวุธเก่าที่ไม่มีประสิทธิภาพ และที่สำคัญบางครั้งก็ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งในชีวิตและทรัพย์สินของกำลังพลชั้นผู้น้อยส่วนท่านที่ลงนามในสัญญาที่เสวยสุขไปกับเงินทองที่มาจากภาษีประชาชน

อย่างไรก็ดีความพยายามที่จะพัฒนางานด้านการส่งกำลังบำรุงในบ้านเรานั้นหลายหน่วยงานต่างพยายามที่จะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นดังตัวอย่างเช่นความพยายามในการใช้หมายเลขสิ่งอุปกรณ์เหมือนกันในแต่ละเหล่าทัพเพื่อความสามารถในการสนับสนุนข้ามเหล่าทัพได้แต่คงยังต้องใช้เวลาปัจจุบันกองทัพขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ “การจัดการโซ่อุปทาน” (SUPPLY CHAIN MANAGEMENT) เพราะถ้ามีกำลังพลที่มีความรู้ความเข้าใจจำนวนมากแล้วภาพ

ของการส่งกำลังบำรุงจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และราคาถูกลงในการดำเนินการและการปฏิบัติการต่าง ๆ ของกองทัพเราจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การวางแผนส่งกำลังบำรุงของกองทัพควรจะหันไปมองแผนโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทานในระดับชาติด้วยเพราะจะทำให้เราสามารถจัดการสิ่งอุปกรณ์ที่มีความสอดคล้องกับนโยบายในระดับต่าง ๆ ใช้งบประมาณที่ถูกลงและปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออำรุงรักษาประเทศชาติและอำนาจอธิปไตยได้ตลอดไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านเนื้อหาในบทที่ ๒ จะนำทฤษฎี หลักนิยม และแนวความคิดเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทย และเหล่าทัพ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยมีการรวบรวม ข้อมูลทุติยภูมิเรียงลำดับได้ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลเรื่อง แนวความคิดด้านยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี, ยุทธศาสตร์ ๔.๐
๒. ข้อมูลเรื่อง แนวความคิดด้านผลประโยชน์ของชาติด้านการทหาร
๓. ข้อมูลเรื่อง ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม
๔. ข้อมูลเรื่อง นโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. ข้อมูลเรื่อง หลักนิยมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม
๖. ข้อมูลเรื่อง ระเบียบปฏิบัติประจำ กองบัญชาการกองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมสนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ) พ.ศ. ๒๕๕๑
๗. ข้อมูลเรื่อง หลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุง และการส่งกำลังบำรุงร่วมของมิตรประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ รวมไปถึงหลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงขององค์การสหประชาชาติ (UN)

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ ๓ ของเอกสารวิจัยฉบับนี้ จะทำการจัดระเบียบข้อมูลตามกลุ่มเนื้อหาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

บทที่ ๓

การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ การเตรียมความพร้อมด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ

กระบวนการรูปแบบและลักษณะของการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยจะกล่าวถึงแนวทางในการปฏิบัติตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยปกติแล้วการปฏิบัติการด้านการส่งกำลังบำรุงจะปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติประจำ ดังนี้

๑. การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ เป็นการดำเนินการส่งกำลังบำรุงที่เหล่าทัพ ดำเนินการอยู่ในภาวะปกติที่ภัยคุกคามยังไม่ปรากฏเด่นชัด แต่เป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้กองทัพมีความพร้อมในการป้องกันประเทศมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๑.๑ การรักษาสถานภาพทางการส่งกำลังบำรุงให้มีความพร้อม เช่น การส่งกำลังซ่อมยุทธโปกรณ์ที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้ยาวนาน การจัดหายุทธโปกรณ์ใหม่ทดแทนของเก่าที่ล้าสมัย การสะสมยุทธโปกรณ์สำรองสงครามให้อยู่ในเกณฑ์สะสมที่กำหนดเป็นต้น

๑.๒ การสำรวจและรายงานสถานภาพยุทธโปกรณ์ตามระยะเวลา (ยุทธโปกรณ์ในอัตราและสำรองสงคราม) การสำรวจจัดทำข้อมูล สป.รายการวิกฤติ (สป.ที่มีความจำเป็นต่อการรบ แต่การจัดหาซื้อจำกัด) สป.ที่อยู่ระหว่างการจัดหา สป.ขาดแคลนที่ต้องจัดหาจากต่างประเทศ สป. ขาดแคลนที่จะต้องระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร ทั้งนี้จากส่วนราชการพลเรือนรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน

๑.๓ การวิจัยและพัฒนาาระบบดำเนินงานคำสั่งระเบียบปฏิบัติประจำ และข้อมูลด้านการส่งกำลังบำรุงให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทำหมายเลข สป. การจัดทำระบบกรรมวิธีข้อมูลอัตโนมัติ การพัฒนาระบบการควบคุมทางการส่งกำลังบำรุงเป็นต้น

๑.๔ การจัดทำข้อตกลงหรือความร่วมมือทางการส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ เพื่อพิจารณาข้อจำกัดในเรื่อง สป.รายการวิกฤติ และพัฒนาความร่วมมือทางการส่งกำลังบำรุง ทั้งในทางการปฏิบัติและทางวิชาการ

๑.๕ การนำข้อมูลด้านการส่งกำลังบำรุงที่ได้ปรับปรุงให้ทันสมัย แผนการส่งกำลังบำรุงในการป้องกันประเทศ และระเบียบปฏิบัติประจำมาทดสอบและพัฒนาในการฝึกกรรมภายในกองทัพและการฝึกกรรม/ผสมกับมิตรประเทศเท่าใด จะมีสิ่งบอกร่องว่าข้าศึกจะเป็นภัยคุกคามอย่างไร ทางยุทธการจะต้องสามารถกำหนดขั้นต้นว่าในการป้องกันประเทศฝ่ายเราจะทำการยุทธอย่างไรด้วยกำลังเท่าไร ที่ไหนเมื่อไร

๒. การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในการเผชิญสถานการณ์วิกฤติ

เป็นการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติ แต่สถานการณ์ภัยคุกคามได้บ่งบอกมีความชัดเจนมากขึ้น ทำให้กองทัพจะต้องวิเคราะห์ภัยคุกคามทางด้านการข่าวจะต้องชี้ให้เห็นภาพของข้าศึกที่ชัดเจนว่ามีกำลังในการยุทธขั้นต้นจะทำการยุทธกี่วัน ความต้องการขั้นต้นในการใช้ยุทธโศปกรณ์เพื่อการยุทธเป็นอย่างไร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นปัจจัยให้กับ สสร.๔ ในการเตรียมการดำเนินการส่งกำลังบำรุงให้กองทัพมีความพร้อม การปฏิบัติทางการส่งกำลังบำรุง ในขั้นนี้มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๒.๑ เหล่าทัพ สํารวจ และรายงานสถานภาพยุทธโศปกรณ์โดยแยกเป็นรายการ ดังนี้

๒.๑.๑ สป.รายการวิกฤติ

๒.๑.๒ สป.ที่อยู่ระหว่างการจัดหา

๒.๑.๓ สป.ที่จะต้องขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ

และภาคเอกชน

๒.๑.๔ สป.ที่จะต้องจัดหาหรือขอรับการสนับสนุนจากมิตรประเทศโดยแยก

แต่ละประเทศ

๒.๒ เหล่าทัพประมาณการและเสนอความต้องการทางการส่งกำลังบำรุง

๒.๓ สํารวจความพร้อมในด้านการส่งกำลังบำรุง รายการ สป. ชนิดต่างๆ ที่ตั้ง ตําบลส่งกำลังการซ่อมบำรุงการขนส่ง (เส้นทางคมนาคมแหล่งรวมยานพาหนะท่าหน้าเข้า) การบริการทางการแพทย์ การพัฒนาฐานทัพ และการบริการอื่นๆ

๒.๔ ประสานส่วนราชการพลเรือนรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ในการระดมสรรพกำลังด้านยุทธโศปกรณ์ และอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ ให้พร้อมสนับสนุนการปฏิบัติทางทหาร เช่น การระดม สป. การเตรียมการเพื่อแลกเปลี่ยนแปลงการผลิต การใช้พลังงาน และทรัพยากร เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนการบริการต่างๆ

๒.๕ การปรับลำดับความเร่งด่วนและการเร่งรัดการจัดหายุทธโศปกรณ์ การเพิ่มระดับการสะสมยุทธโศปกรณ์ทั้งในอัตรา และสำรองสงคราม

๒.๖ การทบทวนข้อตกลงความช่วยเหลือและความร่วมมือกับมิตรประเทศ ข้อมูลในการดำเนินการโดยเฉพาะ สป. รายการวิกฤติ จะใช้ระยะเวลาในการจัดหาอย่างช้าที่สุดเท่าไรจะเป็นปัจจัยหนึ่งให้ทางยุทธการในการพิจารณากำหนด วัน ร.วัน ต. และวัน ป.

๓. การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในขั้นใช้แผนป้องกันประเทศ ขั้นเตรียมการ (ภาวะไม่ปกติ)

เป็นการดำเนินงานทางการส่งกำลังบำรุง เพื่อให้มีกองทัพมีความพร้อมอย่างที่สุดในการป้องกันประเทศก่อนนำกำลังเข้าทำการรบกับข้าศึกซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๓.๑ การแปรสภาพจากหน่วยปกติเป็นหน่วยในภาวะไม่ปกติ การแปรสภาพนี้ หมายถึง การจัดหน่วยและการจัดระบบงาน ซึ่งโดยหลักการแล้วการดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะปกติและไม่ปกติควรใช้ระบบเดียวกัน แต่เนื่องจากกำลังทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้การจัดลำดับความสำคัญความเร่งด่วนในการใช้ทรัพยากรมีบทบาทในการดำเนินการด้านการส่งกำลังบำรุงมากขึ้นซึ่งทำให้การดำเนินการส่งกำลังบำรุงในภาวะไม่ปกติ มีข้อแตกต่างไปจากภาวะปกติอยู่บ้าง ดังนั้นการแปรสภาพจึงต้องมีการประสานงานที่ดีและต่อเนื่อง เพื่อให้มีการดำเนินการทางการส่งกำลังบำรุงจากภาวะปกติเป็นภาวะไม่ปกติมีความต่อเนื่องไม่สับสนต่อการปฏิบัติ

๓.๒ การพัฒนาและปรับแผนการส่งกำลังบำรุง (ที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง การขนส่ง การบริการทางการแพทย์ การพัฒนาฐานทัพ และการบริการอื่นๆ)

๓.๓ การแจกจ่ายยุทธโศปกรณ์ให้หน่วยมีพร้อมรบ การเร่งรัด การจัดหา และการเพิ่มระดับการสะสม

๓.๔ ประสานการขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากเหล่าทัพอื่นหรือส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม

๓.๕ การขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากภาครัฐ (ส่วนราชการพลเรือน และรัฐวิสาหกิจ) และการระดมสรรพกำลังด้านการส่งกำลังบำรุง (ยุทธโศปกรณ์ และอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ) จากภาคเอกชน รวมถึงการประสานการเปลี่ยนแปลงการผลิต และการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตในอุตสาหกรรมด้านการป้องกันประเทศ

๓.๖ ประสานการขอรับการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ

๓.๗ การขนส่ง สป. จากมิตรประเทศ

๓.๘ การจัดเตรียมที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง (ตำบลส่งกำลัง ตำบลซ่อมบำรุง รพ. สนาม ศูนย์พักฟื้น และแหล่งส่งกำลังบำรุง และบริการ) เส้นทางคมนาคมทำนำเข้า

๓.๙ การเคลื่อนย้ายกำลังเข้าปฏิบัติตามแผนป้องกันประเทศและการเคลื่อนย้ายสนับสนุนการอพยพประชาชน

๓.๑๐ การเตรียมการถอนยุทธโศปกรณ์สำรองสงคราม

๓.๑๑ การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง

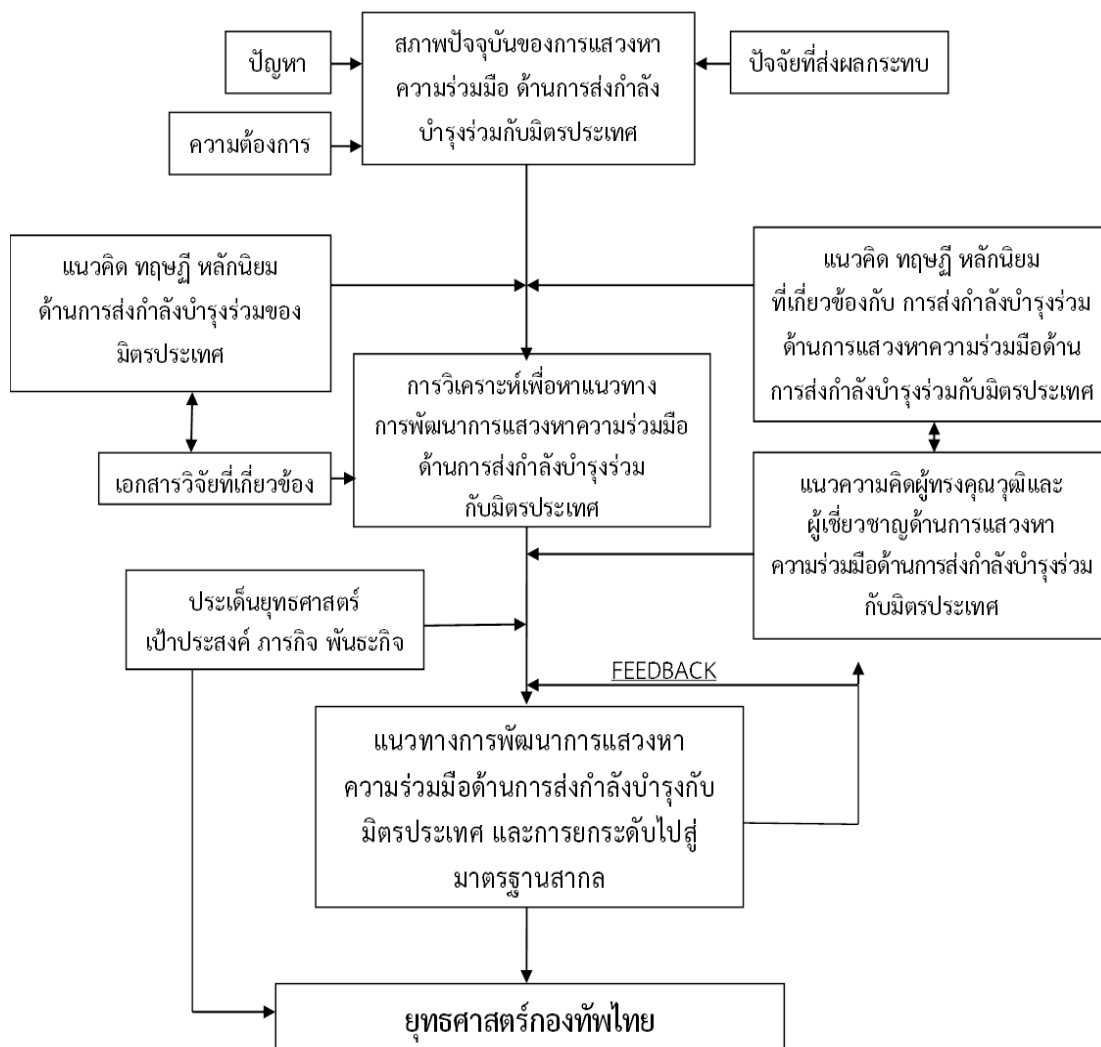
๓.๑๒ การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ

การวิเคราะห์การแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทยด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม

การวิเคราะห์การแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทยนั้นที่ผ่านมา กองทัพไทยเองยังขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศ รวมไปถึงยังไม่มีข้อสรุปหรือแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติตลอดจนหน่วยงานในกองทัพไทย (กบ.ทหาร) ที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศอย่างชัดเจนผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ การแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทย (ด้านองค์กร) เพื่อให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทย ซึ่งหลังจากใช้กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวฯ แล้วการพัฒนาองค์กร (กองทัพไทย โดย กบ.ทหาร) เพื่อปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ ภารกิจ พันธกิจ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกองทัพไทยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้การดำเนินการวิเคราะห์ยังใช้การศึกษาการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องคือ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ ๔.๐
๒. แนวความคิดด้านผลประโยชน์ของชาติด้านการทหาร แนวความคิดด้านความมั่นคงของชาติ ๕ ด้าน
๓. ทฤษฎี ระเบียบ คำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมนโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ.๒๕๖๐ หลักนิยมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ระเบียบปฏิบัติประจำกองบัญชาการกองทัพไทยด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมสนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ) พ.ศ.๒๕๕๑
๔. หลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังบำรุงร่วมของมิตรประเทศ (ประเทศออสเตรเลีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ รวมไปถึงหลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงขององค์การสหประชาชาติ (UN)
๕. แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิฯ ที่มีประสบการณ์ด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองบัญชาการกองทัพไทยที่ผ่านมา ซึ่งจะนำมาใช้ประกอบในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวฯ สังเคราะห์มาเป็นแนวความคิดในการจัดทำแนวทางการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของทัพไทย จากนั้นจะนำแนวทางที่สังเคราะห์ดังกล่าวฯ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศ พิจารณาเพื่อยืนยันผลการศึกษาวิเคราะห์แล้วสรุปเป็นแนวทางการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทยต่อไป

แผนภาพที่ ๓ - ๑ บทสรุปโดยรวมของการวิเคราะห์หีบห่อที่ ๓

การทบทวนและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกองทัพไทย (กบ.ทหาร) (SWOT ANALYSIS)

ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมากองทัพมิต้องเผชิญหน้ากับภัยคุกคามทางทหารมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการปะทะตามแนวชายแดนกับประเทศเพื่อน เพื่อปกป้องรักษาอธิปไตยของชาติ แต่ในขณะเดียวกันกองทัพกลับต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ที่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และความมั่นคงภายในมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ จึงทำให้การพัฒนาเสริมสร้างกองทัพมีข้อจำกัด ทั้งทางด้านนโยบายและงบประมาณ

๑. นโยบายและความมุ่งหมายของ กท.

ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของ กท.ได้กำหนดภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑.๑ ภัยคุกคามแบบดั้งเดิมเป็นภัยคุกคามทางทหารที่ต้องใช้กองทัพเป็นกลไกหลักในการแก้ปัญหา ซึ่งภัยคุกคามนี้ยังไม่ปรากฏชัดเจนแต่จากความขัดแย้งระหว่างประเทศที่มีอยู่หากไม่ได้แก้ไขอย่างรวดเร็วและเหมาะสมอาจขยายลุกลามจนถึงขั้นใช้กำลังทหารขนาดใหญ่ได้

๑.๒ ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ปัจจุภายในประเทศเป็นภัยคุกคามที่มีการก่อตัวมายาวนานและกำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ไทยกำลังเผชิญอยู่ปัญหาการล่องละเมิดพระบรมเดชานุภาพ ปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาความแตกแยกของคนในชาติ ปัญหาการก่อการร้าย ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาโรคระบาด

จากภัยคุกคามดังกล่าวกระทรวงกลาโหมจึงได้กำหนดแนวความคิดยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

๑. แนวความคิดการสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคง
๒. แนวความคิดการผนึกกำลังป้องกันประเทศ
๓. แนวความคิดการป้องกันเชิงรุกซึ่งหมายถึงการจัดเตรียมกำลังเสริมสร้างพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรทางทหารทั้งหมดให้กองทัพสามารถพึ่งตนเองได้และมีความพร้อมในการใช้กำลังเพื่อการป้องปราม

๒. เจตนารมณ์ของ ผบ.ทสส./ผบ.ศบท.บก.ทท.

เพื่อให้การปฏิบัติการของกองทัพไทยบรรลุเป้าหมายตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ผบ.ทสส./ผบ.ศบท.บก.ทท. จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ในการบริหารราชการ ดังนี้

ทท. ต้องเป็นสถาบันหลักด้านความมั่นคงของประเทศในการพิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และความมั่นคงของรัฐ ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

และสามารถเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ กองทัพไทยต้องสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ในด้านการพัฒนาประเทศตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการช่วยเหลือประชาชนเพื่อให้ประชาชนเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อกองทัพ ตลอดจนการดำรงไว้ซึ่งการมีความสัมพันธ์ที่ดีในทุกโอกาสและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศในการเสริมสร้างความมั่นคงในภูมิภาค และสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นภายใต้กรอบของสหประชาชาติ เพื่อให้กองทัพเป็นที่ยอมรับในเวทีนานาชาติ รวมทั้งสนับสนุนรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสำคัญต่างๆ ของชาติ โดยเฉพาะการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความปรองดองของประชาชนทุกกลุ่ม เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นจะทำให้กองทัพไทยเป็นกองทัพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่สง่างามมีศักดิ์ศรีได้รับการสนับสนุนและยอมรับจากประชาชนและนานาชาติและต้องเป็นองค์กรที่มีระบบการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยนำประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี ทท. ไปเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินการกิจให้เป็นผลสำเร็จต่อไป

๓. นโยบาย ผบ.ทสส./ ผบ.ศบท.บก.ทท.

เพื่อให้ บก.ทท. สามารถดำรงไว้ซึ่งบทบาทสำคัญในด้านการป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกประเทศ และการปฏิบัติงานของทหารในภาวะปกติ (PEACE TIME MILITARY ENGAGEMENT) ที่ทหารต้องเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อมในยามปกติเป็นไปอย่างมีทิศทางชัดเจนและเหมาะสมต่อการดำเนินงานของส่วนราชการในกองทัพไทย ผบ.ทสส./ผบ.ศบท.บก.ทท. จึงกำหนดนโยบาย ด้านส่งกำลังบำรุงไว้ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมระหว่างหน่วยที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีการฝึกร่วมจนนำมาสู่การส่งกำลังบำรุงร่วม และสามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันได้
๒. การจัดซื้อจัดจ้างต้องเป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรมต้องไม่มีการอุทธรณ์
๓. ดูแลพื้นที่ที่รับผิดชอบโดยไม่ให้มีการบุกรุกเพิ่มเติม สำหรับการแก้ไขปัญหาพื้นที่ที่ถูกบุกรุกให้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย
๔. ให้ความสำคัญกับการพึ่งพาตนเอง โดยให้การสนับสนุนและนำผลผลิตทางอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม (SWOT ANALYSIS) ของ กบ.ทหาร

ปัจจัยแวดล้อมภายใน (INTERNAL ENVIRONMENT)

จุดแข็ง (STRENGTHS)

๑. กบ.ทหาร มีการจัดหน่วยเป็นกรมฝ่ายเสนาธิการของ บก.ทท. สอดคล้องกับโครงสร้างการจัดหน่วยใหม่ของบก.ทท.

๒. กบ.ทหาร เป็นหน่วยงานหลักที่รอบรู้ใน ระเบียบ คำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำ การปฏิบัติงานด้านการส่งกำลังบำรุงอย่างชัดเจน

๓. กบ.ทหาร เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการส่งกำลังบำรุงระหว่าง บก.ทท. และ เหล่าทัพ

๔. กบ.ทหาร เป็นหน่วยที่รับผิดชอบหลักในนำระบบ E-GP และระบบ GFMS มาใช้ในการกำกับดูแลการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการใน บก.ทท. ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้

๕. กบ.ทหาร เป็นหน่วยเร่งรัด กวดขันการปฏิบัติตามมาตรการประหยัดพลังงาน รวมทั้งมุ่งเน้นการสร้างเสริมจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงานให้แก่กำลังพลของหน่วย และส่งเสริมสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนแทนน้ำมันเชื้อเพลิงได้เป็นอย่างดี

๖. กบ.ทหาร ได้ดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบระบบการส่งกำลังบำรุงเพื่อปรับปรุงให้ระบบส่งกำลังบำรุงมีประสิทธิภาพ สามารถสนองความต้องการได้อย่างพอเพียงทันเวลา และต่อเนื่อง

๗. กบ.ทหาร เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน กำกับดูแลการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของทางราชการ และแก้ไขปัญหาการบุกรุกพื้นที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย

๘. กบ.ทหาร เป็นหน่วยงานหลักในการประสานและแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงยามฉุกเฉินจากมิตรประเทศในภาวะไม่ปกติของ ทท.

๙. กบ.ทหาร เป็นหน่วยงานหลักในการอำนวยความสะดวก ประสานงาน และกำกับดูแลการขนส่งสิ่งอุปกรณ์ที่ได้รับความช่วยเหลือทางทหารจากต่างประเทศ

จุดอ่อน (WEAKNESSES)

๑. การปฏิบัติงานในสายงานส่งกำลังบำรุง จะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ จึงทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความล่าช้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๒. การขาดความต่อเนื่องในการถ่ายทอดความรู้ของกำลังพลในสายงานส่งกำลังบำรุง เนื่องจากการปรับย้ายกำลังพลประจำปี

๓. ยึดติดกับกระบวนการทำงานเดิมๆ ไม่บูรณาการ กฎ ระเบียบการปฏิบัติ ล้าสมัย ไม่เรียนรู้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการระบบงานส่งกำลังบำรุง

๔. การควบคุม กำกับดูแล การปฏิบัติงานในสายงานส่งกำลังบำรุงยังไม่ทั่วถึง ขาดความต่อเนื่อง ไม่มีข้อมูลด้านการส่งกำลังบำรุงเพียงพอ

ปัจจัยแวดล้อมภายนอก (EXTERNAL ENVIRONMENT)

โอกาส (OPPORTUNITY)

๑. การกิจที่เป็นหลักด้านบริหารจัดการระบบงานส่งกำลังบำรุงของ บก.ทพ. ทำให้สามารถสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องของการควบคุม กำกับดูแล ประสานและแก้ไขปัญหาทางด้านส่งกำลังบำรุง

๒. กำหนดและพัฒนาแนวทางการส่งกำลังบำรุงระหว่าง บก.ทพ. เหล่าทัพ รวมทั้ง กท.มิตรประเทศ ให้เป็นรูปธรรมด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการส่งกำลังบำรุง และนำไปทดสอบในการฝึกซ้อม เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพ เพื่อการเกิดความประหยัด ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการส่งกำลังบำรุง

อุปสรรค (THREATS)

๑. การปรับโครงสร้างใหม่ของหน่วย ทำให้ปริมาณงานเพิ่มมากขึ้น แต่กำลังพลที่ปฏิบัติงานเท่าเดิม ขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

๒. นโยบายมีการเปลี่ยนแปลง ตามแนวทางของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการแต่งตั้งมาใหม่ ทำให้ต้องมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรใหม่

๓. การพัฒนาระบบงานส่งกำลังบำรุง จะต้องอาศัยงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างยุทธโศปกรณ์ของกองทัพให้มีความทันสมัยและมีความพร้อมที่จะปฏิบัติการ

๔. ระบบราชการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความมั่นคงการทหาร และการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม มีความแตกต่างจากการบริหารงานแบบบริษัท เอกชน รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ อย่างสิ้นเชิง ระบบราชการผลสัมฤทธิ์ของงานส่วนใหญ่จะเป็นนามธรรมทำให้สังคมมีมุมมองว่าการบริหารงานราชการล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพ มีการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้นจึงต้องทำความเข้าใจกับประชาชนที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานส่งกำลังบำรุงหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานส่งกำลังบำรุง

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง (SWOT ANALYSIS)

ตารางที่ ๓ - ๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วยกรอบแนวคิด 7S (MCKINSEY 7S FRAMEWORK)

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
ยุทธศาสตร์กองทัพไทย (STRATEGY)	มีการวางกรอบนโยบายที่ชัดเจน สามารถวางกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้	ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน ในการพัฒนา
โครงสร้างกองทัพไทย (STRUCTURE)	๑. มีโครงสร้างและสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ๒. มีกฎหมาย ระเบียบ กำหนดหน้าที่ ชัดเจน	การมีกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ทำให้การดำเนินงาน(งานวิจัย) ไม่สามารถยืดหยุ่นได้
ระบบของกองทัพไทย (SYSTEM)	๑. มีระเบียบหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ๒. มีระบบ IT มาใช้ในการปฏิบัติงานติดต่อสื่อสาร	๑. ยากต่อการปรับปรุงพัฒนาและปรับเปลี่ยน ๒. ความเคยชินกับระบบปฏิบัติงานแบบเดิมๆไม่แสวงหาการเรียนรู้ในระบบใหม่ๆ
ทักษะของบุคลากร (SKILL)	บุคลากรมีความเก่งและความสามารถเพื่อที่จะเรียนรู้ด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ	บุคลากรมีความรู้และประสบการณ์และความชำนาญด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ น้อยถึงน้อยมาก
คุณค่าร่วมในกองทัพไทย (SHARE VALUES)	บุคลากรมีความรักและความผูกพันในหน่วยงาน	ความผูกพันที่มีต่อหน่วยงานทำให้เกิดอุปสรรคที่จะเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ๆ
บุคลากร (STAFF)	บุคลากรมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ทุ่มเทในงาน	บุคลากรมีความรู้และประสบการณ์และความชำนาญด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ น้อยถึงน้อยมาก
รูปแบบการนำกองทัพไทย (STYLE)	มีการกระจายอำนาจจากผู้บริหารระดับสูง	ผู้ปฏิบัติงานเข้าถึงเป้าประสงค์ภารกิจ พันธกิจได้ค่อนข้างยาก

ตารางที่ ๓ - ๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยหลัก C-PEST

ปัจจัยภายใน	โอกาส	อุปสรรค
ลูกค้าหรือผู้รับบริการ (CUSTOMER)	กองทัพไทย มีความต้องการในการด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ	
สถานการณ์ทางการเมือง (POLITICAL)	กฎหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ของกองทัพ และระดับประเทศให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความร่วมมือกับมิตรประเทศ	ยังไม่ได้รับการสนับสนุนเรื่องด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศเท่าที่ควร (ข้อจำกัดด้านงบประมาณ, องค์ความรู้, กำลังพล ฯลฯ)
สภาพเศรษฐกิจ/สภาพแวดล้อม (ECONOMIC/ENVIRONMENT)	การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงใหม่ๆจากมิตรประเทศ สามารถเพิ่มความเชื่อมั่นในความร่วมมือระหว่างประเทศ และความมั่นใจในการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ	ข้อจำกัดด้านงบประมาณ
สภาพสังคม (SOCIAL)	กองทัพไทย มีการดำเนินงานและการดำรงอยู่ที่มั่นคงและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น	การไม่ยอมรับในนวัตกรรมใหม่ๆที่เปลี่ยนแปลง
เทคโนโลยี (TECHNOLOGY)	มีเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศใหม่ๆเกิดขึ้นเสมอ	การก้าวไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ๆที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยกับมิตรประเทศเพื่อนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

หลังจากที่ได้วางวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวแล้ว ก็จะมาถึงขั้นตอนของการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติซึ่งจะใช้การวางแผนปฏิบัติการ (ACTION PLAN) โดยการแปลงกลยุทธ์ต่างๆ ที่จะนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการนั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึง “สิ่งที่ยากจะทำ” ซึ่งอยู่ในแผนกลยุทธ์แล้วก็ยังคงคำนึงถึง “สิ่งที่ต้องทำ” กับกองทัพไทย เพื่อให้กองทัพไทยสามารถที่จะนำกลยุทธ์ด้านการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ด้วย

สำหรับ “สิ่งที่ต้องทำ” เพื่อเตรียมกองทัพไทยให้พร้อมสำหรับการนำกลยุทธ์ (การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ) ไปปฏิบัตินั้นก็ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

๑. การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์
๒. การวิเคราะห์และปรับโครงสร้างของกองทัพไทย
๓. การวิเคราะห์และปรับปรุงระบบงาน
๔. การปรับการจัดอัตรากำลังพล
๕. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในกองทัพไทย
๖. การพัฒนาวัฒนธรรมขององค์การของกองทัพไทย

๑. การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ (STRATEGIC CHANGE

ANALYSIS)

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ คือ การพิจารณาว่ากลยุทธ์ที่กองทัพไทยเลือกใช้นั้นเป็นกลยุทธ์ในลักษณะใดและจะส่งผลให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือระบบการปฏิบัติงานของกองทัพไทยมากน้อยเพียงใดอย่างไรบ้าง ซึ่งการจำแนกประเภทของกลยุทธ์ตามลักษณะของผลกระทบ ในการปรับเปลี่ยนเพื่อการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศทำได้ดังนี้

ตารางที่ ๓ - ๓ การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์

ประเภทของกลยุทธ์	ลักษณะของกลยุทธ์	การเปลี่ยนแปลงของกองทัพไทย
กลยุทธ์แบบต่อเนื่อง CONTINUATION STRATEGY	ดำเนินการต่อไปตามกลยุทธ์เดิมที่เคยปฏิบัติมา	ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนขนาดใหญ่
กลยุทธ์แบบที่เปลี่ยนเป็นประจำ ROUTINE STRATEGIC CHANGE	การปรับกลยุทธ์ตามฤดูกาลหรือเงื่อนไขอื่นที่ต้องทำเป็นประจำ	อาจมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานบ้าง
การเปลี่ยนกลยุทธ์ในวงจำกัด LIMITED STRATEGIC CHANGE	มีการเปลี่ยนแปลงมาผลิตสินค้าใหม่ หรือเจาะตลาดใหม่แต่ไม่แตกแนวไปจากเดิมมากนัก	มีการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานบ้าง แต่ไม่กระทบต่อองค์การ(กองทัพไทย)โดยส่วนใหญ่
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์รุนแรง RADICAL STRATEGIC CHANGE	เป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งองค์การ	มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การ(กองทัพไทย) ระบบงาน เทคโนโลยีการจัดอัตรากำลังพล และ วัฒนธรรมองค์การ ฯลฯ อย่างมาก
การปรับเปลี่ยนทิศทางขององค์การ ORGANIZATIONAL REDIRECTION	ได้แก่การเลิกประกอบกิจการเดิมและหันไปประกอบกิจการอย่างอื่นแทน	มีการเปลี่ยนแปลงในเกือบทุกส่วนขององค์การ (กองทัพไทย) ใหม่เกือบทั้งหมด

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์นี้จะช่วยให้สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าถึงขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างๆ ของกองทัพไทยที่จะตามมาได้ ซึ่งนอกจากจะช่วยในการเตรียมการสำหรับการปรับปรุงแล้วก็ยังช่วยพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นด้วย

๑. การวิเคราะห์และปรับโครงสร้างของกองทัพไทย

ในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์นั้น หากมีกลยุทธ์ที่จะทำให้โครงสร้างเดิมของกองทัพไทย ไม่สามารถที่จะนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติได้ก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนลักษณะการจัดโครงสร้างของกองทัพไทยด้วย สำหรับกลยุทธ์ที่จะต้องทำให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของกองทัพไทย เพื่อการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้นก็ ได้แก่

ตารางที่ ๓ - ๔ การวิเคราะห์และการปรับโครงสร้างของกองทัพไทย

กลยุทธ์	การปรับเปลี่ยนโครงสร้างกองทัพไทย
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ต้อง สายการผลิตใหม่	ต้องมีการจัดสายการผลิตขึ้นมาใหม่ และปรับระบบงานของ ส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดซื้อ โกดัง(คลัง) การแจกและ จำหน่าย และงานสนับสนุนเพื่อรองรับสายงานการผลิตใหม่
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ไม่ เกี่ยวเนื่องกับผลิตภัณฑ์เดิมหรือ การแตกตัว (DIVERSIFICATION)	อาจต้องมีการตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาดำเนินการ หรือจัด โครงสร้างกองทัพไทย ออกเป็นหน่วยตามยุทธศาสตร์ (STRATEGIC BUSINESS UNIT)
การปรับเปลี่ยนระบบงาน เทคโนโลยีการผลิตหรือการปรับ ระบบงาน (BUSINESS PROCESS REENGINEERING)	อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดโครงสร้างของกองทัพไทยให้ สอดคล้องกับกรรมวิธีการผลิต
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์โดยการ เพิ่มหรือลดกลุ่มเป้าหมาย	อาจต้องมีการปรับโครงสร้างของกองทัพไทยให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย
การเปลี่ยนกลยุทธ์โดยการขยาย หรือลดในเชิงภูมิศาสตร์	อาจต้องมีการปรับโครงสร้างโดยการจัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่ (MOBILE UNIT) หรือการจัดโครงสร้างองค์การตามภูมิศาสตร์ (GEOGRAPHICAL ORGANIZATIONAL DESIGN)
การร่วมทุน (JOINT VENTURE)	จะต้องมีการปรับโครงสร้างของกองทัพไทยเพื่อดำเนินกิจการที่ เกิดจากการร่วมทุนเนื่องจากนโยบายการบริหารกำลังพล งบประมาณ และวัฒนธรรมองค์การ (กองทัพไทย) อาจแตกต่าง ไปจากเดิม
การใช้การจ้างเหมาแทนการ ดำเนินการเอง	อาจจะต้องมีการยุบโครงสร้างเดิมและให้กำลังพลออกจากงาน หรือไปปฏิบัติงานอื่นแทนงานที่ปฏิบัติอยู่เดิม
การยุบเลิกกิจการ	อาจจะต้องมีการยุบเลิกโครงสร้างของกองทัพไทยเดิมและให้คน ออกจากงานหรือไปปฏิบัติงานอื่น

สิ่งสำคัญในการปรับโครงสร้างของกองทัพไทยก็คือ การจัดแบ่งส่วนงานให้สอดคล้องกับ
ภารกิจของหน่วยงานโดยให้มีความคล่องตัวในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาการแสวงหา
ความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การปรับระบบงาน

การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น บางครั้งทำให้กองทัพไทย จำเป็นต้องปรับระบบกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น เป็นไปตามกลยุทธ์ดังกล่าวฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการปรับกลยุทธ์นั้นๆ ทำให้ต้องมีการปรับโครงสร้างของกองทัพไทยด้วย

ในการปรับระบบงานเพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น มีแนวทางปรับระบบงาน ดังนี้

ตารางที่ ๓ - ๕ การปรับระบบงาน

กลยุทธ์	การปรับระบบงาน
กลยุทธ์แบบต่อเนื่อง CONTINUATION STRATEGY	ระบบงานยังคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจมีการปรับปรุงงานเล็กน้อยเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของงาน
กลยุทธ์แบบที่เปลี่ยนเป็นประจำ ROUTINE STRATEGIC CHANGE	ระบบงานยังคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการปรับปรุงงานเล็กน้อยเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของงาน
การเปลี่ยนกลยุทธ์ในวงจำกัด LIMITED STRATEGIC CHANGE	อาจต้องมีการปรับระบบงานครั้งใหญ่ เช่น ปรับเทคโนโลยีการผลิต สร้างสายการผลิตขึ้นมาใหม่ หรือ รื้อปรับระบบงานเดิมทั้งหมด
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์อย่างรุนแรง RADICAL STRATEGIC CHANGE	มีการสร้างระบบงานใหม่ขึ้นมารองรับกลยุทธ์ โดยอาจคงระบบงานเดิมไว้บางส่วน หรืออาจรื้อทิ้งระบบงานเดิมทั้งหมด
การปรับเปลี่ยนทิศทางขององค์การ (กองทัพอากาศ) ORGANIZATIONAL REDIRECTION	ระบบงานเดิมมักจะใช้การไม่ได้ จึงจำเป็นต้องออกแบบสร้างระบบงานใหม่

สำหรับเทคนิควิธีการปรับระบบงานนั้นได้แก่

๑. การปรับปรุงงานแบบ WORK SIMPLIFICATION ซึ่งหมายถึงการปรับปรุงงานโดยการวิเคราะห์แยกออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ แล้วพิจารณา ตัด ยุบรวม หรือแก้ไขให้ระบบงานสั้นขึ้นใช้เวลาและทรัพยากรน้อยลง และง่าย สะดวกต่อการปฏิบัติมากขึ้น

๒. การรื้อปรับระบบงาน (BUSINESS PROCESS REENGINEERING) ซึ่งเป็นรื้อระบบงานเดิมออกทั้งหมดในกระบวนการงานหนึ่งๆ แล้วออกแบบสร้างระบบงานใหม่ขึ้นมาแทนที่ โดย

พิจารณาถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้เพื่อทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างมาก เช่นการนำระบบอัตโนมัติ (AUTOMATION) มาใช้แทนคนในการผลิต หรืองาน

การปรับระบบงานโดยกิจกรรมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (CONTINUOUS IMPROVEMENT) ซึ่งหมายถึงการสร้างวัฒนธรรมในกองทัพไทยให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มและดำเนินการปรับปรุงคุณภาพงานในส่วนต่างๆ ของกองทัพไทย ได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๓. การปรับการจัดอัตรากำลังพล

เมื่อมีการปรับกลยุทธ์ตลอดจนโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทยในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศแล้วขั้นตอนต่อมาของการปรับเปลี่ยนก็ได้แก่ การปรับการจัดอัตรากำลังพล เพื่อจัดกำลังพลลงไปปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการปรับการจัดอัตรากำลังนี้อาจทำได้โดย

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่ไม่ส่งผลกระทบต่อให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกองทัพไทย ก็อาจใช้เพียงวิธีการปรับลักษณะการมอบหมายงาน (REASSIGNMENT) เพื่อจัดแบ่งงานที่เกิดขึ้นใหม่ หรืองานที่เปลี่ยนไปกับผู้ปฏิบัติงานที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

๔. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ในการปรับกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น การพัฒนาทรัพยากรบุคคลถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ เพราะในการปรับกลยุทธ์นั้น มักทำให้คนในกองทัพไทยต้องปรับเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ ทศนคติในการทำงาน เช่น การเปลี่ยนกลยุทธ์การดำเนินงานของทางราชการจากการลงมือจัดการบริการเอง มาเป็นการกำกับดูแลและส่งเสริมนั้น ก็จะต้องมีการปรับแนวคิด แนวการปฏิบัติงานของบุคลากรขนานใหญ่ เป็นต้น

การฝึกอบรมการให้การศึกษาและการพัฒนาคนด้วยวิธีการอื่นๆเช่นการมอบหมายงาน การหมุนเวียนงาน หรือการสอนงาน ฯลฯ จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนในของกองทัพไทยให้สามารถนำกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับแนวทางการพัฒนาบุคคลเพื่อนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ นั้น มีข้อพิจารณาที่สำคัญดังนี้

ควรมีการวางแผนการพัฒนาบุคคลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ระบบงานและการปรับอัตรากำลังที่เกิดขึ้นจากการปรับกลยุทธ์ดังกล่าวฯ ทั้งในแง่ของเนื้อหาและจังหวะเวลา

กิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาบุคคลนั้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ตอกย้ำให้บุคลากรมีความเข้าใจในกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

ก่อนการแต่งตั้งโยกย้ายหรือบรรจุผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานใดก็ตามควรต้องแน่ใจว่าผู้ปฏิบัติงานคนนั้นได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอสำหรับงานนั้นๆ แล้ว

กิจกรรมการพัฒนาบุคคลจะส่งผลให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานก็ต่อเมื่อผู้บังคับบัญชาทราบจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนั้นๆ และกำชับผู้ปฏิบัติงานที่จะเข้ารับการศึกษาค้นคว้าหรือฝึกอบรมให้ตระหนักถึงความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อเขาในการเข้ารับการพัฒนาคั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ และสนใจใฝ่ถามถึงสิ่งที่ได้รับการฝึกอบรมมาผู้บังคับบัญชามอบหมายงานที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้ใช้ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้มาและคอยติดตามสนับสนุนด้านต่างๆ ให้สามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ให้ได้ผลผู้บังคับบัญชาให้การเสริมแรงและกำลังใจเมื่อมีการนำความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในงานเพื่อนำกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. การพัฒนาวัฒนธรรมขององค์กร

ในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การดำเนินงาน ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น บางครั้งอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของกองทัพไทยด้วย ซึ่งการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรในลักษณะดังกล่าวนี้ จะต้องใช้วิธีการหลายๆ อย่างประกอบกัน เช่น

ใช้การรณรงค์ประชาสัมพันธ์คำขวัญ วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ใหม่ๆ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

ใช้การประชุมชี้แจงจากการเปลี่ยนแปลงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เช่น โครงสร้างระบบงานเป็นเวทีที่ใช้ชี้แจงและตอกย้ำถึงความจำเป็นในการที่ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานใหม่ที่จะเกิดขึ้นภายใต้กลยุทธ์ดังกล่าวฯ

ใช้การนำนวัตกรรมใหม่ เช่น เครื่องมือใหม่ การจัดโครงสร้างใหม่ ระบบงานใหม่ๆ เป็นเวทีที่ใช้ชี้แจงและตอกย้ำถึงความจำเป็นในการที่ต้องปรับเปลี่ยน เพื่อนำกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ใช้การเปิดโอกาสให้กับบุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศในการปลูกฝังวัฒนธรรมใหม่ๆ ดังกล่าวฯ

ใช้การแต่งตั้งโยกย้าย การพิจารณาความดีความชอบในการแสดงให้คนในกองทัพไทย เห็นถึงรางวัลและการลงโทษ ในการยอมรับ หรือปฏิเสธวัฒนธรรมองค์การใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตามแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

๖.๑ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของคนในกองทัพไทยนั้น ได้แก่

สิ่งที่ผู้นำ, ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ และคอยติดตาม กำกับดูแลอยู่เสมอ และทุ่มเทให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นการให้วัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์

ลักษณะการปฏิบัติงานและปฏิบัติตนของผู้นำ ผู้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งควรจะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์และนโยบายที่ประกาศไว้

การปฏิบัติตนของผู้นำให้เป็นอย่าง และการยกย่องบุคคลตัวอย่างในกองทัพไทย การที่ผู้นำ, ผู้บังคับบัญชา พยายามสื่อสารต่อกันเป็นหมาย เกณฑ์การติดตามผลงาน ตลอดจนความหมายและสำคัญจำเป็นของกลยุทธ์ใหม่และวัฒนธรรมการทำงานใหม่ อย่างสม่ำเสมอ

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ การลงโทษ และการแต่งตั้งโยกย้าย

๖.๒ กลยุทธ์ในการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

ที่กล่าวมาเป็นการเสนอให้เห็นถึงส่วนสำคัญของกองทัพไทยที่อาจจะต้องการปรับเปลี่ยนเพื่อให้กองทัพไทย สามารถนำกลยุทธ์การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศไปสู่การปฏิบัติได้สำเร็จ ซึ่งการปรับเปลี่ยนส่วนต่างๆ ดังกล่าวนั้น มีกลยุทธ์ในการปรับเปลี่ยนได้หลายกลยุทธ์ ซึ่งมีพอสรุปได้ดังนี้

๖.๒.๑ การปรับเปลี่ยนโดยการสั่งการ

การปรับเปลี่ยนด้วยวิธีนี้เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้อำนาจสั่งการอย่างเป็นทางการให้มีการปรับเปลี่ยนในส่วนต่างๆ ที่จำเป็น ซึ่งโดยผู้ที่ปฏิบัติงานมีหน้าที่เพียงปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมเฉพาะในสถานการณ์ที่วิกฤติที่ทุกส่วนมีความสับสนวุ่นวายและในสถานการณ์ที่ทุกอย่างสงบเรียบร้อยราบรื่นอย่างมากโดยที่ทุกคนในระดับสายการบังคับบัญชาของกองทัพไทยพร้อมจะปฏิบัติตามทุกอย่างที่ผู้บังคับบัญชาต้องการ

๖.๒.๒ การปรับเปลี่ยนโดยการให้มีส่วนร่วมในวงจำกัด

การปรับเปลี่ยนด้วยวิธีนี้ใช้การเปิดโอกาสให้กำลังพลที่มีสำคัญโดยตำแหน่งหน้าที่หรือโดยการยอมรับอย่างไม่เป็นทางการเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ , คณะกรรมการปฏิรูปของกองทัพไทย ในการปรับเปลี่ยนเพื่อการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ รวมไปถึงการใช้การบริหารโดยวัตถุประสงค์ (MANAGEMENT

BY OBJECTIVES หรือ MBO) ฯลฯ ซึ่งเป็นการระดมความคิดความร่วมมือจากหลายฝ่ายแต่อาจจะมีปัญหาเรื่องความล่าช้าและความเบี่ยงเบนจากเป้าหมายหรือกลยุทธ์ที่มีอยู่เดิมได้

๖.๒.๓ การปรับเปลี่ยนโดยการสร้างกระแสวัฒนธรรมใหม่

วิธีนี้ใช้การเปิดโอกาสให้ทุกๆ คนในกองทัพไทยสามารถริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางที่สุดเช่นการจัดให้มีระบบข้อเสนอแนะการจัดให้มีการจัดระบบงานกันเองในทีม (AUTONOMOUS WORK TEAM) หรือการจัดให้มีระบบการจัดการคุณภาพโดยรวม (TOTAL QUALITY MANAGEMENT) ฯลฯ ซึ่งวิธีการเหล่านี้อาจช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอซึ่งเป็นการทำให้กองทัพไทยเรียนรู้และปรับตัวอยู่ตลอดเวลาแต่การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเป็นไปเพียงในวงจำกัดหากกองทัพไทยไม่มีระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายในที่ดีพอ และที่สำคัญก็คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่ได้วางไว้

บทที่ ๔

แนวทางการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น ตามวิธีการดำเนินการวิจัยบทที่ ๓ ซึ่งผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ (ด้านองค์กร) เพื่อให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศและหลังจากใช้กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวฯ แล้ว การพัฒนาองค์กร (กองทัพไทย โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) เพื่อปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ ภารกิจ พันธกิจ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกองทัพไทยที่ได้ตั้งไว้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวิเคราะห์แสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ทั้งนี้ การดำเนินการวิเคราะห์ยังใช้การศึกษา

๑. ยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ ๔.๐

๒. แนวความคิดด้านผลประโยชน์ของชาติ ด้านการทหาร แนวความคิดด้านความมั่นคงของชาติ ๕ ด้าน

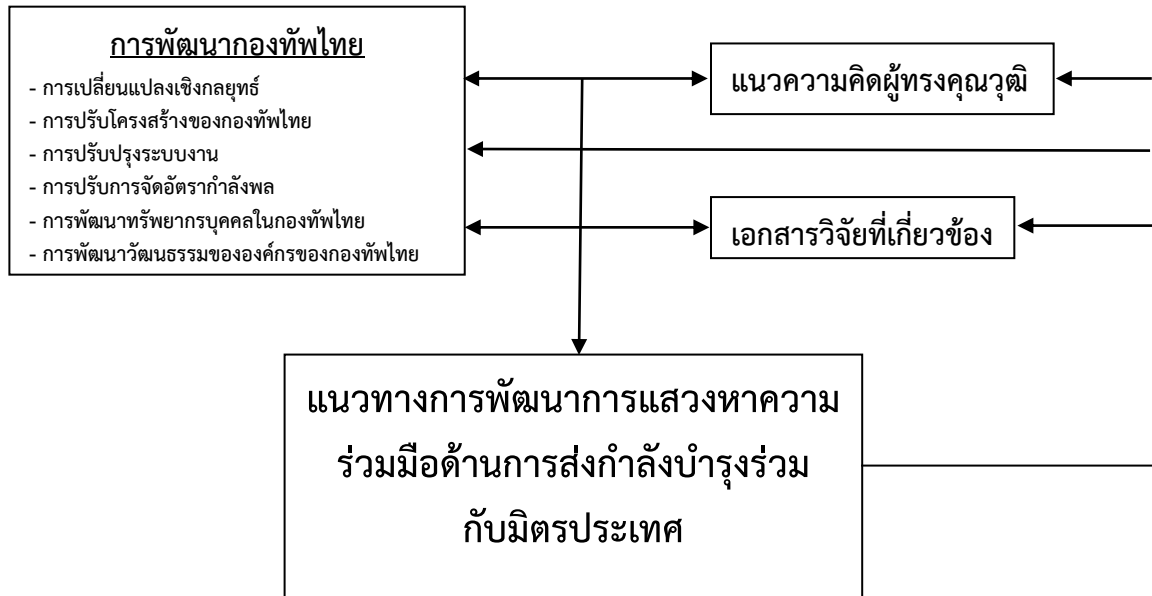
๓. ทฤษฎี ระเบียบ คำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมนโยบายผู้บัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ.๒๕๖๐ หลักนิยมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม ระเบียบปฏิบัติประจำ กองบัญชาการกองทัพไทย ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมสนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ) พ.ศ.๒๕๕๑

๔. หลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังบำรุงร่วมของมิตรประเทศ (ประเทศออสเตรเลีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ รวมไปถึงหลักนิยมด้านการส่งกำลังบำรุงขององค์การสหประชาชาติ (UN))

๕. แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิฯ ที่มีประสบการณ์ด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองบัญชาการกองทัพไทยที่ผ่านมาใช้ในการวิเคราะห์อีกด้วย เพื่อให้กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวฯ สังเคราะห์มาเป็นแนวความคิดในการจัดทำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศจากนั้นจะนำแนวทางที่สังเคราะห์ดังกล่าวฯ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศพิจารณาเพื่อยืนยันผลการศึกษาระวิเคราะห์แล้วสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพไทยดังนี้

แผนภาพที่ ๔ - ๑ การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)

ขั้นตอนแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศเพื่อนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

สำหรับ “สิ่งที่ต้องทำ” เพื่อเตรียมกองทัพไทยให้พร้อมสำหรับการนำกลยุทธ์ (การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ) ไปเป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมได้นั้นก็ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ หลังจากที่ได้วิเคราะห์ตามวิธีดำเนินการวิจัยในบทที่ ๓ ได้ดังนี้

๑. การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์
๒. การปรับโครงสร้างของกองทัพไทย
๓. การปรับปรุงระบบงาน
๔. การปรับการจัดอัตรากำลังพล
๕. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในกองทัพไทย
๖. การพัฒนาวัฒนธรรมขององค์กรของกองทัพไทย

๑. การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ (STRATEGIC CHANGE ANALYSIS)

การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ คือ การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ที่กองทัพไทยต้องใช้เพื่อที่จะส่งผลให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือระบบการปฏิบัติงานของกองทัพไทยให้สามารถนำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศมาใช้เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมได้นั้นทำได้ดังนี้

ตารางที่ ๔ - ๑ การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)

ประเภทของกลยุทธ์	การเปลี่ยนแปลงของกองทัพอากาศ
กลยุทธ์แบบต่อเนื่อง CONTINUATION STRATEGY	ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนขนาดใหญ่
กลยุทธ์แบบที่เปลี่ยนเป็นประจำROUTINE STRATEGIC CHANGE	อาจมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
การเปลี่ยนกลยุทธ์ในวงจำกัด LIMITED STRATEGIC CHANGE	มีการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานบ้าง แต่ไม่กระทบต่อองค์การ(กองทัพไทย)โดยส่วนใหญ่
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์รุนแรง RADICAL STRATEGIC CHANGE	มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การ (กองทัพไทย) ระบบงานเทคโนโลยีการจัดอัตรากำลังพล และวัฒนธรรมองค์การ ฯลฯ อย่างมากเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
การปรับเปลี่ยนทิศทางขององค์การ ORGANIZATIONAL REDIRECTION	ไม่มี

๒. การปรับโครงสร้างของกองทัพไทย

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของกองทัพไทยเพื่อให้สามารถนำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศมาใช้เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมได้นั้นทำได้ดังนี้

ตารางที่ ๔ - ๒ การปรับโครงสร้างของกองทัพไทย (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)

กลยุทธ์	การปรับเปลี่ยนโครงสร้างกองทัพอากาศ
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ต้องสายการผลิตใหม่	การจัดสายการผลิตขึ้นมาใหม่ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานาโนเทคโนโลยีด้านสิ่งทอของทัพอากาศ และปรับระบบงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดซื้อ โกดัง (คลัง) การแจกและจำหน่าย และงานสนับสนุนเพื่อรองรับสายงานการผลิตใหม่
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เดิมหรือการแตกตัว (DIVERSIFICATION)	การตั้งหน่วยงานใหม่ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศขึ้นมา ดำเนินการ หรือจัดโครงสร้างกองทัพไทยออกเป็นหน่วยตามยุทธศาสตร์ (STRATEGIC BUSINESS UNIT)
การปรับเปลี่ยนระบบงานเทคโนโลยีการผลิตหรือการรีปรับระบบงาน (BUSINESS PROCESS REENGINEERING)	การปรับเปลี่ยนการจัดโครงสร้างของกองทัพไทยให้สอดคล้องกับกรรมวิธีการดำเนินงาน (ภายในหน่วยรับผิดชอบ คือ กรมส่งกำลังบำรุงทหาร)
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์โดยการเพิ่มหรือลดกลุ่มเป้าหมาย	การปรับโครงสร้างของกองทัพไทยให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย (ข้าราชการกองทัพไทย)
การเปลี่ยนกลยุทธ์โดยการขยายหรือลดในเชิงภูมิศาสตร์	การปรับโครงสร้างโดยการจัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่ (MOBILE UNIT)
การร่วมทุน (JOINT VENTURE)	การปรับโครงสร้างของกองทัพไทยเพื่อดำเนินกิจการที่เกิดจากการร่วมทุนเนื่องจากนโยบายการบริหารกำลังพล งบประมาณ และวัฒนธรรมองค์กร (กองทัพไทย) อาจแตกต่างไปจากเดิม (การร่วมมือกับเอกชน ในงานวิจัย)
การใช้การจ้างเหมาแทนการดำเนินการเอง	การยุบโครงสร้างเดิมและให้กำลังพลออกจากงาน หรือไปปฏิบัติงานอื่นแทนงานที่ปฏิบัติอยู่เดิม
การยุบเลิกกิจการ	ไม่มี

สิ่งสำคัญในการปรับโครงสร้างของกองทัพไทยก็คือ การจัดแบ่งส่วนงานให้สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานโดยให้มีความคล่องตัวในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้สามารถนำ

แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศมาใช้เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมขึ้นได้

๓. การปรับระบบงาน

ในการปรับระบบงานเพื่อให้สามารถนำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศมาใช้เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมได้นั้น มีแนวทางปรับระบบงานดังนี้

ตารางที่ ๔ – ๓ การปรับระบบงาน (แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ)

กลยุทธ์	การปรับระบบงาน
กลยุทธ์แบบต่อเนื่อง CONTINUATION STRATEGY	ระบบงานยังคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ อาจมีการปรับปรุงงานเล็กน้อย
กลยุทธ์แบบที่เปลี่ยนเป็นประจำ ROUTINE STRATEGIC CHANGE	ระบบงานยังคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการปรับปรุงงานเล็กน้อย
การเปลี่ยนกลยุทธ์ในวงจำกัด LIMITED STRATEGIC CHANGE	อาจต้องมีการปรับระบบงานครั้งใหญ่
การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์อย่างรุนแรง RADICAL STRATEGIC CHANGE	มีการสร้างระบบงานใหม่ขึ้นมาใหม่เพื่อ รองรับกลยุทธ์ แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลัง บำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
การปรับเปลี่ยนทิศทางขององค์การ (กองทัพอากาศ) ORGANIZATIONAL REDIRECTION	ระบบงานที่มีอยู่เดิมมักจะใช้การไม่ได้ จึงจำเป็นต้อง ออกแบบสร้างระบบงานขึ้นมาใหม่ เพื่อรองรับกับระบบงานที่ เกี่ยวข้องในการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลัง บำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

๔. การปรับการจัดอัตรากำลังพล

เมื่อมีการปรับกลยุทธ์ตลอดจนโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทยแล้ว แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศในขั้นตอนต่อมาของการปรับเปลี่ยนก็ได้แก่ การปรับการจัดอัตรากำลังพล เพื่อจัดกำลังพลลงไปปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศซึ่งการปรับการจัดอัตรากำลังนี้ทำได้โดย

กรณีไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทยใช้เพียงวิธีการปรับลักษณะการมอบหมายงาน (REASSIGNMENT) เพื่อจัดแบ่งงานที่เกิดขึ้นใหม่หรืองานที่เปลี่ยนไปกับผู้ปฏิบัติงานที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

กรณีส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทย ใช้วิธีการจัดตั้งระบบงานขึ้นมาใหม่เพื่อแบ่งงานที่เกิดขึ้นใหม่หรืองานที่เปลี่ยนไป

๕. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (กำลังพลกองทัพไทย)

แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศนั้น การพัฒนาทรัพยากรบุคคลถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดรูปธรรมได้นั้น แนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ดังนี้

๕.๑ การฝึกอบรมการให้การศึกษาและการพัฒนาคนด้วยวิธีเร่งสร้างบุคลากร “ตัวคูณ”

บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศเป็นกลจักรสำคัญที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของกองทัพไทยในด้านต่างๆ กองทัพไทยจึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรด้านนี้อย่างพอเพียงทั้งในเชิงปริมาณที่เป็นสัดส่วนต่อกำลังพลและในเชิงคุณภาพที่สามารถปฏิบัติงานในด้านการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงฯ ได้หรือมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมในสาขาเฉพาะทาง (หรืออย่างน้อยมีความรู้ความสามารถเบื้องต้นที่สามารถนำมาฝึกพัฒนาเพิ่มเติมได้) การพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นการเพิ่มทั้งปริมาณและคุณภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่ต้องมีการผลิตออกมาเพื่อให้ทันต่อความต้องการโดยมีแนวทาง ดังนี้

๕.๑.๑ ให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการส่งกำลังบำรุงและอาจารย์ของกองทัพไทย

๕.๑.๒ สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนนักวิชาการด้านการส่งกำลังบำรุงระหว่างองค์กรภายในกองทัพไทยและกองทัพต่างๆและระหว่างประเทศ

๕.๑.๓ สนับสนุนการประชุมวิชาการด้านการส่งกำลังบำรุงในระดับประเทศและนานาชาติ

๕.๒ สนับสนุนการสร้างกำลังพลด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกันระหว่างกองทัพต่างๆ ภาคการศึกษาภาคเอกชน และภาครัฐ การที่จะสร้างกำลังพลที่มีประสิทธิภาพนั้นจะเกิดขึ้นได้จากการสนับสนุนการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกองทัพต่างๆ ภาคการศึกษา ภาคเอกชน และภาครัฐ

โดยภาคมหาวิทยาลัยทำวิจัยร่วมกับภาคเอกชนในโจทย์ที่เป็นความต้องการของกองทัพไทยและกองทัพต่างๆ และมีการปรับปรุงและสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการส่งกำลังบำรุงเพื่อสนับสนุนและสร้างบุคลากรป้อนให้กับกองทัพไทยและกองทัพต่างๆ มีหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อทำวิจัยในเรื่องที่สำคัญและจำเป็นต่อกองทัพไทย ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการสร้างแรงจูงใจให้กับกำลังพลได้

๕.๒.๑ สนับสนุนมหาวิทยาลัยให้มีหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่การเรียนไปจนถึงการส่งเสริมเส้นทางการรับราชการ (ตามความต้องการด้านยุทธการของกองทัพไทย)

๕.๒.๒ สนับสนุนทุนการศึกษาและการวิจัยด้านการส่งกำลังบำรุง (ตามความต้องการด้านยุทธการของกองทัพไทย)

๕.๒.๓ สร้างแรงจูงใจ ดึงดูดนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

๕.๓ ยกระดับความรู้บุคลากรเชิงปฏิบัติทั้งในกองทัพไทยและกองทัพต่างๆ ทุกองค์กรต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรด้านการส่งกำลังบำรุงจำเป็นต้องมีการยกระดับองค์ความรู้และการฝึกปฏิบัติงานให้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องตรงกับหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริมให้มีความชำนาญในการใช้เครื่องมือ สนับสนุนผลการวิจัย อุปกรณ์ และการประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างประโยชน์ในเชิงความมั่นคง โดยทางกองทัพไทย กองทัพต่างๆ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา จำเป็นต้องเข้ามาช่วยกันพัฒนาบุคลากรร่วมกัน ตั้งแต่แรกเริ่มจึงจะสามารถผลิตบุคลากรให้ตรงความต้องการ

๕.๓.๑ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษา สถาบันวิจัย ในการผลิตบุคลากรด้านการส่งกำลังบำรุงที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของกองทัพไทย

๕.๓.๒ จัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการส่งกำลังบำรุงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง (ตามความต้องการด้านยุทธการของกองทัพไทย)

๕.๓.๓ สนับสนุนผลงานวิจัย งานวิชาการด้านส่งกำลังบำรุงให้สามารถออกไปสู่กองทัพอื่น ๆ ได้มากขึ้น

๖. การพัฒนาวัฒนธรรมขององค์กร

แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ต้องมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของกองทัพไทยด้วย ซึ่งการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรในลักษณะดังกล่าวนี้ จะต้องใช้วิธีการหลายๆ อย่างประกอบกัน ดังนี้

ใช้การรณรงค์ประชาสัมพันธ์คำขวัญ วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ใหม่ๆ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

ใช้การประชุมชี้แจงจากการเปลี่ยนแปลงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เช่น โครงสร้างระบบงาน เป็นเวทีที่ใช้ชี้แจงและตอกย้ำถึงความจำเป็นในการที่ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานใหม่ใหม่ๆ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ใช้การนำนวัตกรรมใหม่ เช่น เครื่องมือใหม่ การจัดโครงสร้างใหม่ ระบบงานใหม่ๆ เป็นเวทีที่ใช้ชี้แจงและตอกย้ำ

ถึงความจำเป็นในการที่ต้องปรับเปลี่ยน เพื่อนำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ใช้การเปิดโอกาสให้กับบุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับเปลี่ยนในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศการปลูกฝังวัฒนธรรมใหม่ๆ ดังกล่าวฯ

ใช้การแต่งตั้งโยกย้ายการพิจารณาความดีความชอบในการแสดงให้คนในกองทัพไทย เห็นถึงรางวัลและการลงโทษในการยอมรับหรือปฏิเสธวัฒนธรรมองค์การใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ตามแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการผลักดันแนวทางการพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ

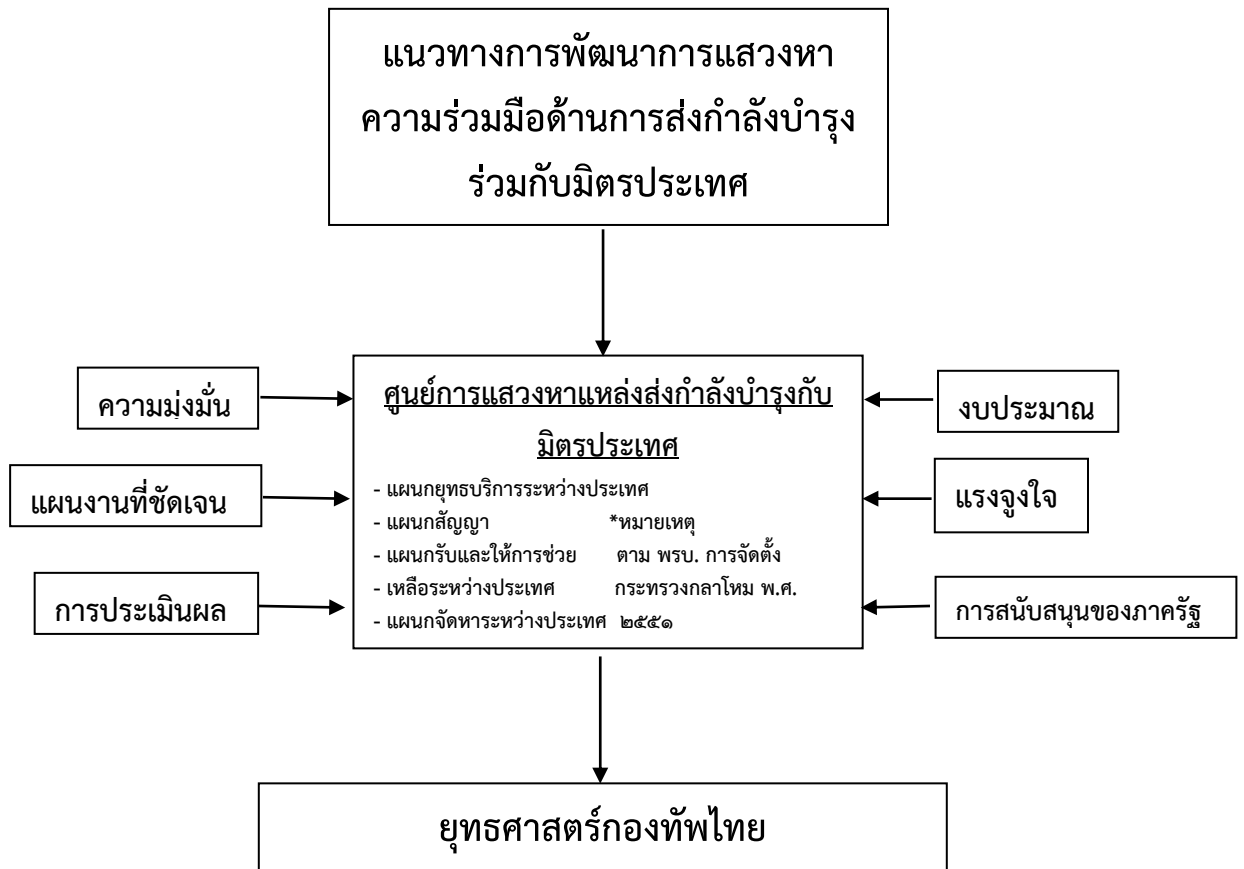
การที่จะขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศไปสู่การปฏิบัติและมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ตามวิสัยทัศน์ได้นั้นต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย มีความมุ่งมั่น (COMMITMENT) มีแผนการดำเนินงานที่เจาะจงชัดเจน (FOCUS PLAN) มีการประเมินผลการดำเนินงาน มีการปรับกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาให้สามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่อง (CONTINUITY) นอกจากนี้แล้วยังจำเป็นต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (KEY SUCCESS FACTOR) อีกอย่างน้อย ๓ ประการ ได้แก่

๑. งบประมาณ ที่ต้องมีทั้งปริมาณและความต่อเนื่องสำหรับการสร้าง พัฒนา และต่อยอดองค์ความรู้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในระยะสั้น และเพื่อการพัฒนารากฐานในระยะยาว โดยต้องมีการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้จะต้องสามารถวัดประสิทธิภาพประสิทธิผลที่ตอบสนองความต้องการของกองทัพไทยได้

๒. แรงจูงใจมีมาตรการที่เสริมจุดแข็ง และลดจุดอ่อน โดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

๓. การสนับสนุนของภาครัฐการสนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (GOVERNMENT PROCUREMENT) กระตุ้นการขยายตัวของตลาด ยกกระดับความสามารถของโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดความคล่องตัว เช่น โครงการที่เป็นวาระแห่งชาติ (FLAGSHIP PROJECTS) ที่จะมีการสนับสนุนภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจังเสริมให้มีความแข็งแกร่งก่อให้เกิดการพัฒนาสินค้านวัตกรรมระยะแรกที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศและลดการนำเข้า ส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยตลาดภายในประเทศ สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างการยอมรับและความมั่นใจในคุณภาพและมาตรฐาน

แผนภาพที่ ๔ - ๒ บทสรุปแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากลของเอกสารวิจัยฉบับนี้ เริ่มต้นจากที่ผ่านมากองทัพอากาศไทยเอง โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหารยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ รวมไปถึงยังไม่มีข้อสรุปหรือแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติ ตลอดจนหน่วยงานในกองทัพอากาศที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการจัดการด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศอย่างชัดเจน ต่อมาผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพอากาศไทยในปัจจุบัน เพื่อที่จะศึกษาความต้องการด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ โดยการใช้วิธี SWOT ANALYSIS (ด้านองค์กร) เพื่อให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์จากการวิจัยดังนี้ คือ ด้านจุดแข็ง กองทัพอากาศ (โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) เป็นหน่วยงานหลักที่รอบรู้ในระเบียบ คำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำการปฏิบัติงานด้านการส่งกำลังบำรุงอย่างชัดเจนและเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงยามฉุกเฉินจากมิตรประเทศในภาวะไม่ปกติของ ทท. ส่วนในด้านจุดอ่อนนั้น ที่ผ่านมากองทัพอากาศ (โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) ไม่มีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ประสบการณ์และความชำนาญด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศอย่างเพียงพอ รวมไปถึงทางกองทัพอากาศยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศโดยตรง ในการจัดการด้านความรู้และรักษามาตรฐานที่จะยกไปสู่มาตรฐานสากล

ซึ่งหลังจากการใช้กระบวนการวิเคราะห์ของงานวิจัยฉบับนี้แล้ว ในกระบวนการพัฒนาองค์กร (กองทัพอากาศ โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) เพื่อปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ภารกิจ พันธกิจ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกองทัพอากาศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่ได้ตั้งไว้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ทั้งนี้การดำเนินการวิเคราะห์ยังใช้การศึกษา ทฤษฎี หลักนิยม และแนวความคิดเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพอากาศ และเหล่าทัพต่างๆ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศรวมถึงแนวความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิและผลงานวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์อีกด้วย จนสุดท้ายกระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวฯ ที่ผู้วิจัยได้มาดำเนินการสังเคราะห์มาเป็นแนวความคิดในการจัดทำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือ

ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ โดยหลังจากนั้นก็ให้นำแนวทางที่สังเคราะห์ดังกล่าวเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศ พิจารณาเพื่อยืนยันผลการศึกษา

การวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกองทัพไทย และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยฉบับนี้ ซึ่ง**แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ**ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ ไม่มีการปรับเปลี่ยนขนาดใหญ่ เพียงแต่อาจมีเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

๒. การปรับโครงสร้างของกองทัพไทยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศขึ้นมาดำเนินการ หรือจัดโครงสร้างกองทัพไทยออกเป็นหน่วยตามยุทธศาสตร์ (STRATEGIC BUSINESS UNIT)

๓. การปรับปรุงระบบงานควรมีการสร้างระบบงานใหม่ขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับกลยุทธ์แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เนื่องจากระบบงานที่มีอยู่เดิมมักจะใช้การไม่ได้หรือใช้งานได้ไม่ดีพอไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการทางด้านการส่งกำลังบำรุงที่มีอยู่เดิมได้ จึงจำเป็นต้องออกแบบสร้างระบบงานขึ้นมาใหม่

๔. การปรับการจัดอัตรากำลังพลกรณีไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทย ใช้เพียงวิธีการปรับลักษณะการมอบหมายงาน (REASSIGNMENT) กรณีส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทย ใช้วิธีการจัดตั้งระบบงานขึ้นมาใหม่เพื่อแบ่งงานที่เกิดขึ้นใหม่

๕. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในกองทัพไทย

๕.๑ ควรมีการฝึกอบรมการให้การศึกษาและการพัฒนาคนด้วยวิธี**เร่งสร้างบุคลากร “ตัวคูณ”** โดยให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยและอาจารย์ของกองทัพไทย การสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนนักวิจัยระหว่างองค์กรภายในกองทัพไทย ภายในประเทศและระหว่างประเทศรวมถึงสนับสนุนนักวิจัยไปเสนอผลงานในการประชุมวิชาการในระดับประเทศและนานาชาติ

๕.๒ สนับสนุนการสร้างกำลังพลด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกันระหว่างกองทัพต่างๆ ภาคการศึกษาภาคเอกชนและภาครัฐรวมถึงการสนับสนุนทุนการศึกษาและการวิจัยด้านการส่งกำลังบำรุง (ตามความต้องการด้านยุทธการของกองทัพไทย) และสร้างแรงจูงใจ ดึงดูดนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

๕.๓ ยกระดับความรู้บุคลากรเชิงปฏิบัติทั้งในกองทัพไทยและกองทัพต่างๆ โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษา สถาบันวิจัย และจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการส่งกำลังบำรุงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการสนับสนุนผลงานวิจัย งานวิชาการ ด้านส่งกำลังบำรุงให้สามารถออกไปสู่กองทัพอื่นๆ ได้มากขึ้น

๖. การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรของกองทัพไทยควรมีการปรับเปลี่ยน โดยจะต้องใช้วิธีการหลายๆ อย่างประกอบกัน ดังนี้เช่น การรณรงค์ประชาสัมพันธ์คำขวัญ วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ใหม่ๆ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ การประชุมชี้แจง การเปิดโอกาสให้กับบุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับเปลี่ยนใน

แนวทางการพัฒนาฯ การแต่งตั้งโยกย้าย การพิจารณาความดีความชอบในการยอมรับหรือปฏิเสธ วัฒนธรรมองค์กรใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

ซึ่งแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่ได้จากผลการวิจัยตามกระบวนการที่กล่าวมาฯ สามารถนำแนวทางมาปรับเปลี่ยนในรูปแบบที่ก่อให้เกิดรูปธรรมได้คือการจัดตั้งเป็น **ศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ** โดยอาศัยอำนาจ พรบ. การจัดตั้งกระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งจะมีแผนกที่รับผิดชอบหลัก อยู่แผนกที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลักตามแนวทางการพัฒนาฯ ที่มาจากผลการวิจัยฉบับนี้ รวมไปถึงต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยความมุ่งมั่น (COMMITMENT) การดำเนินงานที่เจาะจงชัดเจน (FOCUS PLAN) และการประเมินผลการดำเนินงานนอกจากนี้แล้วยังจำเป็นต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (KEY SUCCESS FACTOR) อีกอย่างน้อย ๓ ประการ ได้แก่งบประมาณที่ต้องมีทั้งปริมาณและความต่อเนื่องสำหรับการสร้างพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้แรงจูงใจที่มีมาตรการในการเสริมจุดแข็งลดจุดอ่อนและการสนับสนุนของภาครัฐทั้งนี้ก็เพื่อที่จะขับเคลื่อนการจัดตั้งศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ตามวัตถุประสงค์ของเอกสารวิจัยฉบับนี้ได้อย่างแท้จริง

ศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ

จุดมุ่งหมายหลัก

เพื่อให้ กบ.ทหาร ใช้เป็นกรอบในการวางแผนและปฏิบัติงานตามภารกิจให้เกิดการประสานสอดคล้องมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ ภารกิจ พันธกิจ รวมไปถึงจากผลการวิจัยฉบับนี้สรุปออกมาเป็นผลลัพธ์ได้ดังนี้ คือ การอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการร่วมของเหล่าทัพ โดย กบ.ทหาร มีความมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างศักยภาพด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมด้วยระบบที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย เสริมสร้างความร่วมมือกับมิตรประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงให้มีความพร้อมในการป้องกันประเทศ

แนวความคิดทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นยุทธศาสตร์ของ บก.ทท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กบ.ทหาร จะมีส่วนร่วมรับผิดชอบดำเนินการใน ๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ได้จากผลการวิจัยฉบับนี้ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับต่างประเทศ และได้กำหนดแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการ คือ

แนวความคิดทางยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความร่วมมือด้านส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ

เป้าหมายการให้บริการ : กองทัพอไทย

กลยุทธ์ : มีแหล่งส่งกำลังบำรุงยามฉุกเฉิน

๑. ดำรง พัฒนา และเสริมสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงกับ กท.มิตรประเทศ และจัดทำข้อมูลความตกลงร่วมกัน

๒. กำหนดแนวทางการส่งกำลังบำรุงร่วมระหว่าง บก.ทท. และเหล่าทัพ รวมทั้ง กท.มิตรประเทศ ให้เป็นรูปธรรมเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและสามารถนำมาใช้อ้างอิงร่วมกันได้

การจัดตั้งเป็น **ศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ** โดยอาศัยอำนาจ พ.ร.บ. การจัดตั้งกระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๑ จะมีหน้าที่ที่หลักในการรับผิดชอบที่ได้มาจาก ผลการวิจัยฯ ฉบับนี้ คือ

๑. วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และพิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวกับ นโยบายและการจัดการในด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศ) ของกองทัพไทย

๑.๑ วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และดำเนินการเกี่ยวกับการให้ และรับความช่วยเหลือทางทหารระหว่างประเทศกับมิตรประเทศ องค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ ในด้านการส่งกำลังบำรุงตลอดจนการจัดหายุทโธปกรณ์ และการบริการจากต่างประเทศโดยวิธีรัฐต่อรัฐ

๑.๒ วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และดำเนินการเกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงตามสัญญาและความตกลงทางทหารระหว่างประเทศของกองบัญชาการกองทัพไทย ตามแผนงานหรือโครงการที่ได้จัดทำไว้แล้วกับมิตรประเทศ องค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ

๒. วางแผนการส่งกำลังบำรุงตามสัญญาและความตกลงทางทหารระหว่างประเทศ การให้และรับความช่วยเหลือทางทหารระหว่างประเทศ ตลอดจนสิทธิของเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือทางทหาร ทั้งทางทหารและพลเรือนที่เข้ามาปฏิบัติการในประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม

๓. จัดทำแผนการส่งกำลังบำรุงร่วม ระเบียบปฏิบัติประจำการส่งกำลังบำรุงร่วม และรวบรวมแผนการส่งกำลังบำรุงของเหล่าทัพ ให้สามารถสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ และแผนป้องกัน ร่วมตามสัญญาและความตกลงทางทหารระหว่างประเทศ

๔. ดำเนินการจัดหน่วย กำลังพล หลักนิยม ระเบียบปฏิบัติประจำการปฏิบัติการร่วม การฝึกศึกษาและด้านวิชาการในด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไข วิจัย พัฒนา ตรวจสอบ และประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

๑. การดำเนินการด้านการปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพไทย

ควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โครงสร้างของกองทัพไทย เพื่อรองรับตามแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากลตามผลการวิจัยของเอกสารวิจัยฉบับนี้ โดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. การจัดตั้ง กระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๑ (ไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างหลักของกองทัพไทย)

๒. การดำเนินการด้านงบประมาณ เพื่องานวิจัยและพัฒนา

ควรจัดให้มีการจัดท่างบรอบของงบประมาณประจำปีเป็นแผนระยะยาว (ด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ) เป็นประจำทุกปีที่มีการพัฒนาตามแนวความคิดของผลการวิจัยในครั้งนี้ รวมไปถึงด้านการวิจัยและพัฒนากับหน่วยงานเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้ครอบคลุมในทุกมิติในทุกๆ ด้านเพื่อให้ทราบปัญหาที่ส่งผลกระทบได้อย่างแท้จริง

๓. การดำเนินการด้านระเบียบปฏิบัติประจำและการฝึก

๓.๑ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ระเบียบปฏิบัติประจำด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ) ให้ครอบคลุมการปฏิบัติตั้งแต่ในภาวะปกติ และภาวะไม่ปกติ รวมไปถึงครอบคลุมการปฏิบัติในรายละเอียดของ รปจ./รปป.เหล่าทัพ

๓.๒ ควรจัดให้มีวงรอบการฝึก กฝกบ.บก.ทท. เป็นแผนระยะยาว (ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงร่วมจากมิตรประเทศ ตาม รปจ./รปป.)) เป็นประจำทุกปีที่มีการพัฒนาตามแนวความคิดของผลการวิจัยในครั้งนี้ รวมไปถึงเนื้อหาการฝึกฯ ต้องครอบคลุมในทุกมิติทั้งทางด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ) และการระดมสรรพกำลังเพื่อให้ทราบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออย่างแท้จริง

๔. การดำเนินการด้านยุทธโศปกรณ์

๔.๑ การจัดซื้อ อาวุธ และยุทธโศปกรณ์ต่างๆ ที่มีขีดความสามารถและคุณสมบัติ คล้ายคลึงกัน ควรจัดซื้อจากแหล่งผลิตเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะสามารถใช้ทดแทน สับเปลี่ยนร่วมกัน ได้ในยามที่เกิดสถานการณ์ที่ไม่ปกติ (ภาวะสงคราม)

๔.๒ การทำ MOU (ด้านยุทธโศปกรณ์) ควรกำหนด เป้าหมาย แผนงานที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือจากมิตรประเทศในยามที่เกิดสถานการณ์ที่ไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ได้อย่างแท้จริง

๕. ควรจะมีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องเป็นเพื่อเป็นการ สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาการวิจัยที่เกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวฯ นี้ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กองทัพบก. “กำหนดภารกิจ นโยบาย แนวความคิด และความรับผิดชอบในการส่งกำลังบำรุงของกองทัพบก”. ระเบียบ. ๒๕๔๓.
- กองบัญชาการกองทัพไทย. “การปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม”. หลักนิยม. ๒๕๕๑.
- กองบัญชาการกองทัพไทย. “ระเบียบปฏิบัติประจำ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมสนับสนุนกองทัพไทย (ในภาวะไม่ปกติ) พ.ศ. ๒๕๕๑”. ๒๕๕๑.
- ชำนาญ เทียนประมุข, พันเอก. “ระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพบก”. เอกสารประกอบการบรรยาย ณ วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, ๒๕๔๒.
- ชญ ศรียากุล, พลตรี. “ระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพบก” ศึกษากรณีโครงสร้างหน่วยส่งกำลังบำรุง”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๔๒.
- ธีรฉัตร คาร์พวงศ์, พลตรี. “ระบบสารสนเทศกับการบริหารกิจการส่งกำลังบำรุงร่วม”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๔๓.
- มานิตย์ ช้างเผือก, นาวาอากาศเอก. “การพัฒนาการส่งกำลังบำรุงร่วม/ผสมสนับสนุนกองทัพไทย”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๓๗.
- มานิตย์ ช้างเผือก, นาวาอากาศเอก. “ระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพอากาศ”. เอกสารประกอบการบรรยาย ณ วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, ๒๕๔๒.
- ยุทธการทหาร, กรม. “การยุทธร่วม”. หลักนิยม. ๒๕๔๑.
- วัชรินทร์ สุวินทรากกร, พลเรือตรี. “ระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือ”. เอกสารประกอบการบรรยาย ณ วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, ๒๕๔๒.
- ส่งกำลังบำรุงทหาร, กรม. “การกำหนดหมายเลขสิ่งอุปกรณ์ทางทหาร”. แผน/ระเบียบ. ๒๕๔๑.
- อภิชาติ ธีรอำรง, พลโท. ยุทธศาสตร์ทหาร ชาติมหาอำนาจ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๗.
- อมรเทพ ณ บางช้าง, พลเรือตรี. “การปฏิรูปกองทัพไทย”. เอกสารประกอบคำบรรยาย ณ โรงแรมเจดับบีว แมริออท , ๘ ธ.ค. ๒๕๔๗.
- อุดมศิลป์ เอกฉัตร, พันเอก. “การดำเนินงานของ กบ.ทหาร”. เอกสารประกอบคำบรรยาย ณ วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, ๒๕๔๒.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ พลเรือตรี สุรพงษ์ เจริญวัฒน์สุข

วัน เดือน ปี เกิด ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗

การศึกษา โรงเรียนเตรียมทหาร
โรงเรียนนายเรือ
โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ

ประวัติการทำงานโดยย่อ

ผู้อำนวยการกองส่งกำลัง สำนักส่งกำลังบำรุงร่วม กรมส่งกำลังบำรุงทหาร
ผู้อำนวยการกองโครงการและงบประมาณ กรมส่งกำลังบำรุงทหาร
รองผู้อำนวยการ สำนักส่งกำลังบำรุงร่วม กรมส่งกำลังบำรุงทหาร
ผู้อำนวยการ สำนักส่งกำลังบำรุงร่วม กรมส่งกำลังบำรุงทหาร

ตำแหน่งปัจจุบัน รองเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การทหาร

เรื่อง	การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล
ผู้วิจัย	พลเรือตรี สุรพงศ์ เจริญวัฒนสุข หลีกสูตร วปอ. รุ่นที่ 60
ตำแหน่ง	รองเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ในปัจจุบันที่สงครามในยุคนี้เป็นสงครามสมัยใหม่ ซึ่งหมายถึง การสงครามที่ใช้แนวความคิด วิธีการและเทคโนโลยีด้านการทหารที่พัฒนาในห้วงตั้งแต่ท้ายสงครามโลกครั้งที่ 2 และสงครามเกาหลีเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยในระหว่างท้ายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 แนวความคิดและวิธีการทำสงครามได้มีความซับซ้อนมากขึ้นมาก เนื่องจากมีภัยคุกคามที่ซับซ้อนและนำเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นสูงมาร่วมปฏิบัติการ ดังนั้นจึงทำให้กองกำลังทหารจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย เพื่อรักษาสภาพและคงคุณค่าในสนามรบไว้ ดังนั้นการแสวงหายุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพ ให้เพียงพอ ต่อเนื่องและทันเวลา นั้นเป็นสิ่งที่กองทัพต่างๆ ทั่วโลก รวมไปถึงกองทัพไทยเองนั้นยังคงต้องการและเป็นสิ่งพึงประสงค์ของการสงครามมาตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ถึงแม้ว่าทางกองทัพไทยจะมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณและค่าใช้จ่ายที่ต้องทำให้กองทัพไทยมีความทันสมัย และมีความพร้อมรบไม่เป็นที่ไปตามแผนการเสริมสร้างกำลังกองทัพไทยก็ตาม

ในภาวะสงครามที่ต้องใช้กำลังเฉพาะกิจร่วม (ทุกเหล่าทัพ) ตามแผนป้องกันประเทศ โดยมีศูนย์บัญชาการทางทหารเป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก และในการส่งกำลังบำรุงระหว่างเหล่าทัพนั้น จะต้องดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิยมที่ทันสมัยของการส่งกำลังบำรุงร่วมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพื่อที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร ตามรูปแบบการสงครามแบบใหม่ (Modern Warfare) ให้มีการแสวงหายุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสงครามให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา ดังนั้น ชาติที่จะทำสงครามหรือมีความจำเป็นที่จะต้องทำสงครามก็จะต้องสะสมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการทำสงครามไว้ใช้ได้ตลอดเวลา ด้วยเหตุผลดังกล่าวฯ นั้นเอง ทำให้ทางกองทัพไทยได้ตระหนักถึงการที่กองทัพไทยเองนั้น ยังไม่สามารถหาที่มาของแหล่งส่งกำลังบำรุงได้อย่างเพียงพอ ต่อเนื่องและทันเวลา ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่ออันใหญ่หลวงที่สามารถนำไปสู่ผลต่อการแพ้ชนะในสงครามที่เกิดขึ้น ดังนั้นการแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงที่จำเป็นเพื่อใช้ในภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ให้เพียงพอ ต่อเนื่อง และทันเวลา จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติการทางทหารของกองทัพไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะในสงครามเป็นที่สุด

ดังนั้นการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล ซึ่งในปัจจุบันยังไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งในด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม รวมไปถึงด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยหากเกิดภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ขึ้นจริง ทางกองทัพไทยเองก็ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากขีดความสามารถของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ ที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อภารกิจในการทำสงครามให้ได้ชัยชนะได้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นที่จะทำการดำเนินการวิจัยในเรื่อง **“การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล”** ของกองทัพไทยเพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทย มีความพร้อม ความทันสมัย และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพไทยเพื่อให้ได้รับชัยชนะของการรบได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศของกองทัพไทยในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ
3. เพื่อเสนอแนวทางการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนให้ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทย มีความพร้อม ความทันสมัย และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการร่วมของกองทัพไทยได้ในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านเนื้อหา จะนำทฤษฎี หลักนิยม และแนวความคิดเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยและเหล่าทัพ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศมาใช้ในการวิจัยเท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านพื้นที่จะศึกษาข้อมูลเฉพาะระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของกองทัพไทยและเหล่าทัพมาใช้ในการวิจัยเท่านั้น
3. การวิจัยครั้งนี้ ขอบเขตด้านประชากร จะสัมภาษณ์ประชากรในระดับผู้บริหารที่ปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์รวมถึงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมทั้งของกองทัพไทยและเหล่าทัพ
4. การวิจัยครั้งนี้ขอบเขตด้านเวลา จะทำการศึกษาตั้งแต่เดือน พ.ย.2560 - ต.ค.2561

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การศึกษาและวิเคราะห์ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศของระบบการส่งกำลังบำรุงร่วม ทั้งกองทัพไทยและเหล่าทัพ ซึ่งอยู่ภายใต้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ครอบคลุมถึงระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมทั้งในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) โดยมีกรมส่งกำลังบำรุงทหาร กองบัญชาการกองทัพไทยเป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก ทั้งนี้การวิจัยจะอาศัยวิธีการดำเนินการวิจัย โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลปฐมภูมิ และการวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการจัดระเบียบข้อมูล ตามกลุ่มเนื้อหาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

การพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากลของเอกสารวิจัยฉบับนี้เริ่มต้นจากที่ผ่านมากองทัพไทยเอง โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหารยังขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ รวมไปถึงยังไม่มีข้อสรุปหรือแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติ ตลอดจนหน่วยงานในกองทัพไทยที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการจัดการด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศอย่างชัดเจน ต่อมาผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ ปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตร ประเทศของกองทัพไทยในปัจจุบัน เพื่อที่จะศึกษาความต้องการด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ โดยการใช้วิธี Swot Analysis (ด้านองค์กร) เพื่อให้ ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุง ร่วมกับมิตรประเทศ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์จากการวิจัยดังนี้ คือด้านจุดแข็งกองทัพไทย (โดยกรมส่ง กำลังบำรุงทหาร) เป็นหน่วยงานหลักที่รอบรู้ใน ระเบียบ คำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำ การปฏิบัติงาน ด้านการส่งกำลังบำรุงอย่างชัดเจน และเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและแสวงหาแหล่งส่งกำลัง บำรุงยามฉุกเฉินจากมิตรประเทศในภาวะไม่ปกติของ ทท. ส่วนในด้านจุดอ่อนนั้น ที่ผ่านมากองทัพไทย (โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) ไม่มีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ประสบการณ์และความชำนาญด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตร ประเทศอย่างเพียงพอ รวมไปถึงทางกองทัพไทยยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแสวงหา ความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศโดยตรงในการจัดการด้านความรู้ และรักษา มาตรฐานที่จะยกไปสู่มาตรฐานสากล

ซึ่งหลังจากการใช้กระบวนการวิเคราะห์ของงานวิจัยฉบับนี้แล้ว ในกระบวนการพัฒนา องค์กร (กองทัพไทย โดยกรมส่งกำลังบำรุงทหาร) เพื่อปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ ภารกิจ พันธกิจ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกองทัพไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่ได้ตั้งไว้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตร ประเทศ ทั้งนี้การดำเนินการวิเคราะห์ยังใช้การศึกษา ทฤษฎี หลักนิยม และแนวความคิดเกี่ยวกับ

ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมของกองทัพไทยและเหล่าทัพต่างๆ ในด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศรวมถึงแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิและผลงานวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์อีกด้วยจนสุดท้ายกระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวๆ ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการมาสังเคราะห์มาเป็นแนวความคิดในการจัดทำแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ โดยหลังจากนั้นก็ให้นำแนวทางที่สังเคราะห์ดังกล่าวๆ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสวงหาความร่วมมือกับมิตรประเทศ พิจารณาเพื่อยืนยันผลการศึกษารวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกองทัพไทย และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยฉบับนี้ ซึ่งแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ ไม่มีการปรับเปลี่ยนขนาดใหญ่เพียงแต่อาจมีเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ

2. การปรับโครงสร้างของกองทัพไทยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศขึ้นมาดำเนินการหรือจัดโครงสร้างกองทัพไทยออกเป็นหน่วยตามยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit)

3. การปรับปรุงระบบงานควรมีการสร้างระบบงานใหม่ขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับกลยุทธ์แนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ เนื่องจากระบบงานที่มีอยู่เดิมมักจะใช้การไม่ได้หรือใช้งานได้ไม่ดีพอไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการทางด้านการส่งกำลังบำรุงที่มีอยู่เดิมได้ จึงจำเป็นต้องออกแบบสร้างระบบงานขึ้นมาใหม่

4. การปรับการจัดอัตรากำลังพลกรณีไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทยใช้เพียงวิธีการปรับลักษณะการมอบหมายงาน (Reassignment) กรณีส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบงานของกองทัพไทยใช้วิธีการจัดตั้งระบบงานขึ้นมาใหม่เพื่อแบ่งงานที่เกิดขึ้นใหม่

5. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในกองทัพไทย

5.1 ควรมีการฝึกอบรมการให้การศึกษาและการพัฒนาคนด้วยวิธี**เร่งสร้างบุคลากร “ตัวคุณ”** โดยให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยและอาจารย์ของกองทัพไทย การสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนนักวิจัยระหว่างองค์กรภายในกองทัพไทย ภายในประเทศ และระหว่างประเทศรวมถึงสนับสนุนนักวิจัยไปเสนอผลงานในการประชุมวิชาการในระดับประเทศ และนานาชาติ

5.2 สนับสนุนการสร้างกำลังพลด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกันระหว่างกองทัพต่างๆ ภาคการศึกษาภาคเอกชน และภาครัฐรวมไปถึงการสนับสนุนทุนการศึกษาและการวิจัยด้านการส่งกำลังบำรุง (ตามความต้องการด้านยุทธการของกองทัพไทย) และสร้างแรงจูงใจ ดึงดูดนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

5.3 ยกกระดับความรู้บุคลากรเชิงปฏิบัติทั้งในกองทัพไทยและกองทัพต่างๆ โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษา สถาบันวิจัย และจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมความรู้และ

การฝึกปฏิบัติด้านการส่งกำลังบำรุงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการสนับสนุนผลงานวิจัย งานวิชาการ ด้านส่งกำลังบำรุงให้สามารถออกไปสู่กองทัพอื่นๆ ได้มากขึ้น

6. การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรของกองทัพไทยควรมีการปรับเปลี่ยน โดยจะต้องใช้วิธีการหลายๆ อย่างประกอบกันดังนี้ เช่น การรณรงค์ประชาสัมพันธ์คำขวัญ วิสัยทัศน์ และ กลยุทธ์ใหม่ๆ ในแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ การประชุมชี้แจง การเปิดโอกาสให้กับบุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับเปลี่ยนในแนวทางการพัฒนาฯ การแต่งตั้งโยกย้าย การพิจารณาความดีความชอบในการยอมรับหรือปฏิเสธวัฒนธรรมองค์กรใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

ซึ่งแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศที่ได้จากผลการวิจัยตามกระบวนการที่กล่าวมาฯ สามารถนำแนวทางมาปรับเปลี่ยนในรูปแบบที่ก่อให้เกิดรูปธรรมได้คือการจัดตั้งเป็น **ศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ** โดยอาศัยอำนาจ พรบ. การจัดตั้งกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2551 ซึ่งจะแบ่งออกเป็นแผนกที่จะมีหน้าที่รับผิดชอบหลักตามแนวทางการพัฒนาฯ ที่มาจากผลการวิจัยฉบับนี้ รวมไปถึงต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยความมุ่งมั่น (commitment) การดำเนินงานที่เจาะจงชัดเจน (focus plan) และการประเมินผลการดำเนินงานนอกจากนี้แล้วยังจำเป็นต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (key success factor) อีกอย่างน้อย๓ประการได้แก่งบประมาณที่ต้องมีทั้งปริมาณและความต่อเนื่องสำหรับการสร้างพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ แรงจูงใจที่มีมาตรการในการเสริมจุดแข็งลดจุดอ่อนและการสนับสนุนของภาครัฐ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะขับเคลื่อนการจัดตั้งศูนย์การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงกับมิตรประเทศ ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ตามวัตถุประสงค์ของเอกสารวิจัยฉบับนี้ได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินการด้านการปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพไทย

ควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างของกองทัพไทยเพื่อรองรับตามแนวทางการพัฒนาการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ และการยกระดับไปสู่มาตรฐานสากล ตามผลการวิจัยของเอกสารวิจัยฉบับนี้ โดยอาศัยอำนาจตาม พรบ. การจัดตั้งกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2551 (ไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างหลักของกองทัพไทย)

2. การดำเนินการด้านงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนา

ควรจัดให้มีการจัดทำวงรอบของงบประมาณประจำปีเป็นแผนระยะยาว (ด้านการแสวงหาความร่วมมือด้านการส่งกำลังบำรุงร่วมกับมิตรประเทศ) เป็นประจำทุกปีที่มีการพัฒนาตามแนวความคิดของผลการวิจัยในครั้งนี้ รวมไปถึงด้านการวิจัยและพัฒนากับหน่วยงานเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้ครอบคลุมในทุกมิติในทุกๆ ด้านเพื่อให้ทราบปัญหาที่ส่งผลกระทบได้อย่างแท้จริง

3. การดำเนินการด้านระเบียบปฏิบัติประจำและการฝึก

3.1 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ระเบียบปฏิบัติประจำด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาความร่วมมือจากมิตรประเทศ) ให้ครอบคลุมการปฏิบัติตั้งแต่ในภาวะปกติและภาวะไม่ปกติ รวมถึงครอบคลุมการปฏิบัติในรายละเอียดของ รบจ./รปป.เหล่าทัพ

3.2 ควบคุมให้มีวงรอบการฝึก กฝกบ. บก.ทพ. เป็นแผนระยะยาว (ด้านการส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาความร่วมมือจากมิตรประเทศ ตาม รบจ./รปป.)) เป็นประจำทุกปีที่มีการพัฒนาตาม แนวความคิดของผลการวิจัยในครั้งนี้ รวมไปถึงเนื้อหาการฝึกฯ ต้องครอบคลุมในทุกมิติทั้งทางด้านการ ส่งกำลังบำรุงร่วม (การแสวงหาแหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศ) และการระดมสรรพกำลังเพื่อให้ ทราบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออย่างแท้จริง

4. การดำเนินการด้านยุทธโธปกรณ์

4.1 การจัดซื้ออาวุธ และยุทธโธปกรณ์ต่างๆ ที่มีขีดความสามารถและคุณสมบัติ คล้ายคลึงกันควรจัดซื้อจากแหล่งผลิตเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะสามารถใช้ทดแทน สับเปลี่ยน ร่วมกันได้ ในยามที่เกิดสถานการณ์ที่ไม่ปกติ (ภาวะสงคราม)

4.2 การทำ MOU (ด้านยุทธโธปกรณ์) ควรกำหนดเป้าหมาย แผนงานที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือจากมิตรประเทศในยามที่เกิดสถานการณ์ที่ไม่ปกติ (ภาวะสงคราม) ได้อย่างแท้จริง

5. ควรจะมีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการ สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาการวิจัยที่เกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวฯ นี้ต่อไป